

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing

- ★ **Verordening (EG) nr. 1905/2003 van de Raad van 27 oktober 2003 tot instelling van definitieve antidumpingrechten en tot definitieve inning van de voorlopige antidumpingrechten op furfurylalcohol uit de Volksrepubliek China** 1
- Verordening (EG) nr. 1906/2003 van de Commissie van 30 oktober 2003 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit 8
- Verordening (EG) nr. 1907/2003 van de Commissie van 30 oktober 2003 tot vaststelling, voor de sector suiker, van de representatieve prijzen en de bedragen van de aanvullende invoerrechten voor melasse 10
- Verordening (EG) nr. 1908/2003 van de Commissie van 30 oktober 2003 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer van witte en ruwe suiker in onveranderde vorm 12
- Verordening (EG) nr. 1909/2003 van de Commissie van 30 oktober 2003 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer in ongewijzigde staat voor stropen en bepaalde andere producten van de suikersector 14
- Verordening (EG) nr. 1910/2003 van de Commissie van 30 oktober 2003 tot vaststelling van het maximumbedrag van de restitutie bij uitvoer naar bepaalde derde landen van witte suiker voor de twaalfde deelinschrijving in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1290/2003 17
- Verordening (EG) nr. 1911/2003 van de Commissie van 30 oktober 2003 houdende vaststelling van de restituties die worden toegepast voor bepaalde producten van de sector suiker die worden uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I van het Verdrag vermelde goederen 18
- Verordening (EG) nr. 1912/2003 van de Commissie van 30 oktober 2003 houdende vaststelling van de restituties die worden toegepast voor bepaalde producten van de sector granen en de sector rijst, uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I bij het Verdrag vermelde goederen 21
- ★ **Verordening (EG) nr. 1913/2003 van de Commissie van 30 oktober 2003 houdende opening van een inschrijving voor de toekenning van uitvoercertificaten van het A3-stelsel in de sector groenten en fruit (tomaten, sinaasappelen, citroenen, druiven voor tafelgebruik, appelen)** 25

Prijs: 18 EUR

(Vervolg z.o.z.)

NL

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

★ Verordening (EG) nr. 1914/2003 van de Commissie van 30 oktober 2003 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1488/2001 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 3448/93 van de Raad, wat de plaatsing van bepaalde hoeveelheden van bepaalde onder bijlage I van het Verdrag vallende basisproducten onder de regeling actieve veredeling zonder voorafgaand onderzoek van de economische voorwaarden betreft	27
★ Verordening (EG) nr. 1915/2003 van de Commissie van 30 oktober 2003 tot wijziging van de bijlagen VII, VIII en IX bij Verordening (EG) nr. 999/2001 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de handel in en invoer van schapen en geiten en te nemen maatregelen zodra de aanwezigheid van overdraagbare spongiforme encefalopathieën bij runderen, schapen en geiten is vastgesteld ⁽¹⁾	29
★ Verordening (EG) nr. 1916/2003 van de Commissie van 30 oktober 2003 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1555/96 met betrekking tot de drempelvolumes voor de toepassing van de aanvullende rechten voor komkommers, artsjokken, clementines, mandarijnen en sinaasappelen	34
Verordening (EG) nr. 1917/2003 van de Commissie van 30 oktober 2003 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1834/2003 betreffende de invoercertificaten voor producten van de sector rundvlees van oorsprong uit Botswana, Kenia, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe en Namibië	36
Verordening (EG) nr. 1918/2003 van de Commissie van 30 oktober 2003 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer in de sector melk en zuivelproducten	37
Verordening (EG) nr. 1919/2003 van de Commissie van 30 oktober 2003 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer van op basis van granen en rijst verwerkte producten	43
Verordening (EG) nr. 1920/2003 van de Commissie van 30 oktober 2003 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor mengvoeders op basis van granen	46
Verordening (EG) nr. 1921/2003 van de Commissie van 30 oktober 2003 tot vaststelling van de restituties bij de productie in de sectoren granen en rijst	48
Verordening (EG) nr. 1922/2003 van de Commissie van 30 oktober 2003 houdende afwijzing van uitvoercertificaataanvragen voor bepaalde verwerkte producten op basis van granen	49
Verordening (EG) nr. 1923/2003 van de Commissie van 30 oktober 2003 tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van haver in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1814/2003	50
★ Richtlijn 2003/96/EG van de Raad van 27 oktober 2003 tot herstructurering van de communautaire regeling voor de belasting van energieproducten en elektriciteit ⁽¹⁾	51
★ Richtlijn 2003/95/EG van de Commissie van 27 oktober 2003 tot wijziging van Richtlijn 96/77/EG tot vaststelling van specifieke zuiverheidseisen voor levensmiddelenadditieven met uitzondering van kleurstoffen en zoetstoffen ⁽¹⁾	71

II Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing

Commissie

2003/774/EG:

★ Beschikking van de Commissie van 30 oktober 2003 houdende goedkeuring van behandelingen om de ontwikkeling van pathogene micro-organismen bij twee-kleppige weekdieren en zeeslakken te verhinderen ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 3984)	78
--	----

Europese Centrale Bank

2003/775/EG:

- ★ **Richtsnoer van de Europese Centrale Bank van 23 oktober 2003 voor transacties van deelnemende lidstaten met hun werksaldi in buitenlandse valuta's ingevolge artikel 31.3 van de Statuten van het Europees Stelsel van centrale banken en van de Europese Centrale Bank (ECB/2003/12) 81**

2003/776/EG:

- ★ **Beschikking van de Europese Centrale Bank van 23 oktober 2003 tot wijziging van Beschikking ECB/2002/12 van 19 december 2002 inzake de goedkeuring met betrekking tot de omvang van de muntenuitgifte in 2003 (ECB/2003/13) 87**

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 1905/2003 VAN DE RAAD

van 27 oktober 2003

tot instelling van definitieve antidumpingrechten en tot definitieve inning van de voorlopige antidumpingrechten op furfurylalcohol uit de Volksrepubliek China

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 384/96 van de Raad van 22 december 1995 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap ⁽¹⁾ („de basisverordening”), en met name op artikel 9,

Gelet op het voorstel dat de Commissie na overleg in het Raad-gevend Comité heeft ingediend,

Overwegende hetgeen volgt:

(3) De mondelinge en schriftelijke opmerkingen van de belanghebbenden zijn onderzocht en, waar van toepassing, voor de vaststelling van de definitieve bevindingen in aanmerking genomen.

(4) De Commissie is verder gegaan met het verzamelen en controleren van alle gegevens die zij voor haar definitieve bevindingen nodig had. Naast de controles bij de ondernemingen die vermeld zijn in de overwegingen 10 en 11 van de voorlopige verordening, vond na de instelling van de voorlopige maatregelen ook een controle plaats bij het volgende verwerkende bedrijf in de Gemeenschap:

— Bakelite AG, Iserlohn-Lethmate, Duitsland.

A. PROCEDURE

1. Voorlopige maatregelen

(1) Bij Verordening (EG) nr. 781/2003 ⁽²⁾ („de voorlopige verordening”) heeft de Commissie voorlopige antidumpingrechten ingesteld op furfurylalcohol uit de Volksrepubliek China („China”), in de vorm van specifieke bedragen aan rechten variërend van 21 EUR tot 181 EUR per ton, in overeenstemming met de schade-marges.

2. Vervolg van de procedure

(2) Na de instelling van de voorlopige antidumpingrechten werden de partijen in kennis gesteld van de feiten en overwegingen waarop de voorlopige verordening was gebaseerd. Enkele partijen hebben schriftelijk opmerkingen gemaakt. Alle belanghebbenden die hierom hadden verzocht werden door de Commissie in de gelegenheid gesteld te worden gehoord. Alle partijen werden in kennis gesteld van de voornaamste feiten en overwegingen op grond waarvan de Commissie voornemens was de aanbeveling te doen definitieve antidumpingrechten in te stellen en de bedragen die uit hoofde van de voorlopige rechten als zekerheid waren gesteld definitief te innen. Deze partijen konden hierover opmerkingen maken binnen een bepaalde termijn.

B. BETROKKEN PRODUCT EN SOORTGELIJK PRODUCT

(5) In afwezigheid van opmerkingen over het betrokken product en het soortgelijk product worden de inhoud en de voorlopige conclusies van de overwegingen 12 tot en met 17 van de voorlopige verordening bevestigd.

C. DUMPING

1. Status van marktgericht bedrijf

(6) Er werd geen nieuw bewijsmateriaal voorgelegd naar aanleiding van het besluit om de vier medewerkende Chinese exporteurs geen behandeling als marktgericht bedrijf toe te staan. De bevindingen in overweging 20 van de voorlopige verordening worden derhalve bevestigd.

2. Individuele behandeling

(7) In het voorlopige stadium werd de individuele behandeling toegekend aan drie producenten en aan één producent geweigerd. De individuele behandeling werd toegekend indien de producenten voldeden aan de voorwaarden van artikel 9, lid 5, van de basisverordening. De bedrijfstak van de Gemeenschap betwistte dat de Commissie zich op dit artikel kon baseren, daar het eerst in werking is getreden na de inleiding van onderhavige procedure.

⁽¹⁾ PB L 56 van 6.3.1996, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1972/2002 (PB L 305 van 7.11.2002, blz. 1).

⁽²⁾ PB L 114 van 8.5.2003, blz. 16.

- (8) Het al dan niet toekennen van een individuele behandeling was gebaseerd op de criteria die golden op het ogenblik dat de onderhavige procedure werd ingeleid. Deze criteria zijn identiek aan de criteria van artikel 9, lid 5, van de basisverordening en worden al een aantal jaren gehanteerd. Derhalve werd in de voorlopige verordening verwezen naar artikel 9, lid 5, van de basisverordening omdat deze met een sinds jaren gevolgde praktijk overeenstemt.
- (9) In het voorlopige stadium weigerde de Commissie een individuele behandeling aan één medewerkende Chinese producent/exporteur, namelijk Henan Huilong Chemical Industry Co. Ltd („Huilong”), zowel een producent van als een handelaar in furfurylalcohol; de reden voor de weigering was dat het niet mogelijk was vast te stellen in hoeverre de staat bemoeienis had met de zakelijke activiteiten van Huilong. In overweging 29 van de voorlopige verordening was bepaald dat deze kwestie verder onderzocht zou worden in het definitieve stadium.
- (10) De betrokken exporteur beweert dat de voorlopige vaststelling onjuist is en dat hij wel voor een individuele behandeling in aanmerking komt. Tot staving van dit argument wees hij erop dat er geen aanwijzingen waren van rechtstreekse inmenging van de staat in de onderneming zelf en dat de door hem verhandelde hoeveelheden furfurylalcohol in het onderzoektijdvak minder dan 5 % bedroegen van de door hem geproduceerde hoeveelheden furfurylalcohol. Bovendien was een deel van de verhandelde producten aangekocht bij een medewerkende onderneming die een individuele behandeling had verkregen.
- (11) Na de instelling van de voorlopige maatregelen is geen verdere informatie verkregen die wees op inmenging van de staat in de zakelijke activiteiten van Huilong. Huilong heeft ermee ingestemd zijn handel in furfurylalcohol stop te zetten, indien hij een individuele behandeling zou verkrijgen.
- (12) Bijgevolg wordt nu geconcludeerd dat, zo de staat al bemoeienis heeft met de zakelijke activiteiten van Huilong, deze niet significant kan zijn en in ieder geval niet zodanig is dat deze ontduiking van de maatregelen toelaat. Daarom werd besloten de voorlopige conclusie te herzien en Huilong een individuele behandeling toe te staan.

3. Referentieland

- (13) De producenten/exporteurs hebben bezwaar gemaakt tegen de keuze van de Verenigde Staten als referentieland en beweerden nogmaals dat Thailand een beter keuze was. Voor deze bewering baseerden zij zich op de volgende argumenten: i) de productiekosten zijn lager in Thailand; ii) Thailand is de belangrijkste exporteur van furfurylalcohol naar de Gemeenschap; en iii) de indiener van de klacht erkent dat er geen aanwijzingen zijn dat de invoer uit Thailand met dumping plaatsvindt.
- (14) Zoals in overweging 33 van de voorlopige verordening vermeld, was in de Verenigde Staten slechts één producent bereid aan het onderzoek mede te werken. Boven-

dien werd in het voorlopige stadium vastgesteld dat de Verenigde Staten aan de criteria voldeed om als een passend referentieland te worden beschouwd.

- (15) Er zijn geen aanwijzingen dat Thailand of Zuid-Afrika een betere keuze zou zijn als referentieland. De Chinese producenten/exporteurs hebben geen bewijsmateriaal verstrekt over de productiekosten van de Thaise of Zuid-Afrikaanse producenten van furfurylalcohol; ze hebben slechts cijfers voorgelegd die een extrapolatie waren van de in de klacht vermelde exportprijzen of de Eurostatgegevens. Bovendien heeft de Thaise producent geweigerd aan het onderzoek mede te werken. Derhalve werd geoordeeld dat deze landen redelijkerwijze niet gebruikt konden worden om de normale waarde vast te stellen, daar er geen betrouwbaar en controleerbaar bewijsmateriaal was waarop bevindingen konden worden gebaseerd.
- (16) Bijgevolg werd de voorlopige conclusie in overweging 33 van de voorlopige verordening bij gebrek aan nieuw bewijsmateriaal bevestigd.

4. Dumping

4.1. Normale waarde

- (17) De producenten/exporteurs voerden aan dat de vastgestelde normale waarde zo hoog is dat ze niet als redelijk kan worden beschouwd. Tot staving van hun bewering verwezen zij naar de lagere prijzen van furfurylalcohol uit Thailand, dat niet met dumping zou worden ingevoerd, en naar het feit dat de indiener van de klacht vóór de inleiding van de procedure ook een lagere normale waarde had vermeld.
- (18) In dit verband wordt erop gewezen dat de normale waarde werd vastgesteld overeenkomstig artikel 2, lid 7, onder a), van de basisverordening, namelijk op grond van de gegevens die in het referentieland, d.w.z. de Verenigde Staten, werden verkregen. Voorts wordt bevestigd dat de normale waarde werd berekend op grond van de werkelijke prijzen en kosten die bij controle bij de medewerkende producent in de Verenigde Staten zijn vastgesteld.
- (19) Derhalve is de Commissie van oordeel dat de gegevens van de producent van furfurylalcohol in de Verenigde Staten, bij gebrek aan gecontroleerde gegevens over prijzen en kosten in Zuid-Afrika of Thailand, de beste beschikbare gegevens zijn voor de berekening van de normale waarde. De bevindingen in overweging 34 van de voorlopige verordening worden derhalve bevestigd.

4.2. Exportprijs

- (20) Er werd een lichte correctie voor vervoerskosten toegepast op de exportprijzen, naar aanleiding van met bewijsmateriaal gestaafe opmerkingen.
- (21) De producenten/exporteurs hadden ook bezwaar tegen de in overweging 36 van de voorlopige verordening beschreven methode die was gebruikt om de exportprijzen te berekenen.

- (22) Er wordt aan herinnerd dat het niveau van medewerking in dit geval laag was en dat de exportprijzen derhalve gebaseerd moesten worden op de beschikbare gegevens overeenkomstig artikel 18, lid 1, van de basisverordening. In het voorlopige stadium was gebruikgemaakt van de prijzen en hoeveelheden van de medewerkende producent waaraan geen individuele behandeling was toegekend, namelijk Huilong.
- (23) Aan deze producent was nu een individuele behandeling toegekend; diens dumpingmarge werd nu berekend aan de hand van zijn eigen export naar de Gemeenschap in het onderzoektijdvak. Ten gevolge hiervan moest de waarde van de uitvoer voor niet-medewerkende ondernemingen worden herberekend. Deze herberekening werd gebaseerd op representatieve hoeveelheden die de vier medewerkende exporteurs naar de Gemeenschap hadden uitgevoerd. Om ervoor te zorgen dat de in aanmerking genomen transacties als betrouwbaar konden worden beschouwd, werd gebruikgemaakt van een steekproef van 25 % van de omvang van de uitvoer. Deze steekproef had betrekking op die facturen van de vier medewerkende producenten met de laagste gemiddelde transactie-prijzen. Het gebruik van de laagste gemiddelde transactie-prijzen werd passend geacht omdat er geen reden was om aan te nemen dat niet-medewerkende ondernemingen tegen hogere prijzen hadden verkocht dan medewerkende producenten. De aldus berekende gemiddelde prijs werd vervolgens gebruikt om de residuele dumping- en schademarge vast te stellen.

4.3. Vergelijking

- (24) In afwezigheid van opmerkingen wordt de voorlopige conclusie in overweging 37 van de voorlopige verordening bevestigd.

4.4. Dumpingmarge

- (25) De dumpingmarges, die werden herzien zoals hierboven beschreven, zijn, in procenten van de cif-invoerprijs, grens Gemeenschap, als volgt:

Onderneming	Marge
Gaoping	93 %
Huilong	90 %
Linzi	78 %
Zhucheng	80 %
Alle overige	112 %

D. BEDRIJFSTAK VAN DE GEMEENSCHAP

- (26) De vier medewerkende exporteurs voerden aan dat Transfurans Chemicals BVBA („TFC”), België, en International Furan Chemicals BV, Nederland („IFC”), niet „de bedrijfstak van de Gemeenschap” vormen in de zin van artikel 5, lid 4, en artikel 4, lid 1, van de basisverorde-

ning, omdat deze ondernemingen klein zijn wat het aantal werknemers betreft en in eigendom zijn van een onderneming in de Dominicaanse Republiek, namelijk Central Romana Corporation („CRC”).

- (27) Deze argumenten konden niet worden aanvaard. In de eerste plaats hebben kleine en middelgrote ondernemingen het recht een klacht in te dienen en kunnen zij de bedrijfstak van de Gemeenschap vormen in de zin van artikel 5, lid 4, en artikel 4, lid 1, van de basisverordening.
- (28) Ten tweede is uit het onderzoek gebleken, zoals in overweging 43 van de voorlopige verordening vermeld, dat door TFC vervaardigde furfurylalcohol van oorsprong uit de Gemeenschap is en dat de fabricage, de technologische investeringen, de kapitaalinvesteringen voor de fabricage en de verkoop in de Gemeenschap plaatsvinden. Bovendien sluit het feit dat TFC, IFC en CRC banden met elkaar hebben, omdat ze dezelfde eigenaar hebben, hetgeen in overweging 42 van de voorlopige verordening werd vermeld, de toepassing van artikel 5, lid 4, en artikel 4, lid 1, van de basisverordening niet uit.
- (29) Derhalve werd dit argument van de Chinese producenten/exporteurs afgewezen en werden de bevindingen in overweging 44 van de voorlopige verordening bevestigd.

E. SCHADE

1. Verbruik van furfurylalcohol in de Gemeenschap

- (30) In afwezigheid van nieuwe gegevens over het verbruik worden de voorlopige bevindingen in de overwegingen 46, 47 en 48 van de voorlopige verordening bevestigd.

2. Invoer van furfurylalcohol in de Gemeenschap

- (31) In afwezigheid van nieuwe gegevens over de invoer van furfurylalcohol in de Gemeenschap worden de voorlopige bevindingen in de overwegingen 49 tot en met 63 van de voorlopige verordening bevestigd.

3. Economische situatie van de bedrijfstak van de Gemeenschap

- (32) De vier Chinese producenten/exporteurs voerden aan dat de bedrijfstak van de Gemeenschap geen schade had geleden omdat de meeste door de Commissie vastgestelde schade-indicatoren (met name omvang van de verkoop, verkoopprijzen, voorraden, winstgevendheid, kasstroom en investeringen) niet overeenstemden met de door een externe accountant gecontroleerde en gepubliceerde rekeningen van IFC en/of TFC. Sommige indicatoren, zoals winstgevendheid, voorraden en kasstroom, in de gecontroleerde rekeningen van IFC en/of TFC zouden namelijk op een toename of een stabiele situatie wijzen.

(33) Opgemerkt wordt dat de door een externe accountant gecontroleerde en gepubliceerde rekeningen van IFC en TFC ook andere activiteiten omvatten dan de productie van furfurylalcohol. Bovendien hebben deze rekeningen van IFC en TFC betrekking op de periode van oktober 2001 tot en met september 2002, terwijl het onderzoekstijdvak van deze procedure (zie overweging 4 van de voorlopige verordening) liep van 1 juli 2001 tot en met 30 juni 2002. Ook werd vastgesteld, zoals vermeld in de overwegingen 41 en 44 van de voorlopige verordening, dat TFC deel uitmaakt van een enkele economische eenheid bestaande uit TFC, IFC en CRC. Voor een zinvolle beoordeling van bepaalde schade-indicatoren moest daarom ook rekening worden gehouden met sommige gegevens van CRC. Daarnaast wordt eraan herinnerd dat de handelsactiviteiten van IFC in de Gemeenschap, zoals vermeld in de overwegingen 105 en 106 van de voorlopige verordening, buiten dit onderzoek vallen, maar wel zijn opgenomen in de door een externe accountant gecontroleerde rekeningen van IFC. Voorts hebben de gecontroleerde rekeningen van IFC ook betrekking op de export van die onderneming, zoals vermeld in de overwegingen 101 tot en met 104 van de voorlopige verordening, terwijl het onderzoek uitsluitend betrekking heeft op de economische situatie van de bedrijfstak van de Gemeenschap op de markt van de Gemeenschap.

(34) Hierdoor konden de schade-indicatoren niet gebaseerd worden op de gepubliceerde rekeningen van IFC en TFC, zoals door de vier Chinese exporteurs/producenten werd voorgesteld. Voorts wordt vermeld dat de bevindingen van de Commissie overeenstemmen met de gegevens in de dossiers die de belanghebbenden konden inzien.

(35) Derhalve worden de argumenten van de Chinese producenten/exporteurs afgewezen en de bevindingen en de conclusie in de overwegingen 86 tot en met 91 van de voorlopige verordening bevestigd.

F. OORZAKELIJK VERBAND

(36) De vier Chinese producenten/exporteurs voerden aan dat er geen oorzakelijk verband was, omdat er geen schade was. Indien er al schade is, dan is deze niet ontstaan door de invoer uit China, maar door de invoer uit Thailand.

(37) De Chinese producenten/exporteurs hebben geen nieuw bewijsmateriaal verstrekt om deze bewering te staven. Er wordt aan herinnerd dat de Commissie in de overwegingen 107 tot en met 111 van de voorlopige verordening, overeenkomstig artikel 3, lid 7, van de basisverordening, de totale invoer van furfurylalcohol uit andere derde landen heeft geanalyseerd als een andere bekende factor naast de invoer met dumping. Deze analyse had ook betrekking op de omvang van de invoer uit Thailand en de prijzen van furfurylalcohol uit Thailand.

(38) De invoer van furfurylalcohol uit Thailand bedroeg ongeveer 96 % van de invoer van furfurylalcohol uit derde landen. Deze invoer uit Thailand steeg in overeenstemming met de ontwikkelingen als beschreven in overweging 109 van de voorlopige verordening. Bovendien bleek dat de prijzen bij invoer uit Thailand veel hoger waren dan de prijzen bij invoer uit China (in het onderzoekstijdvak meer dan 24 %) en zelfs hoger waren dan de prijzen van de bedrijfstak van de Gemeenschap (in het onderzoekstijdvak meer dan 6 %).

(39) De argumenten van de Chinese producenten/exporteurs werden derhalve afgewezen en de bevindingen en conclusie in de overwegingen 92 tot en met 113 van de voorlopige verordening worden bevestigd.

G. BELANG VAN DE GEMEENSCHAP

(40) De Chinese producenten/exporteurs en een organisatie voerden aan dat de voorlopige maatregelen ernstiger gevolgen hebben voor de verwerkende bedrijven en de metaalgieterijen dan uit de bevindingen van de Commissie blijkt. Er werd met name aangevoerd dat het belang van de verwerkende bedrijven diende te primeren, gezien het geringe aantal arbeidsplaatsen in de bedrijfstak van de Gemeenschap en het grote aantal arbeidsplaatsen in de metaalgieterijen.

(41) De Chinese producenten/exporteurs verstrekten geen nieuw bewijsmateriaal dat relevant had kunnen zijn voor het onderzoek naar het belang van de Gemeenschap. Hoe het ook zij, de Chinese producenten/exporteurs zijn geen belanghebbenden bij de vaststelling van het belang van de Gemeenschap.

(42) De bewering van de organisatie werd eveneens onderzocht, hoewel deze organisatie niet aan het onderzoek heeft meegewerkt en geen nieuw bewijsmateriaal ter staving van haar argumenten heeft verstrekt. De Commissie heeft in dit verband een aanvullende controle verricht bij een Duits verwerkend bedrijf. De resultaten van deze aanvullende controle bevestigden de resultaten van het onderzoek in het voorlopige stadium (overweging 126 van de voorlopige verordening) dat de gevolgen van de voorgestelde definitieve maatregelen in het algemeen te verwaarlozen zullen zijn.

(43) Derhalve werden de argumenten van de Chinese producenten/exporteurs en van de organisatie afgewezen en de bevindingen en conclusies in de overwegingen 114 tot en met 133 van de voorlopige verordening bevestigd.

H. DEFINITIEVE MAATREGELEN

(44) Gezien de conclusies inzake dumping, schade, oorzakelijk verband en het belang van de Gemeenschap worden definitieve antidumpingmaatregelen noodzakelijk geacht om te voorkomen dat de bedrijfstak van de Gemeenschap door de invoer met dumping uit China nog meer schade ondervindt.

1. Schademarge

- (45) In het voorlopige stadium werd vastgesteld dat een winstmarge van 10 % op de totale omzet van furfurylalcohol als de minimumwinst kon worden beschouwd die de bedrijfstak van de Gemeenschap in afwezigheid van schadeveroorzakende dumping kon maken. Deze winstmarge zou de bedrijfstak van de Gemeenschap ook in staat stellen de nodige investeringen op lange termijn te doen.
- (46) De bedrijfstak van de Gemeenschap stelde dat de winstmarge van 10 %, als vermeld in overweging 136 van de voorlopige verordening, niet overeenstemde met de opbrengst die redelijkerwijze kon worden gemaakt in afwezigheid van schadeveroorzakende dumping, en verzocht om de toepassing van een winstmarge van ten minste 23,15 % op de omzet, gebaseerd op de resultaten van de vorige jaren.
- (47) Om deze claim te onderzoeken werden de beschikbare gegevens over de winstmarge die de bedrijfstak van de Gemeenschap redelijkerwijze kon maken in afwezigheid van schadeveroorzakende dumping, nader onderzocht. De winsten in de jaren voorafgaande aan het onderzoekstijdvak werden opnieuw geanalyseerd. De winstmarges in de vorige jaren bleken inderdaad veel hoger te zijn dan 10 %. Derhalve werd geconcludeerd dat redelijkerwijze een winstmarge kon worden verwacht van 15,17 %, gelet op de gemiddelde werkelijke winst in de drie jaren voorafgaande aan het onderzoekstijdvak en de ontwikkeling van de winstgevendheid van de bedrijfstak van de Gemeenschap en de aanwezigheid van met dumping ingevoerd furfurylalcohol op de EG-markt. Deze aanpak is geheel in overeenstemming met de jurisprudentie en met name het arrest in de zaak EFMA tegen de Raad ⁽¹⁾.
- (48) De claim van de bedrijfstak van de Gemeenschap op de toepassing van een winstmarge van 23,15 % werd derhalve afgewezen. Rekening houdend met het bovenstaande werden de berekeningen van de Commissie herzien op basis van de herziene winstmarge.
- (49) Afgezien van de wijziging van de winstmarge werd de schademarge berekend zoals vermeld in overweging 137 van de voorlopige verordening. Op deze wijze werden niet-schadeveroorzakende prijzen vastgesteld die de productiekosten van de bedrijfstak van de Gemeenschap dekken en een redelijke winst die in afwezigheid van dumping kan worden gemaakt. Na de herziening van de berekeningen werden schademarges van 8,9 % tot 32,1 % vastgesteld.
- (51) De bedrijfstak van de Gemeenschap heeft verzocht om definitieve maatregelen in de vorm van een specifiek recht (vast bedrag in EUR/ton) gecombineerd met een variabel recht (het verschil tussen de invoerprijs en een van tevoren vastgestelde minimumprijs) of in de vorm van een variabel recht met een minimuminvoerprijs. Bovendien voerde de bedrijfstak van de Gemeenschap aan dat het verschil tussen de rechten die voor de verschillende exporteurs waren vastgesteld zo groot was dat deze aanleiding gaven tot een ontduiking van het recht door compensatiemaatregelen of de absorptie van de rechten.
- (52) Naar aanleiding van dit verzoek werden de verschillende soorten maatregelen die genomen konden worden onderzocht. Geoordeeld werd dat noch een specifiek recht (vast bedrag in EUR/ton) in combinatie met een variabel recht noch een variabel recht alleen toereikend waren om de door dumping veroorzaakte schade weg te nemen. Van de eerste mogelijkheid wordt slechts gebruikgemaakt wanneer bijzondere omstandigheden, zoals duidelijke aanwijzingen van prijsmanipulatie, hiertoe nopen; de tweede mogelijkheid levert problemen bij de toepassing op. Volgens de voorlopige verordening zou het in te stellen recht, om doeltreffend te zijn, een specifiek bedrag in euro per ton moeten zijn om het risico te beperken dat het betrokken product door producten van dezelfde algemene categorie (bijvoorbeeld furfural) wordt vervangen, met name omdat in het kader van vorige procedures in verband met furfurylalcohol prijsmanipulatie werd vastgesteld ⁽²⁾.
- (53) Om het risico op ontduiking als gevolg van het hoge niveau van niet-medewerking (40 %) en het grote verschil in de hoogte van de rechten verder te beperken, worden in dit geval bijzondere bepalingen noodzakelijk geacht om te waarborgen dat de antidumpingrechten correct worden toegepast. Deze bijzondere bepalingen hebben onder andere betrekking op de overlegging bij de douane van de lidstaten van een geldige handelsfactuur die de gegevens bevat die zijn opgenomen in de bijlage bij deze verordening. Alleen goederen die van een dergelijke factuur vergezeld gaan mogen worden aangegeven onder de aanvullende Taric-code die op de betrokken producent van toepassing is. Goederen die niet van een dergelijke factuur vergezeld gaan, zullen worden onderworpen aan het residuele antidumpingrecht dat geldt voor alle andere exporteurs. De betrokken ondernemingen werd ook verzocht regelmatig verslagen in te dienen bij de Commissie, zodat deze toezicht kan uitoefenen op hun verkoop van furfurylalcohol in de Gemeenschap. Indien dergelijke verslagen niet worden ingediend of wanneer uit deze verslagen blijkt dat de maatregelen geen einde hebben gemaakt aan de schadelijke gevolgen van dumping, moet eventueel een tussentijdse herzieningsprocedure worden ingeleid overeenkomstig artikel 11, lid 3, van de basisverordening.
- (54) De berekening van de schademarge, in verhouding tot de cif-invoerprijs, resulteert in rechten die variëren van 84 EUR tot 250 EUR per ton.

2. Vorm en hoogte van het definitieve recht

- (50) Aangezien de schademarges voor alle betrokken producenten/exporteurs lager waren dan de dumpingmarges, moet het definitieve recht, overeenkomstig artikel 9, lid 4, van de basisverordening, worden afgestemd op het niveau van de schademarge.

⁽¹⁾ Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 28 oktober 1999 in zaak T-210/95.

⁽²⁾ PB L 328 van 22.12.1999, blz. 1.

- (55) De correctie van de dumping- en schademarge was niet van invloed op de „regel voor de toepassing van het laagste recht”. Derhalve wordt de methode die werd gebruikt voor de vaststelling van de antidumpingrechten als beschreven in overweging 138 van de voorlopige verordening bevestigd. De definitieve antidumpingrechten zijn daarom:

Onderneming	Ad Valorem	Specifiek recht
Gaoping	18,3 %	160 EUR/ton
Huilong	17,9 %	156 EUR/ton
Linzi	8,9 %	84 EUR/ton
Zhucheng	10,3 %	97 EUR/ton
Alle andere	32,1 %	250 EUR/ton

I. DEFINITIEVE INNING VAN HET VOORLOPIG RECHT

- (56) Gezien de omvang van de dumpingmarges die voor de Chinese producenten/exporteurs werd vastgesteld en de omvang van de schade die de bedrijfstak van de Gemeenschap heeft geleden, wordt het noodzakelijk geacht de bedragen die uit hoofde van de voorlopige verordening als zekerheid zijn gesteld, definitief te innen tot het bedrag van het definitieve recht. Daar de definitieve rechten hoger zijn dan de voorlopige rechten, moet slechts het bedrag van de voorlopige rechten definitief worden geïnd.
- (57) Verzoeken in verband met de toepassing van een specifiek voor een bepaalde onderneming geldend antidumpingrecht (bv. na de naamswijziging van een onderneming of na de oprichting van nieuwe productie- of verkoopmaatschappijen) dienen aan de Commissie te worden gericht, onder opgave van alle relevante gegevens, met name indien deze naamswijziging of de oprichting van nieuwe productie- of verkoopmaatschappijen verband houdt met wijzigingen in de activiteiten van de onderneming op het gebied van productie en de verkoop in binnen- en buitenland. Indien zij dit gerechtvaardigd acht, zal de Commissie, na raadpleging van het Raadgevend Comité, de verordening wijzigen door bijwerking van de lijst van ondernemingen die voor een individueel recht in aanmerking komen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

- Er worden definitieve antidumpingrechten ingesteld op furfurylalcohol, ingedeeld onder GN-code ex 2932 13 00 (Taric-code 2932 13 00 90) van oorsprong uit de Volksrepubliek China.
- De definitieve antidumpingrechten op het in lid 1 bedoelde product zijn als volgt:

Ondernemingen	Antidumpingrecht (EUR per ton)	Aanvullende Taric-code
Gaoping Chemical Industry Co. Ltd	160	A442
Linzi Organic Chemical Inc.	84	A440
Zhucheng Huaxiang Chemical Co. Ltd	97	A441
Henan Huilong Chemical Industry Co. Ltd	156	A484
Alle andere ondernemingen	250	A999

3. De individuele antidumpingrechten voor de vier in lid 2 vermelde ondernemingen zijn van toepassing, mits bij de douane van de lidstaten een geldige handelsfactuur wordt overgelegd die de gegevens bevat die in de bijlage bij deze verordening zijn vermeld. Indien een dergelijke factuur niet wordt overgelegd, is het recht van toepassing dat voor alle andere ondernemingen geldt.
4. Indien de goederen voor het in het vrije verkeer brengen werden beschadigd en de werkelijk betaalde of te betalen prijs voor de vaststelling van de douanewaarde verhoudingsgewijs werd aangepast overeenkomstig artikel 145 van Verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek ⁽¹⁾, dan wordt het overeenkomstig lid 2 vastgestelde antidumpingrecht met hetzelfde percentage verminderd als de werkelijk betaalde of te betalen prijs.
5. Tenzij anders vermeld, zijn de bepalingen betreffende douanerechten van toepassing.

Artikel 2

De bedragen die overeenkomstig Verordening (EG) nr. 781/2003 uit hoofde van de voorlopige antidumpingrechten als zekerheid zijn gesteld bij de invoer van furfurylalcohol, ingedeeld onder GN-code ex 2932 13 00 (Taric-code 2932 13 00 90), uit de Volksrepubliek China worden definitief geïnd overeenkomstig onderstaande regels.

De als zekerheid gestelde bedragen die het bedrag van het definitieve antidumpingrecht overschrijden, worden vrijgegeven. Wanneer het definitieve recht hoger is dan het voorlopige recht, wordt uitsluitend het bedrag dat uit hoofde van het voorlopige recht als zekerheid werd gesteld definitief geïnd.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Luxemburg, 27 oktober 2003.

Voor de Raad
De voorzitter
A. MATTEOLI

BIJLAGE

De geldige handelsfactuur waarnaar wordt verwezen in artikel 1 van deze verordening moet de volgende door een werknemer van de onderneming ondertekende verklaring bevatten:

1. De naam en functie van de werknemer van de onderneming die de handelsfactuur heeft opgesteld.
2. De volgende verklaring:
„Ik, ondergetekende, bevestig dat [hoeveelheid] furfurylalcohol, ingedeeld onder GN-code ex 2932 13 00 (Taric-code 2932 13 00 90), die naar de Europese Gemeenschap wordt uitgevoerd en waarop deze factuur betrekking heeft, vervaardigd werd door [naam en adres van de onderneming] in de Volksrepubliek China; ik verklaar dat de gegevens in deze factuur volledig en juist zijn.”
3. Datum en handtekening.

⁽¹⁾ PB L 253 van 11.10.1993, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1335/2003 (PB L 187 van 26.7.2003, blz. 16).

VERORDENING (EG) Nr. 1906/2003 VAN DE COMMISSIE**van 30 oktober 2003****tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1947/2002 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

- (2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 31 oktober 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 30 oktober 2003.

Voor de Commissie

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB L 299 van 1.11.2002, blz. 17.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 30 oktober 2003 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in EUR/100 kg)		
GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	052	67,9
	060	52,8
	096	52,0
	204	59,7
	999	58,1
0707 00 05	052	133,5
	999	133,5
0709 90 70	052	103,2
	204	73,9
	999	88,6
0805 50 10	052	84,7
	204	84,1
	388	58,4
	524	51,3
	528	82,0
	600	76,5
	999	72,8
0806 10 10	052	102,8
	400	198,0
	508	307,1
	999	202,6
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	052	100,2
	060	37,8
	064	43,0
	388	77,2
	400	53,2
	404	83,8
	508	31,9
	720	53,5
	800	165,1
	804	98,6
	999	74,4
0808 20 50	052	108,9
	060	53,7
	064	60,3
	720	43,9
	999	66,7

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2020/2001 van de Commissie (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 1907/2003 VAN DE COMMISSIE
van 30 oktober 2003

tot vaststelling, voor de sector suiker, van de representatieve prijzen en de bedragen van de aanvullende invoerrechten voor melasse

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad van 19 juni 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 680/2002 van de Commissie ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1422/95 van de Commissie van 23 juni 1995 tot vaststelling, voor de sector suiker, van de uitvoeringsbepalingen voor de invoer van melasse en tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 785/68 ⁽³⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 79/2003 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 1, lid 2, en artikel 3, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 1422/95 is bepaald dat de cif-invoerprijs voor melasse, hierna „representatieve prijs” genoemd, wordt vastgesteld overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 785/68 van de Commissie ⁽⁵⁾. Deze prijs geldt voor de standaardkwaliteit als gedefinieerd in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 785/68.
- (2) De representatieve prijs voor melasse wordt berekend voor een plaats van grensoverschrijding van de Gemeenschap, namelijk Amsterdam. Bij de berekening van deze prijs moet worden uitgegaan van de gunstigste aankoopmogelijkheden op de wereldmarkt, die worden vastgesteld op grond van de noteringen of prijzen op deze markt, aangepast op basis van de eventuele kwaliteitsverschillen ten opzichte van de standaardkwaliteit. De standaardkwaliteit van melasse is vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 785/68.
- (3) Voor de constatering van de gunstigste aankoopmogelijkheden op de wereldmarkt moet rekening worden gehouden met alle gegevens betreffende de op de wereldmarkt gedane aanbiedingen, de op belangrijke markten in derde landen geconstateerde prijzen en de in het internationale handelsverkeer tot stand gekomen verkooptransacties, waarvan de Commissie door de lidstaten of op eigen initiatief kennis heeft genomen. Krachtens artikel 7 van Verordening (EEG) nr. 785/68 bij die constatering kan worden uitgegaan van een gemiddelde van verschillende prijzen wanneer dat gemiddelde beschouwd kan worden als representatief voor de werkelijke marktontwikkeling.
- (4) Er wordt geen rekening met die gegevens gehouden wanneer de goederen niet van gezonde handelskwaliteit zijn of wanneer de in de aanbieding vermelde prijs slechts betrekking heeft op een geringe en niet voor de

markt representatieve hoeveelheid. Er moet evenmin rekening worden gehouden met die aanbiedingsprijzen waarvan mag worden aangenomen dat ze niet representatief zijn voor de werkelijke marktontwikkeling.

- (5) Om gegevens te verkrijgen die vergelijkbaar zijn met die voor melasse van de standaardkwaliteit, moeten de prijzen, naar gelang van de kwaliteit van de aangeboden melasse, worden verhoogd of verlaagd op basis van de resultaten die bij toepassing van artikel 6 van Verordening (EEG) nr. 785/68 worden verkregen.
- (6) Een representatieve prijs kan bij uitzondering voor een beperkte tijd ongewijzigd gehandhaafd worden wanneer de Commissie geen kennis meer heeft kunnen nemen van de aanbiedingsprijs waarvan is uitgegaan voor de vorige vaststelling van de representatieve prijs, en wanneer de beschikbare aanbiedingsprijzen die niet voldoende representatief lijken te zijn voor de werkelijke marktten, plotselinge en aanzienlijke wijzigingen van de representatieve prijs teweeg zouden brengen.
- (7) Indien er een verschil is tussen de reactieprijs voor het betrokken product en de representatieve prijs, moeten aanvullende invoerrechten worden vastgesteld overeenkomstig artikel 3 van Verordening (EG) nr. 1422/95. Als de invoerrechten worden geschorst overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1422/95, moeten specifieke bedragen ter vervanging van die rechten worden vastgesteld.
- (8) Toepassing van deze bepalingen leidt tot de representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor de betrokken producten zoals die worden vastgesteld in de bijlage bij deze verordening.
- (9) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor suiker,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor de in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1422/95 bedoelde producten worden vastgesteld zoals aangegeven in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 31 oktober 2003.

⁽¹⁾ PB L 178 van 30.6.2001, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 104 van 20.4.2002, blz. 26.

⁽³⁾ PB L 141 van 24.6.1995, blz. 12.

⁽⁴⁾ PB L 13 van 18.1.2003, blz. 4.

⁽⁵⁾ PB L 145 van 27.6.1968, blz. 12.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 30 oktober 2003.

Voor de Commissie
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Directeur-generaal Landbouw

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 30 oktober 2003 tot vaststelling, voor de sector suiker, van de representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor melasse

(in EUR)

GN-code	Representatieve prijs per 100 kg netto van het betrokken product	Aanvullend recht per 100 kg netto van het betrokken product	Toe te passen recht bij invoer als gevolg van schorsing van de invoerrechten, als bedoeld in artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1422/95, per 100 kg netto van het betrokken product ⁽²⁾
1703 10 00 ⁽¹⁾	5,78	0,40	—
1703 90 00 ⁽¹⁾	8,73	—	0

⁽¹⁾ Vaststelling voor de standaardkwaliteit als gedefinieerd in artikel 1 van de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 785/68.

⁽²⁾ Dit bedrag vervangt, overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1422/95, het voor deze producten vastgesteld bedrag van het recht van het gemeenschappelijk douanetarief.

VERORDENING (EG) Nr. 1908/2003 VAN DE COMMISSIE
van 30 oktober 2003

tot vaststelling van de restituties bij uitvoer van witte en ruwe suiker in onveranderde vorm

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad van 19 juni 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 680/2002 van de Commissie ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 27, lid 5, tweede alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Krachtens artikel 27 van Verordening (EG) nr. 1260/2001 kan het verschil tussen de noteringen of de prijzen op de wereldmarkt voor de in artikel 1, lid 1, onder a), van die verordening genoemde producten en de prijzen voor deze producten in de Gemeenschap overbrugd worden door een restitutie bij de uitvoer.
- (2) Krachtens Verordening (EEG) nr. 1260/2001 moeten de restituties voor witte suiker en ruwe suiker, welke niet gedenatureerd en in onveranderde vorm uitgevoerd zijn, vastgesteld worden rekening houdend met de toestand op de markt van de Gemeenschap en op de wereldmarkt voor suiker, en vooral met de in artikel 28 van genoemde verordening bedoelde prijs- en kostenelementen. Volgens dit artikel moet eveneens met het economische aspect van de voorgenomen uitvoertransactie rekening worden gehouden.
- (3) Voor ruwe suiker moet de restitutie vastgesteld worden voor de standaardkwaliteit die bepaald is in bijlage I, punt II, van Verordening (EG) nr. 1260/2001. Deze restitutie werd bovendien vastgesteld overeenkomstig artikel 28, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 1260/2001. Kandisuiker werd omschreven in Verordening (EG) nr. 2135/95 van de Commissie van 7 september 1995 inzake uitvoeringsbepalingen voor de toekenning van uitvoerrestituties in de sector suiker ⁽³⁾. Het aldus berekende restitutiebedrag voor gearomatiseerde suiker en suiker waaraan kleurstoffen zijn toegevoegd, moet gelden voor de hoeveelheid sacharose in de betreffende suiker en bijgevolg worden vastgesteld per percent sacharosegehalte.

- (4) De toestand op de wereldmarkt of de bijzondere eisen van bepaalde markten kunnen het noodzakelijk maken de restitutie voor suiker naar gelang van de bestemming te variëren.
- (5) In bijzondere gevallen kan het bedrag van de restitutie worden vastgesteld bij besluiten van verschillende aard.
- (6) De restitutie moet elke twee weken worden vastgesteld. De restitutie kan tussentijds gewijzigd worden.
- (7) De toepassing van deze regels op de huidige situatie van de suikemarkt en met name op de noteringen of prijzen van suiker in de Gemeenschap en op de wereldmarkt voert tot het vaststellen van de restitutie ter hoogte van de in de bijlage aangegeven bedragen.
- (8) Bij Verordening (EG) nr. 1260/2001 wordt het vereveningsstelsel van de opslagkosten niet verlengd per 1 juli 2001. Daarmee moet dan ook rekening worden gehouden voor de vaststelling van de restituties die worden toegekend wanneer de producten na 30 september 2001 worden uitgevoerd.
- (9) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor suiker,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bij de uitvoer in onveranderde vorm van de in artikel 1, lid 1, onder a), van Verordening (EEG) nr. 1260/2001 genoemde producten, welke niet gedenatureerd zijn, worden vastgesteld overeenkomstig de bedragen aangegeven in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 31 oktober 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 30 oktober 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 178 van 30.6.2001, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 104 van 20.4.2002, blz. 26.

⁽³⁾ PB L 214 van 8.9.1995, blz. 16.

BIJLAGE

RESTITUTIES BIJ UITVOER VAN WITTE EN RUWE SUIKER IN ONVERANDERDE VORM

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Restitutiebedrag
1701 11 90 9100	S00	EUR/100 kg	45,72 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	S00	EUR/100 kg	45,72 ⁽¹⁾
1701 12 90 9100	S00	EUR/100 kg	45,72 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	S00	EUR/100 kg	45,72 ⁽¹⁾
1701 91 00 9000	S00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettogewicht product	0,4970
1701 99 10 9100	S00	EUR/100 kg	49,70
1701 99 10 9910	S00	EUR/100 kg	49,70
1701 99 10 9950	S00	EUR/100 kg	49,70
1701 99 90 9100	S00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettogewicht product	0,4970

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1).

De numerieke codes voor de bestemmingen zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 1779/2002 van de Commissie (PB L 269 van 5.10.2002, blz. 6).

De andere bestemmingen worden als volgt vastgesteld:

S00: alle bestemmingen (derde landen, andere gebieden, bevoorrading en bestemmingen die worden gelijkgesteld met uitvoer uit de Gemeenschap), met uitzondering van Albanië, Kroatië, Bosnië en Herzegovina, Servië en Montenegro, met inbegrip van Kosovo als omschreven bij Resolutie nr. 1244 van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties van 10 juni 1999 en de voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië, behalve voor de suiker die is verwerkt in de producten bedoeld in artikel 1, lid 2, onder b), van Verordening (EG) nr. 2201/96 van de Raad (PB L 297 van 21.11.1996, blz. 29).

⁽¹⁾ Dit bedrag geldt voor ruwe suiker met een rendement van 92 %. Indien het rendement van de geëxporteerde ruwe suiker afwijkt van 92 %, wordt het bedrag van de toe te passen restitutie berekend overeenkomstig het bepaalde in artikel 28, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1260/2001.

VERORDENING (EG) Nr. 1909/2003 VAN DE COMMISSIE
van 30 oktober 2003

tot vaststelling van de restituties bij uitvoer in ongewijzigde staat voor stropen en bepaalde andere producten van de suikersector

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad van 19 juni 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 680/2002 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 27, lid 5, tweede alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Artikel 27 van Verordening (EG) nr. 1260/2001 bepaalt dat het verschil tussen de noteringen of de prijzen op de wereldmarkt voor de in artikel 1, lid 1, onder d), van genoemde verordening genoemde producten en de prijzen van de Gemeenschap overbrugd kan worden door een restitutie bij de uitvoer.
- (2) Volgens artikel 3 van Verordening (EG) nr. 2135/95 van de Commissie van 7 september 1995 inzake uitvoeringsbepalingen voor de toekenning van uitvoerrestituties in de sector suiker ⁽³⁾ is de restitutie voor 100 kg van de in artikel 1, lid 1, onder d), van Verordening (EG) nr. 1260/2001 genoemde producten die worden uitgevoerd, gelijk aan het basisbedrag, vermenigvuldigd met het sacharosegehalte, in voorkomend geval verhoogd met het gehalte aan andere als sacharose berekende suikersoorten. Dit sacharosegehalte van het betrokken product wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 3 van Verordening (EG) nr. 2135/95 vastgesteld.
- (3) Volgens artikel 30, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1260/2001 moet het basisbedrag van de restitutie voor sorbose, uitgevoerd in ongewijzigde staat, gelijk zijn aan het basisbedrag van de restitutie, verminderd met een honderdste van de restitutie bij de productie die, overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1265/2001 van de Commissie van 27 juni 2001 houdende vaststelling van de uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad, wat de productierestitutie voor bepaalde in de chemische industrie gebruikte producten van de sector suiker betreft ⁽⁴⁾, geldt voor de in de bijlage bij deze laatste verordening vermelde producten.
- (4) Volgens artikel 30, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1260/2001 moet het basisbedrag van de restitutie voor de overige in artikel 1, lid 1, onder d), van genoemde verordening bedoelde en in onveranderde vorm uitgevoerde producten gelijk zijn aan het honderdste deel van het bedrag dat wordt bepaald met inachtneming van enerzijds het verschil tussen de interventieprijs voor

witte suiker die gedurende de maand waarvoor het basisbedrag wordt vastgesteld, geldt voor de niet-deficitaire gebieden van de Gemeenschap, en de voor witte suiker op de wereldmarkt geconstateerde noteringen of prijzen, en anderzijds de noodzaak om een evenwicht tot stand te brengen tussen het gebruik van basisproducten uit de Gemeenschap met het oog op de uitvoer van verwerkte producten naar derde landen en het gebruik van de tot het veredelingsverkeer toegelaten producten uit deze landen.

- (5) Volgens artikel 30, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1260/2001 kan de toepassing van het basisbedrag beperkt worden tot bepaalde in artikel 1, lid 1, onder d), van genoemde verordening bedoelde producten.
- (6) Krachtens artikel 27 van Verordening (EG) nr. 1260/2001 kan een restitutie worden vastgesteld bij uitvoer in ongewijzigde staat van de in artikel 1, lid 1, onder f), g) en h), van die verordening genoemde producten. Het niveau van de restitutie moet worden vastgesteld voor 100 kg droge stof, waarbij rekening wordt gehouden met de restitutie bij uitvoer voor de producten van GN-code 1702 30 91, de restitutie bij uitvoer van de in artikel 1, lid 1, onder d), van Verordening (EG) nr. 1260/2001 bedoelde producten en met de economische aspecten van de betrokken uitvoer. Voor de onder f) en g) van voornoemd lid 1 bedoelde producten wordt de restitutie slechts toegekend voor producten die voldoen aan de voorwaarden welke zijn vastgesteld in artikel 5 van Verordening (EG) nr. 2135/95 en wordt voor de onder h) bedoelde producten de restitutie alleen toegekend voor producten die voldoen aan de voorwaarden die zijn vastgesteld in artikel 6 van Verordening (EG) nr. 2135/95.
- (7) De bovengenoemde restituties dienen maandelijks vastgesteld te worden. Zij kunnen tussentijds worden gewijzigd.
- (8) Krachtens artikel 27, lid 5, eerste alinea, van Verordening (EG) nr. 1260/2001 kunnen de situatie op de wereldmarkt of specifieke vereisten van bepaalde markten het noodzakelijk maken de restitutie voor de in artikel 1 van deze verordening genoemde producten te differentiëren naar gelang van hun bestemming.
- (9) De aanzienlijke en snelle toename van de preferentiële invoer van suiker van herkomst uit de westelijke Balkanlanden sinds het begin van 2001 en de uitvoer van suiker van de Gemeenschap naar die landen lijken een zeer kunstmatig verschijnsel te zijn.

⁽¹⁾ PB L 178 van 30.6.2001, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 104 van 20.4.2002, blz. 26.

⁽³⁾ PB L 214 van 8.9.1995, blz. 16.

⁽⁴⁾ PB L 178 van 30.6.2001, blz. 63.

- (10) Om eventuele misbruiken door wederinvoer in de Europese Unie van producten van de suikersector waarvoor een uitvoerrestitutie is verleend te voorkomen, is het dienstig voor de westelijke Balkanlanden als geheel geen restituties voor de in deze verordening bedoelde producten vast te stellen.
- (11) Gelet op deze feiten dienen de restituties voor de betrokken producten te worden vastgesteld op een passend niveau.
- (12) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor suiker,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bij uitvoer in ongewijzigde staat van de in artikel 1, lid 1, onder d), f), g) en h), van Verordening (EG) nr. 1260/2001 genoemde producten worden vastgesteld op de bedragen als aangegeven in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 31 oktober 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 30 oktober 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

BIJLAGE

RESTITUTIES BIJ UITVOER IN ONGEWIJZIGDE STAAT VOOR STROPEN EN BEPAALDE ANDERE PRODUCTEN VAN DE SUIKERSECTOR

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Restitutiebedrag
1702 40 10 9100	S00	EUR/100 kg droge stof	49,70 ⁽¹⁾
1702 60 10 9000	S00	EUR/100 kg droge stof	49,70 ⁽¹⁾
1702 60 80 9100	S00	EUR/100 kg droge stof	94,43 ⁽²⁾
1702 60 95 9000	S00	EUR/1 % sacharose × 100 kg netto-product	0,4970 ⁽³⁾
1702 90 30 9000	S00	EUR/100 kg droge stof	49,70 ⁽¹⁾
1702 90 60 9000	S00	EUR/1 % sacharose × 100 kg netto-product	0,4970 ⁽³⁾
1702 90 71 9000	S00	EUR/1 % sacharose × 100 kg netto-product	0,4970 ⁽³⁾
1702 90 99 9900	S00	EUR/1 % sacharose × 100 kg netto-product	0,4970 ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
2106 90 30 9000	S00	EUR/100 kg droge stof	49,70 ⁽¹⁾
2106 90 59 9000	S00	EUR/1 % sacharose × 100 kg netto-product	0,4970 ⁽³⁾

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1).

De numerieke codes voor de bestemmingen zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 1779/2002 (PB L 269 van 5.10.2002, blz. 6).

De andere bestemmingen worden als volgt vastgesteld:

S00: alle bestemmingen (derde landen, andere gebieden, bevoorrading en met uitvoer uit de Gemeenschap gelijkgestelde bestemmingen) met uitzondering van Albanië, Kroatië, Bosnië-Herzegovina, Servië en Montenegro, met inbegrip van Kosovo, als omschreven in resolutie nr. 1244 van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties van 10 juni 1999 en de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië; de uitzondering geldt niet voor suiker die verwerkt is in producten als bedoeld in artikel 1, lid 2, onder b), van Verordening (EG) nr. 2201/96 van de Raad (PB L 297 van 21.11.1996, blz. 29).

⁽¹⁾ Alleen geldig voor de in artikel 5 van Verordening (EG) nr. 2135/95 bedoelde producten.

⁽²⁾ Alleen geldig voor de in artikel 6 van Verordening (EG) nr. 2135/95 bedoelde producten.

⁽³⁾ Het basisbedrag is niet van toepassing op stropen met een zuiverheid van minder dan 85 % (Verordening (EG) nr. 2135/95). Het sacharosegehalte wordt overeenkomstig artikel 3 van Verordening (EG) nr. 2135/95 vastgesteld.

⁽⁴⁾ Het basisbedrag is niet van toepassing op het in de bijlage, punt 2, van Verordening (EEG) nr. 3513/92 van de Commissie (PB L 355 van 5.12.1992, blz. 12) bedoelde product.

VERORDENING (EG) Nr. 1910/2003 VAN DE COMMISSIE**van 30 oktober 2003****tot vaststelling van het maximumbedrag van de restitutie bij uitvoer naar bepaalde derde landen van witte suiker voor de twaalfde deelinschrijving in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1290/2003**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1260/2001 van de Raad van 19 juni 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 680/2002 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 27, lid 5,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Krachtens Verordening (EG) nr. 1290/2003 van de Commissie van 18 juli 2003 inzake een permanente inschrijving voor het verkoopseizoen 2003/2004 voor de vaststelling van heffingen en/of restituties bij uitvoer van witte suiker ⁽³⁾, worden deelinschrijvingen gehouden voor de uitvoer naar bepaalde derde landen van deze suiker.
- (2) Overeenkomstig de bepalingen van artikel 9, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1290/2003 naar gelang van het geval, wordt een maximumbedrag van de restitutie bij uitvoer vastgesteld voor de betrokken deelinschrijving,

waarbij met name rekening wordt gehouden met de situatie en de te verwachten ontwikkeling van de suikermarkt in de Gemeenschap en daarbuiten.

- (3) Na onderzoek van de offertes moeten de in artikel 1 bedoelde bepalingen worden vastgesteld voor de twaalfde deelinschrijving.
- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor suiker,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de twaalfde deelinschrijving voor witte suiker, gehouden krachtens Verordening (EG) nr. 1290/2003, wordt het maximumbedrag van de restitutie bij uitvoer naar bepaalde derde landen vastgesteld op 52,808 EUR/100 kg.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 31 oktober 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 30 oktober 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 178 van 30.6.2001, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 104 van 20.4.2002, blz. 26.

⁽³⁾ PB L 181 van 19.7.2003, blz. 7.

VERORDENING (EG) Nr. 1911/2003 VAN DE COMMISSIE
van 30 oktober 2003

houdende vaststelling van de restituties die worden toegepast voor bepaalde producten van de sector suiker die worden uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I van het Verdrag vermelde goederen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad van 19 juni 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 680/2002 van de Commissie ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 27, lid 5, onder a), en lid 15,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig artikel 27, leden 1 en 2, van Verordening (EG) nr. 1260/2001 kan het verschil tussen de prijzen van de in artikel 1, lid 1, onder a), c), d), f), g) en h), van die verordening vermelde producten in de internationale handel en de prijzen in de Gemeenschap worden overbrugd door een uitvoerrestitutie wanneer deze producten worden uitgevoerd in de vorm van goederen welke in bijlage V van die verordening worden genoemd. Bij Verordening (EG) nr. 1520/2000 van de Commissie van 13 juli 2000 tot vaststelling van de gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen voor de regeling aangaande de toekenning van restituties bij uitvoer en de criteria voor de vaststelling van het restitutiebedrag betreffende bepaalde landbouwproducten, uitgevoerd in de vorm van goederen die niet onder bijlage I van het Verdrag vallen ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 740/2003 ⁽⁴⁾, zijn de producten aangegeven waarvoor een restitutie dient te worden vastgesteld bij uitvoer in de vorm van goederen, bedoeld in bijlage I bij Verordening (EG) nr. 1260/2001.
- (2) Overeenkomstig artikel 4, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1520/2000 moet de restitutie per 100 kg van elk van de betrokken basisproducten voor iedere maand worden vastgesteld.
- (3) In artikel 27, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1260/2001 alsmede in artikel 11 van de in het kader van de multilaterale besprekingen van de Uruguayronde gesloten landbouwovereenkomst is bepaald dat de restitutie bij uitvoer van een in een goed verwerkt product niet meer mag bedragen dan de restitutie voor ditzelfde product dat in onverwerkte toestand wordt uitgevoerd.
- (4) De bij deze verordening vastgestelde restituties kunnen vooraf worden vastgesteld, aangezien op dit moment niet bekend is hoe de markt zich de komende maanden zal ontwikkelen.

- (5) De naleving van de verplichtingen die zijn aangegaan met betrekking tot de restitutie die kan worden toegekend bij uitvoer van landbouwproducten die zijn verwerkt in niet onder bijlage I van het Verdrag vallende goederen, kan in het gedrang komen door de vaststelling vooraf van hoge restituties. In deze situatie moeten derhalve vrijwaringsmaatregelen worden genomen zonder dat daardoor de sluiting van lange termijncontracten wordt verhinderd. De vaststelling van een specifieke restitutie voor de voorfixatie van restituties is een maatregel die aan deze verschillende doelstellingen beantwoordt.

- (6) Overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1039/2003 van de Raad van 2 juni 2003 tot vaststelling van autonome overgangsmaatregelen voor de invoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten van oorsprong uit Estland en de uitvoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten naar Estland ⁽⁵⁾, Verordening (EG) nr. 1086/2003 van de Raad van 18 juni 2003 tot vaststelling van autonome overgangsmaatregelen voor de invoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten van oorsprong uit Slovenië en de uitvoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten naar Slovenië ⁽⁶⁾, Verordening (EG) nr. 1087/2003 van de Raad van 18 juni 2003 tot vaststelling van autonome overgangsmaatregelen voor de invoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten van oorsprong uit Letland en de uitvoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten naar Letland ⁽⁷⁾, Verordening (EG) nr. 1088/2003 van de Raad van 18 juni 2003 tot vaststelling van autonome overgangsmaatregelen voor de invoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten van oorsprong uit Litouwen en de uitvoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten naar Litouwen ⁽⁸⁾, Verordening (EG) nr. 1089/2003 van de Raad van 18 juni 2003 tot vaststelling van autonome overgangsmaatregelen voor de invoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten van oorsprong uit de Slowaakse Republiek en de uitvoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten naar de Slowaakse Republiek ⁽⁹⁾ en Verordening (EG) nr. 1090/2003 van de Raad van 18 juni 2003 tot vaststelling van autonome overgangsmaatregelen voor de invoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten van oorsprong uit de Tsjechische Republiek en de uitvoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten naar de Tsjechische Republiek ⁽¹⁰⁾ komen met ingang van 1 juli 2003 verwerkte landbouwproducten die niet zijn genoemd in bijlage I bij het Verdrag en die worden uitgevoerd naar Estland, Slovenië, Letland, Litouwen, Slowakije of Tsjechië niet voor uitvoerrestituties in aanmerking.

⁽¹⁾ PB L 178 van 30.6.2001, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 104 van 20.4.2002, blz. 26.

⁽³⁾ PB L 177 van 15.7.2000, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 106 van 29.4.2003, blz. 12.

⁽⁵⁾ PB L 151 van 19.6.2003, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB L 163 van 1.7.2003, blz. 1.

⁽⁷⁾ PB L 163 van 1.7.2003, blz. 19.

⁽⁸⁾ PB L 163 van 1.7.2003, blz. 38.

⁽⁹⁾ PB L 163 van 1.7.2003, blz. 56.

⁽¹⁰⁾ PB L 163 van 1.7.2003, blz. 73.

- (7) Overeenkomstig Verordening (EG) nr. 999/2003 van de Raad van 2 juni 2003 tot vaststelling van autonome overgangsmaatregelen voor de invoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten van oorsprong uit Hongarije en de uitvoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten naar Hongarije ⁽¹⁾, komen met ingang van 1 juli 2003 de in artikel 1, lid 2, van die verordening genoemde producten die naar Hongarije worden uitgevoerd, niet voor uitvoerrestituties in aanmerking.
- (8) Overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1890/2003 van de Raad van 27 oktober 2003 tot vaststelling van autonome overgangsmaatregelen voor de invoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten van oorsprong uit Malta en de uitvoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten naar Malta ⁽²⁾ komen met ingang van 1 november 2003 de verwerkte landbouwproducten die niet zijn genoemd in bijlage I bij het Verdrag en die worden uitgevoerd naar Malta niet voor uitvoerrestituties in aanmerking.
- (9) Een strikt beheer moet gewaarborgd blijven, waarbij rekening wordt gehouden met enerzijds de ramingen van de uitgaven en anderzijds de beschikbaarheid van de begrotingsmiddelen.

- (10) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor suiker,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties die worden toegepast voor de in bijlage A van Verordening (EG) nr. 1520/2000 genoemde en in artikel 1, leden 1 en 2, van Verordening (EG) nr. 1260/2001 bedoelde basisproducten die worden uitgevoerd in de vorm van in bijlage V bij Verordening (EG) nr. 1260/2001 vermelde goederen, worden vastgesteld zoals is aangegeven in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 31 oktober 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 30 oktober 2003.

Voor de Commissie

Erkki LIIKANEN

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 146 van 13.6.2003, blz. 10.

⁽²⁾ PB L 278 van 29.10.2003, blz. 1.

BIJLAGE

Restituties die worden toegepast vanaf 31 oktober 2003 voor bepaalde producten van de sector suiker die worden uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I van het Verdrag vermelde goederen

GN-code	Omschrijving	Restituties in EUR/100 kg ⁽¹⁾	
		Bij vaststelling vooraf van de restituties	Overige gevallen
1701 99 10	Witte suiker	49,70	49,70

⁽¹⁾ Vanaf 1 juli 2003 zijn deze restituties niet van toepassing op niet onder bijlage I bij het Verdrag vallende goederen die naar Estland, Slovenië, Letland, Litouwen, Slowakije of de Tsjechische Republiek worden uitgevoerd en op de in artikel 1, lid 2, van Verordening (EG) nr. 999/2003 bedoelde goederen wanneer deze naar Hongarije worden uitgevoerd. Vanaf 1 november 2003 zijn deze restituties niet van toepassing op niet onder bijlage I van het Verdrag vallende goederen die naar Malta worden uitgevoerd.

VERORDENING (EG) Nr. 1912/2003 VAN DE COMMISSIE
van 30 oktober 2003

houdende vaststelling van de restituties die worden toegepast voor bepaalde producten van de sector granen en de sector rijst, uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I bij het Verdrag vermelde goederen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1784/2003 ⁽²⁾, en met name op artikel 13, lid 3,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 411/2002 van de Commissie ⁽⁴⁾, en met name op artikel 13, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig artikel 13, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1766/92 en artikel 13, lid 1, van Verordening (EG) nr. 3072/95 kan het verschil tussen de noteringen of de prijzen op de wereldmarkt voor de in artikel 1 van deze beide verordeningen bedoelde producten enerzijds en de prijzen in de Gemeenschap anderzijds door een restitutie bij de uitvoer worden overbrugd.
- (2) In Verordening (EG) nr. 1520/2000 van de Commissie van 13 juli 2000 tot vaststelling van de gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen voor de regeling aangaande de toekenning van restituties bij uitvoer en de criteria voor de vaststelling van het restitutiebedrag betreffende bepaalde landbouwproducten, uitgevoerd in de vorm van goederen die niet onder bijlage I van het Verdrag vallen ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 740/2003 ⁽⁶⁾, is omschreven voor welke van die producten een restitutie dient te worden vastgesteld bij uitvoer in de vorm van goederen, bedoeld naar gelang van het geval in bijlage B bij Verordening (EEG) nr. 1766/92 of bijlage B bij Verordening (EG) nr. 3072/95.
- (3) Overeenkomstig artikel 4, lid 1, eerste alinea, van Verordening (EG) nr. 1520/2000 moet de restitutie per 100 kg van elk van de betrokken basisproducten voor iedere maand worden vastgesteld.
- (4) De naleving van de verplichtingen die zijn aangegaan met betrekking tot de restitutie die kan worden toegekend bij uitvoer van landbouwproducten die zijn verwerkt in niet onder bijlage I bij het Verdrag vallende goederen, kan in het gedrang komen door de vaststelling vooraf van hoge restituties. In deze situatie moeten derhalve vrijwaringsmaatregelen worden genomen zonder dat daardoor de sluiting van langetermijncontracten wordt verhinderd. De vaststelling van een specifieke restitutie voor de voorfixatie van restituties is een maatregel die aan deze verschillende doelstellingen beantwoordt.

- (5) Ingevolge de regeling tussen de Europese Gemeenschap en de Verenigde Staten van Amerika met betrekking tot de uitvoer van deegwaren uit de Gemeenschap naar de Verenigde Staten, goedgekeurd bij Besluit 87/482/EEG van de Raad ⁽⁷⁾, dient de restitutie voor goederen van de GN-codes 1902 11 00 en 1902 19 00 naar gelang van de bestemming te worden gedifferentieerd.
- (6) Overeenkomstig artikel 4, leden 3 en 5, van Verordening (EG) nr. 1520/2000, moet een verlaagde restitutievoet worden vastgesteld, waarbij rekening wordt gehouden met het bedrag van de restitutie bij de productie, dat krachtens Verordening (EEG) nr. 1722/93 van de Commissie ⁽⁸⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1786/2001 ⁽⁹⁾, van toepassing is op het verwerkte basisproduct, en dat geldig is tijdens de veronderstelde periode van de vervaardiging van de goederen.
- (7) Alcoholhoudende dranken worden geacht minder gevoelig te zijn voor de prijs van de granen die voor de vervaardiging ervan worden gebruikt. In Protocol 19 van het Verdrag betreffende de toetreding van het Verenigd Koninkrijk, Ierland en Denemarken wordt evenwel bepaald dat de noodzakelijke maatregelen moeten worden vastgesteld om het gebruik van granen uit de Gemeenschap voor de vervaardiging van alcoholhoudende dranken uit granen te vergemakkelijken. Daarom moet de restitutie die wordt toegepast op granen die in de vorm van alcoholhoudende dranken worden uitgevoerd, worden aangepast.
- (8) Overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1039/2003 van de Raad van 2 juni 2003 tot vaststelling van autonome overgangsmaatregelen voor de invoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten van oorsprong uit Estland en de uitvoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten naar Estland ⁽¹⁰⁾, Verordening (EG) nr. 1086/2003 van de Raad van 18 juni 2003 tot vaststelling van autonome overgangsmaatregelen voor de invoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten van oorsprong uit Slovenië en de uitvoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten naar Slovenië ⁽¹¹⁾, Verordening (EG) nr. 1087/2003 van de Raad van 18 juni 2003 tot vaststelling van autonome overgangsmaatregelen voor de invoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten van oorsprong uit Letland en de uitvoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten naar Letland ⁽¹²⁾, Verordening (EG) nr. 1088/2003 van de Raad van 18 juni 2003 tot vaststelling van autonome overgangsmaatregelen voor de invoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten van oorsprong uit Litouwen en de uitvoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten naar Litouwen ⁽¹³⁾, Verordening (EG) nr. 1089/2003 van de Raad van 18 juni 2003 tot vaststelling van autonome

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 270 van 21.10.2003, blz. 78.

⁽³⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.

⁽⁴⁾ PB L 62 van 5.3.2002, blz. 27.

⁽⁵⁾ PB L 117 van 15.7.2000, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB L 106 van 29.4.2003, blz. 12.

⁽⁷⁾ PB L 275 van 29.9.1987, blz. 36.

⁽⁸⁾ PB L 159 van 1.7.1993, blz. 112.

⁽⁹⁾ PB L 242 van 12.9.2001, blz. 3.

⁽¹⁰⁾ PB L 151 van 19.6.2003, blz. 1.

⁽¹¹⁾ PB L 163 van 1.7.2003, blz. 1.

⁽¹²⁾ PB L 163 van 1.7.2003, blz. 19.

⁽¹³⁾ PB L 163 van 1.7.2003, blz. 38.

overgangsmaatregelen voor de invoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten van oorsprong uit de Slowaakse Republiek en de uitvoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten naar de Slowaakse Republiek ⁽¹⁾ en Verordening (EG) nr. 1090/2003 van de Raad van 18 juni 2003 tot vaststelling van autonome overgangsmaatregelen voor de invoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten van oorsprong uit de Tsjechische Republiek en de uitvoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten naar de Tsjechische Republiek ⁽²⁾ komen met ingang van 1 juli 2003 verwerkte landbouwproducten die niet zijn genoemd in bijlage I bij het Verdrag en die worden uitgevoerd naar Estland, Slovenië, Letland, Litouwen, Slowakije of Tsjechië niet voor uitvoerrestituties in aanmerking.

- (9) Overeenkomstig Verordening (EG) nr. 999/2003 van de Raad van 2 juni 2003 tot vaststelling van autonome overgangsmaatregelen voor de invoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten van oorsprong uit Hongarije en de uitvoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten naar Hongarije ⁽³⁾, komen met ingang van 1 juli 2003 de in artikel 1, lid 2, van die verordening genoemde producten die naar Hongarije worden uitgevoerd, niet voor uitvoerrestituties in aanmerking.
- (10) Overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1890/2003 van de Raad van 27 oktober 2003 tot vaststelling van autonome overgangsmaatregelen voor de invoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten van oorsprong uit Malta en de uitvoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten naar Malta ⁽⁴⁾ komen met ingang van 1

november 2003 de verwerkte landbouwproducten die niet zijn genoemd in bijlage I bij het Verdrag en die worden uitgevoerd naar Malta niet voor uitvoerrestituties in aanmerking.

- (11) Een strikt beheer moet gewaarborgd blijven, waarbij rekening wordt gehouden met enerzijds de ramingen van de uitgaven en anderzijds de beschikbaarheid van de begrotingsmiddelen.
- (12) Het Comité van beheer voor granen heeft geen advies uitgebracht binnen de door zijn voorzitter bepaalde termijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties die worden toegepast voor de in bijlage A van Verordening (EG) nr. 1520/2000 genoemde basisproducten die tevens zijn bedoeld in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 of artikel 1, lid 1, van de gewijzigde Verordening (EG) nr. 3072/95 en die worden uitgevoerd in de vorm van goederen vermeld in bijlage B van Verordening (EEG) nr. 1766/92, respectievelijk bijlage B van Verordening (EG) nr. 3072/95, worden vastgesteld zoals in de bijlage bij deze verordening is opgenomen.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 31 oktober 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 30 oktober 2003.

Voor de Commissie

Erkki LIIKANEN

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 163 van 1.7.2003, blz. 56.

⁽²⁾ PB L 163 van 1.7.2003, blz. 73.

⁽³⁾ PB L 146 van 13.6.2003, blz. 10.

⁽⁴⁾ PB L 278 van 29.10.2003, blz. 1.

BIJLAGE

Restituties die worden toegepast vanaf 31 oktober 2003 voor bepaalde producten van de sector granen en de sector rijst, uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I bij het Verdrag vermelde goederen

(EUR/100 kg)

GN-code	Omschrijving ⁽¹⁾	Restitutievoet per 100 kg basisproduct ⁽²⁾	
		Bij vaststelling vooraf van de restituties	Overige gevallen
1001 10 00	Harde tarwe:		
	– in geval van uitvoer van goederen van de GN-codes 1902 11 en 1902 19 naar de Verenigde Staten van Amerika	—	—
	– in andere gevallen	—	—
1001 90 99	Zachte tarwe en mengkoren:		
	– in geval van uitvoer van goederen van de GN-codes 1902 11 en 1902 19 naar de Verenigde Staten van Amerika	—	—
	– in andere gevallen:		
	– – in geval van toepassing van artikel 4, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1520/2000 ⁽³⁾	—	—
	– – in geval van uitvoer van goederen van post 2208 ⁽⁴⁾	—	—
	– – in andere gevallen	—	—
1002 00 00	Rogge	—	—
1003 00 90	Gerst		
	– in geval van uitvoer van goederen van post 2208 ⁽⁴⁾	—	—
	– in andere gevallen	—	—
1004 00 00	Haver	—	—
1005 90 00	Maïs, gebruikt in de vorm van:		
	– zetmeel:		
	– – in geval van toepassing van artikel 4, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1520/2000 ⁽³⁾	1,194	1,194
	– – in geval van uitvoer van goederen van post 2208 ⁽⁴⁾	—	—
	– – in andere gevallen	2,100	2,100
	– glucose, glucosestroop, maltodextrine, maltodextrinestroop van de GN-codes 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 75, 1702 90 79, 2106 90 55 ⁽³⁾ :		
	– – in geval van toepassing van artikel 4, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1520/2000 ⁽³⁾	0,669	0,669
	– – in geval van uitvoer van goederen van post 2208 ⁽⁴⁾	—	—
	– – in andere gevallen	1,575	1,575
	– in geval van uitvoer van goederen van post 2208 ⁽⁴⁾	—	—
	– andere (als zodanig)	2,100	2,100
	Aardappelzetmeel van GN-code 1108 13 00 gelijkgesteld aan een verwerkingsproduct van maïs:		
	– in geval van toepassing van artikel 4, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1520/2000 ⁽³⁾	1,194	1,194
	– – in geval van uitvoer van goederen van post 2208 ⁽⁴⁾	—	—
	– in andere gevallen	2,100	2,100

(EUR/100 kg)

GN-code	Omschrijving ⁽¹⁾	Restitutievoet per 100 kg basisproduct ⁽²⁾	
		Bij vaststelling vooraf van de restituties	Overige gevallen
ex 1006 30	Volwitte rijst:		
	– rondkorrelig	13,600	13,600
	– halfflangkorrelig	13,600	13,600
	– langkorrelig	13,600	13,600
1006 40 00	Breukrijst	3,300	3,300
1007 00 90	Graansorgho m.u.v. hybriden van graansorgho, bestemd voor zaaidoeleinden	—	—

⁽¹⁾ Voor de landbouwproducten verkregen door verwerking van het basisproduct en/of gelijkgesteld, moeten de coëfficiënten vermeld in bijlage E bij Verordening (EG) nr. 1520/2000 van de Commissie (PB L 177 van 15.7.2000, blz. 1), worden gebruikt.

⁽²⁾ Vanaf 1 juli 2003 zijn deze restituties niet van toepassing op niet onder bijlage I bij het Verdrag vallende goederen die naar Estland, Slovenië, Letland, Litouwen, Slowakije of Tsjechië worden uitgevoerd en op de in artikel 1, lid 2, van Verordening (EG) nr. 999/2003 bedoelde goederen wanneer deze naar Hongarije worden uitgevoerd. Vanaf 1 november 2003 zijn deze restituties niet van toepassing op niet onder bijlage I van het Verdrag vallende goederen die naar Malta worden uitgevoerd.

⁽³⁾ De betrokken goederen vallen onder GN-code 3505 10 50.

⁽⁴⁾ Goederen opgenomen in bijlage B van Verordening (EEG) nr. 1766/92 of bedoeld in artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 2825/93.

⁽⁵⁾ Voor stropen van de GN-codes 1702 30 99, 1702 40 90 en 1702 60 90, verkregen door het mengen van glucose- en fructosestropen, geeft alleen glucosestroop recht op uitvoerrestitutie.

VERORDENING (EG) Nr. 1913/2003 VAN DE COMMISSIE
van 30 oktober 2003

houdende opening van een inschrijving voor de toekenning van uitvoercertificaten van het A3-stelsel in de sector groenten en fruit (tomaten, sinaasappelen, citroenen, druiven voor tafelgebruik, appelen)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2200/96 van de Raad van 28 oktober 1996 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 47/2003 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 35, lid 3, derde alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 1961/2001 van de Commissie ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1176/2002 ⁽⁴⁾, zijn de uitvoeringsbepalingen voor de uitvoerrestituties in de sector groenten en fruit vastgesteld.
- (2) Op grond van artikel 35, lid 1, van Verordening (EG) nr. 2200/96 kan, voorzover dit nodig is om een economisch significante uitvoer mogelijk te maken en binnen de grenzen die voortvloeien uit de overeenkomsten gesloten in overeenstemming met artikel 300 van het Verdrag, een uitvoerrestitutie worden betaald voor de door de Gemeenschap uitgevoerde producten.
- (3) Overeenkomstig artikel 35, lid 2, van Verordening (EG) nr. 2200/96 is het dienstig erop toe te zien dat de eerder door de restitutieregeling op gang gebrachte handelsstromen niet worden verstoord. Daarom, en wegens de seizoengebondenheid van de uitvoer van groenten en fruit, moeten contingenten per product worden vastgesteld, op basis van de landbouwproductennomenclatuur voor de uitvoerrestituties zoals vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 118/2003 ⁽⁶⁾. Deze hoeveelheden moeten worden verdeeld met inachtneming van de bederfelijkheid van de betrokken producten.
- (4) Krachtens artikel 35, lid 4, van Verordening (EG) nr. 2200/96 wordt bij de vaststelling van de restituties rekening gehouden met de situatie en de verwachte ontwikkeling met betrekking tot de prijzen van groenten en fruit op de markt van de Gemeenschap en de beschikbare hoeveelheden enerzijds, en de prijzen in de internationale handel anderzijds. Voorts moeten ook de afzet- en vervoerskosten en het economische aspect van de beoogde uitvoer in aanmerking worden genomen.

- (5) Overeenkomstig artikel 35, lid 5, van Verordening (EG) nr. 2200/96 wordt bij het bepalen van de marktprijzen van de Gemeenschap rekening gehouden met de prijzen die met het oog op de uitvoer het gunstigst blijken te zijn.
- (6) Wegens de omstandigheden in de internationale handel of specifieke vereisten van bepaalde markten, kan het nodig zijn de restitutie voor een bepaald product te differentiëren naar gelang van de bestemming van dat product.
- (7) Voor tomaten, sinaasappelen, citroenen, druiven voor tafelgebruik en appelen van de kwaliteitsklassen Extra, I en II van de gemeenschappelijke handelsnormen kan de uitvoer economisch significant zijn.
- (8) Met het oog op een optimaal gebruik van de beschikbare middelen en gelet op de structuur van de uitvoer van de Gemeenschap is het dienstig een inschrijving te houden, en het indicatieve restitutiebedrag en de verwachte hoeveelheden voor de betrokken periode vast te stellen.
- (9) Het Comité van beheer voor verse groenten en fruit heeft geen advies uitgebracht binnen de door zijn voorzitter vastgestelde termijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Er wordt een inschrijving geopend voor de toekenning van uitvoercertificaten van het A3-stelsel. In de bijlage worden de betrokken producten, de periode voor de indiening van de offertes, de indicatieve eenheidsbedragen van de restitutie en de verwachte hoeveelheden vastgesteld.
2. Certificaten die in het kader van de voedselhulp worden afgegeven, zoals bedoeld in artikel 16 van Verordening (EG) nr. 1291/2000 van de Commissie ⁽⁷⁾, worden niet afgeboekt op de in de bijlage bij deze verordening bedoelde hoeveelheden.
3. Onverminderd het bepaalde in artikel 5, lid 6, van Verordening (EG) nr. 1961/2001 bedraagt de geldigheidsduur van de certificaten van het A3-stelsel twee maanden.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 4 november 2003.

⁽⁷⁾ PB L 152 van 24.6.2000, blz. 1.

⁽¹⁾ PB L 297 van 21.11.1996, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 7 van 11.1.2003, blz. 64.

⁽³⁾ PB L 268 van 9.10.2001, blz. 8.

⁽⁴⁾ PB L 170 van 29.6.2002, blz. 69.

⁽⁵⁾ PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB L 20 van 24.1.2003, blz. 3.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 30 oktober 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

BIJLAGE

Toekenning van uitvoercertificaten van het A3-stelsel in de sector groenten en fruit (tomaten, sinaasappelen, citroenen, druiven voor tafelgebruik, appels)

Periode voor de indiening van de offertes: 4 en 5 november 2003

Productcode ⁽¹⁾	Bestemming ⁽²⁾	Indicatief restitutiebedrag (in EUR/t netto)	Verwachte hoeveelheden (in t)
0702 00 00 9100	F08	25	2 915
0805 10 10 9100 0805 10 30 9100 0805 10 50 9100	F00	20	54 147
0805 50 10 9100	F00	28	11 869
0806 10 10 9100	F00	19	3 299
0808 10 20 9100 0808 10 50 9100 0808 10 90 9100	F04, F09	16	8 346

⁽¹⁾ De codes van de producten zijn vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1).

⁽²⁾ De codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in bijlage II bij Verordening (EEG) nr. 3846/87. De numerieke codes voor de bestemmingen zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 2020/2001 van de Commissie (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6). De andere bestemmingen worden als volgt vastgesteld:

F00: Alle bestemmingen met uitzondering van Estland.

F03: Alle bestemmingen met uitzondering van Zwitserland en Estland.

F04: Hongkong, Singapore, Maleisië, Sri Lanka, Indonesië, Thailand, Taiwan, Papoea-Nieuw-Guinea, Laos, Cambodja, Vietnam, Japan, Uruguay, Paraguay, Argentinië, Mexico en Costa Rica.

F08: Alle bestemmingen met uitzondering van Slowakije, Letland, Litouwen, Bulgarije en Estland.

F09: De volgende bestemmingen:

- Noorwegen, IJsland, Groenland, Faeröer, Polen, Hongarije, Roemenië, Albanië, Bosnië-Herzegovina, Kroatië, Slovenië, Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië, Servië en Montenegro, Malta, Armenië, Azerbeidzjan, Wit-Rusland, Georgië, Kazachstan, Kirgizië, Moldavië, Rusland, Tadzjikistan, Turkmenistan, Oezbekistan, Oekraïne, Saoedi-Arabië, Bahrein, Qatar, Oman, Verenigde Arabische Emiraten (Abu Dhabi, Dubai, Sharjah, Ajman, Umm al-Qaiwayn, Ras al-Khaimah en Fujairah), Koeweit, Jemen, Syrië, Iran, Jordanië, Bolivia, Brazilië, Venezuela, Peru, Panama, Ecuador en Colombia.
- Landen en gebieden van Afrika, met uitzondering van Zuid-Afrika.
- Bestemmingen in de zin van artikel 36 van Verordening (EG) nr. 800/1999 van de Commissie (PB L 102 van 17.4.1999, blz. 11).

VERORDENING (EG) Nr. 1914/2003 VAN DE COMMISSIE
van 30 oktober 2003

tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1488/2001 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 3448/93 van de Raad, wat de plaatsing van bepaalde hoeveelheden van bepaalde onder bijlage I van het Verdrag vallende basisproducten onder de regeling actieve veredeling zonder voorafgaand onderzoek van de economische voorwaarden betreft

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3448/93 van de Raad van 6 december 1993 tot vaststelling van de handelsregeling voor bepaalde, door verwerking van landbouwproducten verkregen goederen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2580/2000 ⁽²⁾, en met name op artikel 11, lid 1, derde alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Artikel 11, lid 1, van Verordening (EG) nr. 3448/93 bepaalt dat de economische voorwaarden bedoeld in artikel 117, onder c), van Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2700/2000 van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁴⁾, worden geacht te zijn vervuld voor de toelating van bepaalde hoeveelheden basisproducten onder de regeling actieve veredeling voor gebruik bij de vervaardiging van goederen. De gedetailleerde voorschriften voor de toepassing van deze bepaling, die het mogelijk maken de onder de regeling actieve veredeling toe te laten basislandbouwproducten te bepalen en de hoeveelheden daarvan te controleren en te plannen, moeten overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EG) nr. 3448/93 worden vastgesteld.
- (2) Verordening (EG) nr. 1488/2001 van de Commissie ⁽⁵⁾ dient te worden gewijzigd teneinde te verduidelijken dat voor het vaststellen van de onder de regeling actieve veredeling toe te laten basislandbouwproducten en voor het controleren en plannen van de hoeveelheden daarvan de in artikel 16 van Verordening (EG) nr. 3448/93 vastgestelde procedures van toepassing zijn.
- (3) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Beheerscomité horizontale vraagstukken inzake het handelsverkeer van verwerkte landbouwproducten die niet onder bijlage I bij het Verdrag vallen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EG) nr. 1488/2001 wordt als volgt gewijzigd:

1. In artikel 2 komt lid 2 als volgt te luiden:

„2. Wanneer wordt verwacht dat de behoefte aan restitutiemiddelen groter is dan de beschikbare middelen, worden de hoeveelheden van de met de code van de gecombineerde

nomenclatuur met acht cijfers aangeduide producten overeenkomstig artikel 11, lid 1, van Verordening (EG) nr. 3448/93, met behulp van de balans vastgesteld.”.

2. In artikel 22 komt de tweede alinea als volgt te luiden:

„Wanneer wordt verwacht dat de behoefte aan restitutiemiddelen groter is dan de beschikbare middelen, en met inachtneming van de al in de vorm van certificaten toegewezen hoeveelheden en van de niet-gebruikte hoeveelheden waarvan de Commissie overeenkomstig artikel 25 van deze verordening in kennis is gesteld, wordt voor elk basisproduct het beschikbare saldo overeenkomstig artikel 11, lid 1, van Verordening (EG) nr. 3448/93 vastgesteld. Dit saldo wordt medegedeeld in een tweede bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie* uiterlijk op 31 januari van ieder jaar, en in een derde bekendmaking, uiterlijk op 31 mei van ieder jaar.”.

3. Artikel 24 komt als volgt te luiden:

„Artikel 24

Dringende uitgifte van AV-certificaten

Gedurende het gehele begrotingsjaar kan, met inachtneming van de al in de vorm van certificaten toegewezen hoeveelheden en van de niet-gebruikte hoeveelheden waarover de Commissie overeenkomstig artikel 25 van deze verordening in kennis is gesteld, in dringende gevallen voor elk met zijn code van de gecombineerde nomenclatuur met acht cijfers aangeduid basisproduct overeenkomstig artikel 11, lid 1, van Verordening (EG) nr. 3448/93 een beschikbaar saldo worden vastgesteld. Dit saldo wordt in het *Publicatieblad van de Europese Unie* bekendgemaakt. Het bepaalde in artikel 23, leden 2 tot en met 5, van deze verordening is van toepassing.”.

Artikel 2

⁽¹⁾ PB L 318 van 20.12.1993, blz. 18.

⁽²⁾ PB L 298 van 25.11.2000, blz. 5.

⁽³⁾ PB L 302 van 19.10.1992, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 311 van 12.12.2000, blz. 17.

⁽⁵⁾ PB L 196 van 20.7.2001, blz. 9.

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 30 oktober 2003.

Voor de Commissie

Erkki LIIKANEN

Lid van de Commissie

VERORDENING (EG) Nr. 1915/2003 VAN DE COMMISSIE

van 30 oktober 2003

tot wijziging van de bijlagen VII, VIII en IX bij Verordening (EG) nr. 999/2001 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de handel in en invoer van schapen en geiten en te nemen maatregelen zodra de aanwezigheid van overdraagbare spongiforme encefalopathieën bij runderen, schapen en geiten is vastgesteld

(Voor de EER relevante tekst)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 999/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 houdende vaststelling van voorschriften inzake preventie, bestrijding en uitroeiing van bepaalde overdraagbare spongiforme encefalopathieën ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1234/2003 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 23,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Verordening (EG) nr. 999/2001 legt voorschriften vast inzake preventie, bestrijding en uitroeiing van overdraagbare spongiforme encefalopathieën (TSE's) bij runderen, schapen en geiten. Artikel 13, lid 1, en bijlage VII bij deze verordening schrijven bepaalde maatregelen voor die genomen moeten worden zodra de aanwezigheid van een TSE is vastgesteld. Naar verwachting zal de uitvoering van bepaalde aspecten van deze maatregelen praktische problemen opleveren.
- (2) Wat betreft schapen en geiten, dienen de regels voor de tracering van nakomelingen na de bevestiging van de aanwezigheid van een TSE te worden beperkt tot gevallen die bevestigd zijn bij vrouwelijke dieren, gezien de praktische moeilijkheden en twijfelachtige voordelen van het traceren van nakomelingen van met TSE besmette mannelijke dieren.
- (3) Wat betreft runderen, dient overeenkomstig Verordening (EG) nr. 999/2001 indien de aanwezigheid van bovine spongiforme encefalopathie (BSE) wordt bevestigd, een cohort van met BSE besmette runderen gedood en volledig vernietigd te worden.
- (4) Tijdens haar algemene vergadering van mei 2003 heeft de Wereldorganisatie voor diergezondheid (Internationaal Bureau voor besmettelijke veeziekten (OIE)) besloten dat cohorten van met BSE besmette runderen in leven mogen blijven tot het eind van hun productieve leven, mits de gestorven dieren volledig vernietigd worden.
- (5) Volgens de Diergezondheidscode van het OIE hoeft het gebruik van sperma van runderen niet te worden beperkt vanwege BSE. In haar advies van 18-19 maart 1999 inzake de mogelijke verticale overdracht van BSE, dat op 16 mei 2002 geactualiseerd is, kwam de Wetenschappelijke Stuurgroep tot de conclusie dat het onwaarschijnlijk is dat sperma van runderen een risicofactor voor de overdracht van BSE vormt.

- (6) Bovendien staan stieren in spermacentra onder officieel toezicht, waardoor gegarandeerd kan worden dat zij volledig vernietigd worden, nadat zij zijn gestorven.
- (7) De voorwaarden voor de beëindiging van beperkingen op met TSE besmette schapenbedrijven dienen versoepteld te worden indien toegepast in combinatie met intensief toezicht op TSE. De regels voor de herbevolking van gemengde bedrijven met geiten dienen dienovereenkomstig gewijzigd te worden.
- (8) Het vervoer van semi-resistente ooien tussen bedrijven waarvoor beperkingen gelden, dient te worden toegestaan om bepaalde regionale problemen bij het vinden van geschikte vervangende dieren voor besmette bestanden te verminderen.
- (9) Ter vereenvoudiging van de overgang naar de nieuwe voorschriften dient de periode waarin een uitzondering voor de vernietiging van bepaalde dieren in koppels schapen of bedrijven met een geringe frequentie van het ARR-allel geldt, te worden verlengd van twee tot drie fokjaren.
- (10) De bijlagen VIII en IX bij Verordening (EG) nr. 999/2001 leggen voorwaarden vast voor het in de handel brengen en de invoer van voor fokdoeleinden bestemde schapen en geiten. Deze voorwaarden moeten worden verduidelijkt.
- (11) Verordening (EG) nr. 999/2001 moet dus dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (12) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De bijlagen VII, VIII en IX bij Verordening (EG) nr. 999/2001 worden gewijzigd overeenkomstig de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

⁽¹⁾ PB L 147 van 31.5.2001, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 173 van 11.7.2003, blz. 6.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 30 oktober 2003.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

BIJLAGE

De bijlagen VII, VIII en IX worden als volgt gewijzigd:

1. Bijlage VII wordt vervangen door de volgende tekst:

„BIJLAGE VII

UITROEIING VAN OVERDRAAGBARE SPONGIFORME ENCEFALOPATHIE

1. In het kader van het in artikel 13, lid 1, onder b), bedoelde onderzoek moeten worden geïdentificeerd:
 - a) voor runderen:
 - alle andere herkauwers op het bedrijf van het dier waarbij de ziekte is bevestigd,
 - de nakomelingen van een vrouwelijk dier waarbij de ziekte is bevestigd, die zijn geboren in de laatste twee jaar vóórdat of in de periode nadat de eerste klinische verschijnselen van de ziekte zich hebben voorgedaan,
 - alle dieren van de cohort van het dier waarbij de ziekte is bevestigd,
 - de mogelijke oorsprong van de ziekte,
 - andere dieren op het bedrijf van het dier waarbij de ziekte is bevestigd of die met het TSE-agens kunnen zijn besmet of met hetzelfde voeder of dezelfde verontreinigingsbron in contact kunnen zijn geweest,
 - de verplaatsing van potentieel verontreinigde diervoeders, ander materiaal, of andere vectoren, die het TSE-agens van of naar het betrokken bedrijf kunnen hebben overgebracht;
 - b) voor schapen en geiten:
 - alle andere herkauwers dan schapen en geiten op het bedrijf van het dier waarbij de ziekte is bevestigd,
 - voorzover nagetrokken kan worden, de ouderdieren en — in het geval van vrouwelijke dieren — alle embryo's, eicellen en de laatste nakomelingen van het vrouwelijke dier waarbij de ziekte is bevestigd,
 - alle andere schapen en geiten op het bedrijf van het dier waarbij de ziekte is bevestigd, naast de in het tweede streepje genoemde dieren,
 - de mogelijke oorsprong van de ziekte en andere bedrijven waar zich dieren, embryo's of eicellen bevinden die met het TSE-agens kunnen zijn besmet of met hetzelfde voeder of dezelfde verontreinigingsbron in contact kunnen zijn geweest,
 - de verplaatsing van potentieel verontreinigde diervoeders, ander materiaal, of andere vectoren, die het BSE-agens van of naar het betrokken bedrijf kunnen hebben overgebracht.
2. De maatregelen bedoeld in artikel 13, lid 1, onder c), omvatten ten minste:
 - a) in geval van bevestiging van BSE bij een rund, het doden en volledig vernietigen van alle runderen, die in het kader van het in punt 1, onder a), eerste, tweede en derde streepje, bedoelde onderzoek zijn geïdentificeerd. De lidstaat kan evenwel beslissen:
 - niet alle runderen op het bedrijf van het dier waarbij de ziekte is bevestigd, zoals bedoeld in punt 1, onder a), eerste streepje, te doden en te vernietigen, afhankelijk van de epidemiologische situatie en de traceerbaarheid van de dieren op dit bedrijf;
 - het doden en vernietigen van dieren uit de cohorten overeenkomstig punt 1, onder a), derde streepje, uit te stellen tot het eind van hun productieve leven, mits het stieren betreft die voortdurend in een spermacentrum ondergebracht zijn en gewaarborgd kan worden dat zij volledig vernietigd worden, nadat zij zijn gestorven;
 - b) vanaf 1 oktober 2003, in geval van bevestiging van TSE bij een schaap of een geit, overeenkomstig het besluit van de bevoegde autoriteit:
 - i) het doden en volledig vernietigen van alle dieren, embryo's en eicellen die in het kader van het in punt 1, onder b), tweede en derde streepje, bedoelde onderzoek zijn geïdentificeerd; of
 - ii) het doden en volledig vernietigen van alle dieren, embryo's en eicellen die in het kader van het in punt 1, onder b), tweede en derde streepje, bedoelde onderzoek zijn geïdentificeerd, met uitzondering van:
 - fokrammen met genotype ARR/ARR;
 - fokooien met ten minste één ARR-allel en geen VRQ-allel; en
 - schapen met ten minste één ARR-allel die uitsluitend voor de slacht bestemd zijn;
 - iii) indien het besmette dier vanuit een ander bedrijf is binnengebracht kan een lidstaat aan de hand van de voorgeschiedenis van het geval besluiten uitroeiingsmaatregelen toe te passen op het bedrijf van oorsprong en al dan niet op het bedrijf waar de besmetting bevestigd werd. In geval van gemeenschappelijke weiden die door meer dan één koppel worden gebruikt, kunnen de lidstaten na een gemotiveerde afweging van alle epidemiologische factoren besluiten deze maatregelen slechts op één koppel toe te passen;
 - c) in geval van bevestiging van BSE bij een schaap of een geit, het doden en volledig vernietigen van alle dieren, embryo's en eicellen die in het kader van het in punt 1, onder b), tweede tot en met vijfde streepje, bedoelde onderzoek zijn geïdentificeerd.

- 3.1. Op het bedrijf of de bedrijven waar overeenkomstig punt 2, onder b), i) of ii), is vernietigd, mogen uitsluitend de volgende dieren worden binnengebracht:
 - a) rammen met genotype ARR/ARR;
 - b) ooien met ten minste één ARR-allel en geen VRQ-allel;
 - c) geiten, mits:
 - zich geen andere schapen dan onder punt a) en b) genoemde fokschapen op het bedrijf bevinden,
 - alle diervverblijven op het bedrijf na de ontvolking grondig zijn schoongemaakt en ontsmet,
 - op het bedrijf verscherpt toezicht op TSE plaatsvindt, waaronder het testen van alle gedode en op het bedrijf gestorven geiten ouder dan 18 maanden.
 - 3.2. Op het bedrijf of de bedrijven waar overeenkomstig punt 2, onder b), i) of ii), is vernietigd, mogen uitsluitend de volgende levende producten van schapen worden gebruikt:
 - a) sperma van rammen met genotype ARR/ARR;
 - b) embryo's met ten minste één ARR-allel en geen VRQ-allel.
 4. Indien het moeilijk is om nieuwe schapen te vinden waarvan het genotype bekend is, kunnen de lidstaten tijdens een overgangperiode tot uiterlijk 1 januari 2006 in afwijking van het bepaalde in punt 3.1, onder b), beslissen om toe te staan dat niet-drachtige ooilammeren van een onbekend genotype op de in punt 2, onder b), i) en ii), bedoelde bedrijven worden binnengebracht.
 5. Wanneer op een bedrijf de in punt 2, onder b), i) en ii), aangegeven maatregelen zijn genomen:
 - a) gelden voor de verplaatsing van ARR/ARR-schapen van het bedrijf geen beperkingen;
 - b) mogen schapen met slechts één ARR-allel het bedrijf alleen verlaten als zij direct voor menselijke consumptie worden geslacht of worden vernietigd. Ooien met slechts één ARR-allel en zonder VRQ-allel mogen echter worden vervoerd naar andere bedrijven waarvoor beperkingen gelden, nadat de maatregelen overeenkomstig punt 2, onder b), ii) zijn genomen;
 - c) mogen schapen met andere genotypes het bedrijf alleen verlaten met het oog op vernietiging.
 6. De in de punten 3.1, 3.2 en 5.3 vastgestelde beperkingen blijven voor het bedrijf van kracht gedurende drie jaar na:
 - a) het tijdstip waarop alle schapen op het bedrijf van genotype ARR/ARR zijn; of
 - b) het laatste tijdstip waarop een schaap of geit op het bedrijf is gehouden; of
 - c) in het geval van punt 3.1, onder c), het tijdstip waarop het verscherpte toezicht op TSE is begonnen; of
 - d) het tijdstip waarop alle fokrammen op het bedrijf van genotype ARR/ARR zijn en alle fokooien ten minste één ARR-allel en geen VRQ-allel bezitten, mits alle gedode en op het bedrijf gestorven schapen ouder dan 18 maanden tijdens deze periode op TSE zijn getest en daarbij een negatief resultaat is verkregen.
 7. Wanneer de frequentie van voorkomen van het ARR-allel binnen het ras of op het bedrijf klein is, of wanneer het nodig geacht wordt om inteelt te voorkomen, kan een lidstaat besluiten:
 - a) de vernietiging van de in punt 2, onder b), i) en ii), bedoelde dieren maximaal drie fokjaren op te schorten;
 - b) andere dan de in punt 3 genoemde schapen op de in punt 2, onder b), i) en ii), bedoelde bedrijven binnen te brengen, mits zij geen VRQ-allel hebben.
 8. De lidstaten die van de in de punten 4 en 7 vermelde afwijkingen gebruikmaken, delen de Commissie mede onder welke voorwaarden en op grond van welke criteria dit wordt toegestaan.”
2. Hoofdstuk A, deel I, punt a), van bijlage VIII wordt vervangen door:
- „a) fokschapen en -geiten:
- i) moeten sinds de geboorte of ten minste de laatste drie jaar ononderbroken op een bedrijf of op bedrijven zijn gehouden dat (die) sinds ten minste drie jaar aan de volgende eisen voldoet (voldoen):
 - het is onderworpen aan regelmatige officiële diergeneeskundige controles,
 - de dieren zijn geïdentificeerd,
 - er zijn geen gevallen van scrapie vastgesteld,
 - de oude vrouwelijke dieren die gedood moeten worden, worden door middel van bemonstering gecontroleerd,
 - alleen vrouwelijke dieren die van een bedrijf komen dat aan dezelfde eisen voldoet, worden op het bedrijf binnengebracht; of

- ii) vanaf 1 oktober 2003 moeten het schapen zijn met prioneiwitgenotype ARR/ARR, zoals gedefinieerd in bijlage I bij Beschikking 2002/1003/EG van de Commissie (*).

Indien zij bestemd zijn voor een lidstaat waarop voor het gehele grondgebied of een gedeelte daarvan de bepalingen onder b) of c) van toepassing zijn, moeten zij de algemene of specifieke aanvullende garanties bieden die volgens de procedure van artikel 24, lid 2, zijn vastgesteld.

(*) PB L 349 van 24.12.2002, blz. 105.”.

3. Hoofdstuk E van bijlage IX wordt vervangen door:

„HOOFDSTUK E

Invoer van schapen en geiten

De invoer van schapen en geiten moet vanaf 1 oktober 2003 vergezeld gaan van een internationaal diergezondheids-certificaat waaruit blijkt dat:

- a) de dieren geboren en ononderbroken gehouden zijn op bedrijven waarin nog nooit een geval van scrapie gediagnosticeerd is, en indien het fokschapen en -geiten zijn, voldoen aan de voorschriften van bijlage VIII, hoofdstuk A, deel I, onder a), i);
- b) het schapen zijn met prioneiwitgenotype ARR/ARR, zoals gedefinieerd in bijlage I bij Beschikking 2002/1003/EG van de Commissie, afkomstig van een bedrijf waar sinds zes maanden geen geval van scrapie is gemeld.

Indien zij bestemd zijn voor een lidstaat waarop voor het gehele grondgebied of een gedeelte daarvan de bepalingen van bijlage VIII, hoofdstuk A, deel I, onder b) of c) van toepassing zijn, moeten zij de algemene of specifieke aanvullende garanties bieden die volgens de procedure van artikel 24, lid 2, zijn vastgesteld.”.

VERORDENING (EG) Nr. 1916/2003 VAN DE COMMISSIE**van 30 oktober 2003****tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1555/96 met betrekking tot de drempelvolumes voor de toepassing van de aanvullende rechten voor komkommers, artisjokken, clementines, mandarijnen en sinaasappelen**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2200/96 van de Raad van 28 oktober 1996 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 47/2003 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 33, lid 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Verordening (EG) nr. 1555/96 van de Commissie van 30 juli 1996 houdende uitvoeringsbepalingen van de regeling met betrekking tot de aanvullende invoerrechten in de sector groenten en fruit ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1740/2003 ⁽⁴⁾, voorziet in toezicht op de invoer van de in de bijlage bij die verordening bedoelde producten. Voor dit toezicht gelden de uitvoeringsbepalingen die in artikel 308 quinquies van Verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1335/2003 ⁽⁶⁾, zijn vastgesteld.

- (2) Met het oog op de toepassing van artikel 5, lid 4, van de in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguayronde gesloten Overeenkomst inzake de landbouw ⁽⁷⁾, en op grond van de meest recente beschikbare gegevens over 2000, 2001 en 2002 moeten de drempelvolumes voor de toepassing van de aanvullende rechten worden gewijzigd voor komkommers, artisjokken, clementines, mandarijnen en sinaasappelen.
- (3) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor verse groenten en fruit,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De bijlage bij Verordening (EG) nr. 1555/96 wordt vervangen door de tekst in de bijlage bij deze verordening.

*Artikel 2*Deze verordening treedt in werking op de dag na die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 november 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 30 oktober 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 297 van 21.11.1996, blz. 1.⁽²⁾ PB L 7 van 11.1.2003, blz. 64.⁽³⁾ PB L 193 van 3.8.1996, blz. 1.⁽⁴⁾ PB L 249 van 1.10.2003, blz. 43.⁽⁵⁾ PB L 253 van 11.10.1993, blz. 1.⁽⁶⁾ PB L 187 van 26.7.2003, blz. 16.⁽⁷⁾ PB L 336 van 23.12.1994, blz. 22.

BIJLAGE

„BIJLAGE

Onverminderd de regels voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur, wordt de tekst van de omschrijving als louter indicatief beschouwd. De werkingssfeer van de aanvullende rechten wordt in het kader van deze bijlage bepaald door de draagwijdte van de GN-codes zoals deze bij de vaststelling van de onderhavige verordening bestaan. Indien de GN-code wordt voorafgegaan door „ex”, wordt de werkingssfeer van de aanvullende rechten zowel door de draagwijdte van de GN-code als door de corresponderende periode van toepassing bepaald.

Volgnummer	GN-code	Omschrijving van de producten	Toepassingsperiode	Drempelvolumes (ton)
78.0015	ex 0702 00 00	Tomaten	— van 1 oktober tot en met 31 maart	182 801
78.0020			— van 1 april tot en met 30 september	25 438
78.0065	ex 0707 00 05	Komkommer	— van 1 mei tot en met 31 oktober	36 176
78.0075			— van 1 november tot en met 30 april	13 824
78.0085	ex 0709 10 00	Artisjokken	— van 1 november tot en met 30 juni	1 353
78.0100	0709 90 70	Courgettes	— van 1 januari tot en met 31 december	50 201
78.0110	ex 0805 10 10 ex 0805 10 30 ex 0805 10 50	Sinaasappelen	— van 1 december tot en met 31 mei	403 222
78.0120	ex 0805 20 10	Clementines	— van 1 november tot eind februari	164 111
78.0130	ex 0805 20 30 ex 0805 20 50 ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	Mandarijnen (tangerines en satsuma's daaronder begrepen); wilkings en soortgelijke kruisingen van citrusvruchten	— van 1 november tot eind februari	89 273
78.0155	ex 0805 50 10	Citroenen	— van 1 juni tot en met 31 december	183 211
78.0160			— van 1 januari tot en met 31 mei	63 096
78.0170	ex 0806 10 10	Tafeldruiven	— van 21 juli tot en met 20 november	62 108
78.0175	ex 0808 10 20 ex 0808 10 50 ex 0808 10 90	Appelen	— van 1 januari tot en met 31 augustus	642 617
78.0180			— van 1 september tot en met 31 december	42 076
78.0220	ex 0808 20 50	Peren	— van 1 januari tot en met 30 april	212 016
78.0235			— van 1 juli tot en met 31 december	84 984
78.0250	ex 0809 10 00	Abrikozen	— van 1 juni tot en met 31 juli	24 312
78.0265	ex 0809 20 95	Kersen, andere dan zure kersen	— van 21 mei tot en met 10 augustus	62 483
78.0270	ex 0809 30	Perziken, nectarines daaronder begrepen	— van 11 juni tot en met 30 september	113 101
78.0280	ex 0809 40 05	Pruimen	— van 11 juni tot en met 30 september	18 236”

VERORDENING (EG) Nr. 1917/2003 VAN DE COMMISSIE
van 30 oktober 2003

tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1834/2003 betreffende de invoercertificaten voor producten van de sector rundvlees van oorsprong uit Botswana, Kenia, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe en Namibië

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2286/2002 van de Raad van 10 december 2002 tot vaststelling van de regeling voor landbouwproducten en door verwerking daarvan verkregen goederen, van oorsprong uit de staten in Afrika, het Caribische gebied en de Stille Oceaan (de ACS-staten) en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1706/98 ⁽¹⁾, en met name op artikel 5,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1918/98 van de Commissie van 9 september 1998 houdende vaststelling van uitvoeringsbepalingen in de sector rundvlees voor Verordening (EG) nr. 1706/98 van de Raad tot vaststelling van de regeling voor landbouwproducten en door verwerking daarvan verkregen goederen, van oorsprong uit de staten in Afrika, het Caribische gebied en de Stille Oceaan (de ACS-staten) en houdende intrekking van Verordening (EG) nr. 589/96 ⁽²⁾, en met name op artikel 4,

Overwegende hetgeen volgt:

Door een administratieve vergissing van een bevoegde nationale instantie bij de mededeling van de in artikel 3, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1918/98 bedoelde hoeveelheden, moet Verordening (EG) nr. 1834/2003 van de Commissie van 17 oktober 2003 betreffende de invoercertificaten voor producten van de sector rundvlees van oorsprong uit Botswana, Kenia, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe en Namibië ⁽³⁾, worden gewijzigd voor wat betreft de af te geven invoercertificaten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1834/2003 wordt voor wat betreft het Verenigd Koninkrijk vervangen door:

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 30 oktober 2003.

„Verenigd Koninkrijk:

- 400 ton van oorsprong uit Botswana,
- 590 ton van oorsprong uit Namibië,
- 10 ton van oorsprong uit Swaziland.”

Artikel 2

In de drie werkdagen volgende op de datum van de bekendmaking van deze verordening geeft het Verenigd Koninkrijk bij wijze van uitzondering invoercertificaten af voor de volgende producten:

- 400 ton van oorsprong uit Botswana,
- 500 ton van oorsprong uit Namibië.

Artikel 3

Artikel 2 van Verordening (EG) nr. 1834/2003 wordt vervangen door:

„Certificaataanvragen kunnen overeenkomstig artikel 3, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1918/98 in de eerste tien dagen van de maand november 2003 worden ingediend voor de volgende hoeveelheden rundvlees zonder been:

Botswana:	11 185,5 ton,
Kenia:	142 ton,
Madagaskar:	7 579 ton,
Swaziland:	2 748 ton,
Zimbabwe:	9 100 ton
Namibië:	3 320 ton.”

Artikel 4

Deze verordening treedt in werking op 31 oktober 2003.

Voor de Commissie

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 348 van 21.12.2002, blz. 5.

⁽²⁾ PB L 250 van 10.9.1998, blz. 16.

⁽³⁾ PB L 268 van 18.10.2003, blz. 48.

VERORDENING (EG) Nr. 1918/2003 VAN DE COMMISSIE
van 30 oktober 2003
tot vaststelling van de restituties bij uitvoer in de sector melk en zuivelproducten

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1255/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1787/2003 ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 31, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Krachtens artikel 31 van Verordening (EG) nr. 1255/1999 kan het verschil tussen de in de internationale handel geldende prijzen van de producten als bedoeld in artikel 1 van genoemde verordening en de prijzen van deze producten in de Gemeenschap overbrugd worden door een restitutie bij de uitvoer voorzover de akkoorden gesloten overeenkomstig artikel 300 van het Verdrag dat toestaan.

(2) Krachtens Verordening (EG) nr. 1255/1999 moeten de restituties voor de producten als bedoeld in artikel 1 van die verordening, die als zodanig worden uitgevoerd, worden vastgesteld rekening houdend met:

- de situatie en de verwachte ontwikkeling op de markt van de Gemeenschap met betrekking tot de prijzen voor melk en zuivelproducten en de beschikbare hoeveelheden, evenals met de prijzen voor melk en zuivelproducten in de internationale handel,
- de afzetkosten en de meest gunstige vervoerskosten, berekend vanaf de markten van de Gemeenschap tot aan de havens of andere plaatsen van uitvoer van de Gemeenschap, evenals met de aanvoerkosten tot aan de landen van bestemming,
- de doelstellingen van de gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten, zijnde het verzekeren van een evenwichtige en een natuurlijke ontwikkeling van de prijzen en het handelsverkeer op deze markten,
- de beperkingen die resulteren uit de akkoorden gesloten overeenkomstig artikel 300 van het Verdrag,
- het belang dat erin gelegen is om verstoringen op de markt van de Gemeenschap te voorkomen,
- het economisch aspect van de beoogde uitvoer.

(3) Krachtens artikel 31, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1255/1999 worden de prijzen in de Gemeenschap bepaald met inachtneming van de toegepaste prijzen die met het oog op de uitvoer het gunstigst blijken te zijn. Bij de bepaling van de prijzen in de internationale handel wordt met name rekening gehouden met:

- a) de prijzen die op de markten in derde landen worden toegepast,

b) de gunstigste prijzen bij invoer in de derde landen van bestemming uit andere derde landen,

c) de producentenprijzen die in de uitvoerende derde landen worden geconstateerd en, in voorkomend geval, met inachtneming van de subsidies die door deze landen worden toegekend,

d) de aanbiedingsprijzen franco grens van de Gemeenschap.

(4) Krachtens artikel 31, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1255/1999 kunnen de situatie op de wereldmarkt of de specifieke eisen van bepaalde markten het noodzakelijk maken dat voor de producten als bedoeld in artikel 1 van genoemde verordening naar gelang van hun bestemming een verschillend restitutiebedrag wordt vastgesteld.

(5) Artikel 31, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1255/1999 voorziet erin dat de lijst van producten waarvoor een restitutie wordt verleend bij uitvoer, en het bedrag van deze restitutie ten minste eenmaal per vier weken worden vastgesteld. Het bedrag van de restitutie kan echter gedurende meer dan vier weken op hetzelfde niveau gehandhaafd blijven.

(6) Krachtens artikel 16 van Verordening (EG) nr. 174/1999 van de Commissie van 26 januari 1999 tot vaststelling van de specifieke uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 804/68 van de Raad inzake de uitvoercertificaten en de invoerrestituties in de sector melk en zuivelproducten ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1392/2003 ⁽⁴⁾, is de verleende restitutie voor zuivelproducten met toegevoegde suiker gelijk aan de som van twee elementen. Het ene element dient om rekening te houden met de hoeveelheid zuivelproducten en wordt berekend door het basisbedrag te vermenigvuldigen met het gehalte aan zuivelproducten van het betrokken product, het andere element dient om rekening te houden met de hoeveelheid toegevoegde sacharose en wordt berekend door het basisbedrag van de restitutie die op de dag van uitvoer geldt voor de producten als bedoeld in artikel 1, lid 1, onder d), van Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad van 19 juni 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽⁵⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 680/2002 van de Commissie ⁽⁶⁾, te vermenigvuldigen met het sacharosegehalte van het gehele product. Dit laatste element evenwel wordt uitsluitend in aanmerking genomen als de sacharose is geproduceerd uit in de Gemeenschap geteelde suikerbieten of in de Gemeenschap geteeld suikerriet.

⁽³⁾ PB L 20 van 27.1.1999, blz. 8.

⁽⁴⁾ PB L 197 van 5.8.2003, blz. 3.

⁽⁵⁾ PB L 178 van 30.6.2001, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB L 104 van 20.4.2002, blz. 26.

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 48.

⁽²⁾ PB L 270 van 21.10.2003, blz. 121.

- (7) Bij Verordening (EEG) nr. 896/84 van de Commissie ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 222/88 ⁽²⁾, zijn aanvullende bepalingen ingesteld inzake de toekenning van de restituties in geval van wijziging van het verkoopseizoen. Deze bepalingen voorzien in de mogelijkheid de restituties naar gelang van de datum waarop de producten zijn vervaardigd te differentiëren.
- (8) Voor de berekening van het restitutiebedrag voor smeltingskaas moet worden bepaald dat de eventueel toegevoegde hoeveelheid aan caseïne en/of caseïnaten niet in aanmerking wordt genomen.
- (9) De toepassing van deze regels op de huidige marktsituatie in de zuivelsector, in het bijzonder op de prijzen van deze producten in de Gemeenschap en op de wereldmarkt, leidt tot het vaststellen van de restitutie voor de producten op de bedragen aangegeven in de bijlage.

- (10) Het Comité van beheer voor melk en zuivelproducten heeft geen advies uitgebracht binnen de door zijn voorzitter bepaalde termijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bedoeld in artikel 31 van Verordening (EG) nr. 1255/1999 voor de uitgevoerde producten in ongewijzigde staat worden vastgesteld op de bedragen als aangegeven in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 31 oktober 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 30 oktober 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 91 van 1.4.1984, blz. 71.

⁽²⁾ PB L 28 van 1.2.1988, blz. 1.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 30 oktober 2003 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer in de sector melk en zuivelproducten

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie	Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie
0401 10 10 9000	970	EUR/100 kg	1,911	0402 91 39 9300	L07	EUR/100 kg	8,058
0401 10 90 9000	970	EUR/100 kg	1,911	0402 91 99 9000	L07	EUR/100 kg	37,96
0401 20 11 9100	970	EUR/100 kg	0,000	0402 99 11 9350	L07	EUR/kg	0,1734
0401 20 11 9500	970	EUR/100 kg	2,953	0402 99 19 9350	L07	EUR/kg	0,1734
0401 20 19 9100	970	EUR/100 kg	0,000	0402 99 31 9150	L07	EUR/kg	0,1816
0401 20 19 9500	970	EUR/100 kg	2,953	0402 99 31 9300	L07	EUR/kg	0,2271
0401 20 91 9000	970	EUR/100 kg	3,737	0402 99 31 9500	L07	EUR/kg	0,0000
0401 20 99 9000	970	EUR/100 kg	0,000	0402 99 39 9150	L07	EUR/kg	0,1816
0401 30 11 9400	970	EUR/100 kg	8,624	0403 90 11 9000	L07	EUR/100 kg	56,20
0401 30 11 9700	970	EUR/100 kg	12,95	0403 90 13 9200	L07	EUR/100 kg	56,20
0401 30 19 9700	970	EUR/100 kg	0,00	0403 90 13 9300	L07	EUR/100 kg	87,33
0401 30 31 9100	L06	EUR/100 kg	31,46	0403 90 13 9500	L07	EUR/100 kg	91,14
0401 30 31 9400	L06	EUR/100 kg	49,14	0403 90 13 9900	L07	EUR/100 kg	97,13
0401 30 31 9700	L06	EUR/100 kg	54,20	0403 90 19 9000	L07	EUR/100 kg	97,72
0401 30 39 9100	L06	EUR/100 kg	31,46	0403 90 33 9400	L07	EUR/kg	0,8733
0401 30 39 9400	L06	EUR/100 kg	49,14	0403 90 33 9900	L07	EUR/kg	0,9713
0401 30 39 9700	L06	EUR/100 kg	54,20	0403 90 51 9100	970	EUR/100 kg	1,911
0401 30 91 9100	L06	EUR/100 kg	61,77	0403 90 59 9170	970	EUR/100 kg	12,95
0401 30 91 9500	L06	EUR/100 kg	0,00	0403 90 59 9310	L07	EUR/100 kg	31,46
0401 30 99 9100	L06	EUR/100 kg	61,77	0403 90 59 9340	L07	EUR/100 kg	46,03
0401 30 99 9500	L06	EUR/100 kg	90,78	0403 90 59 9370	L07	EUR/100 kg	46,03
0402 10 11 9000	L07	EUR/100 kg	57,00	0403 90 59 9510	L07	EUR/100 kg	46,03
0402 10 19 9000	L07	EUR/100 kg	57,00	0404 90 21 9120	L07	EUR/100 kg	48,62
0402 10 91 9000	L07	EUR/kg	0,5700	0404 90 21 9160	L07	EUR/100 kg	57,00
0402 10 99 9000	L07	EUR/kg	0,5700	0404 90 23 9120	L07	EUR/100 kg	57,00
0402 21 11 9200	L07	EUR/100 kg	57,00	0404 90 23 9130	L07	EUR/100 kg	88,11
0402 21 11 9300	L07	EUR/100 kg	88,11	0404 90 23 9140	L07	EUR/100 kg	91,96
0402 21 11 9500	L07	EUR/100 kg	91,96	0404 90 23 9150	L07	EUR/100 kg	98,00
0402 21 11 9900	L07	EUR/100 kg	98,00	0404 90 29 9110	L07	EUR/100 kg	98,61
0402 21 17 9000	L07	EUR/100 kg	57,00	0404 90 29 9115	L07	EUR/100 kg	99,19
0402 21 19 9300	L07	EUR/100 kg	88,11	0404 90 29 9125	L07	EUR/100 kg	100,21
0402 21 19 9500	L07	EUR/100 kg	91,96	0404 90 29 9140	L07	EUR/100 kg	107,70
0402 21 19 9900	L07	EUR/100 kg	98,00	0404 90 81 9100	L07	EUR/kg	0,5700
0402 21 91 9100	L07	EUR/100 kg	98,61	0404 90 83 9110	L07	EUR/kg	0,5700
0402 21 91 9200	L07	EUR/100 kg	99,19	0404 90 83 9130	L07	EUR/kg	0,8811
0402 21 91 9350	L07	EUR/100 kg	100,21	0404 90 83 9150	L07	EUR/kg	0,9196
0402 21 91 9500	L07	EUR/100 kg	107,70	0404 90 83 9170	L07	EUR/kg	0,9800
0402 21 99 9100	L07	EUR/100 kg	98,61	0404 90 83 9936	L07	EUR/kg	0,1734
0402 21 99 9200	L07	EUR/100 kg	99,19	0405 10 11 9500	L05	EUR/100 kg	173,66
0402 21 99 9300	L07	EUR/100 kg	100,21	0405 10 11 9700	L05	EUR/100 kg	178,00
0402 21 99 9400	L07	EUR/100 kg	105,76	0405 10 19 9500	L05	EUR/100 kg	173,66
0402 21 99 9500	L07	EUR/100 kg	107,70	0405 10 19 9700	L05	EUR/100 kg	178,00
0402 21 99 9600	L07	EUR/100 kg	115,29	0405 10 30 9100	L05	EUR/100 kg	173,66
0402 21 99 9700	L07	EUR/100 kg	119,59	0405 10 30 9300	L05	EUR/100 kg	178,00
0402 21 99 9900	L07	EUR/100 kg	124,57	0405 10 30 9700	L05	EUR/100 kg	178,00
0402 29 15 9200	L07	EUR/kg	0,5700	0405 10 50 9300	L05	EUR/100 kg	178,00
0402 29 15 9300	L07	EUR/kg	0,8811	0405 10 50 9500	L05	EUR/100 kg	173,66
0402 29 15 9500	L07	EUR/kg	0,9196	0405 10 50 9700	L05	EUR/100 kg	178,00
0402 29 15 9900	L07	EUR/kg	0,9800	0405 10 90 9000	L05	EUR/100 kg	184,52
0402 29 19 9300	L07	EUR/kg	0,8811	0405 20 90 9500	L05	EUR/100 kg	162,82
0402 29 19 9500	L07	EUR/kg	0,9196	0405 20 90 9700	L05	EUR/100 kg	169,32
0402 29 19 9900	L07	EUR/kg	0,9800	0405 90 10 9000	L05	EUR/100 kg	222,55
0402 29 91 9000	L07	EUR/kg	0,9861	0405 90 90 9000	L05	EUR/100 kg	178,00
0402 29 99 9100	L07	EUR/kg	0,9861	0406 10 20 9100	A00	EUR/100 kg	—
0402 29 99 9500	L07	EUR/kg	1,0576	0406 10 20 9230	L03	EUR/100 kg	—
0402 91 11 9370	L07	EUR/100 kg	6,804		L04	EUR/100 kg	27,02
0402 91 19 9370	L07	EUR/100 kg	6,804		075	EUR/100 kg	28,71
0402 91 31 9300	L07	EUR/100 kg	8,058		400	EUR/100 kg	—
					A01	EUR/100 kg	33,77

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie	Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie
0406 10 20 9290	L03	EUR/100 kg	—	0406 20 90 9919	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	25,14		L04	EUR/100 kg	66,03
	075	EUR/100 kg	26,70		075	EUR/100 kg	70,18
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	24,32
0406 10 20 9300	A01	EUR/100 kg	31,42	0406 20 90 9990	A01	EUR/100 kg	82,56
	L03	EUR/100 kg	—		A00	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	11,03	0406 30 31 9710	L03	EUR/100 kg	—
	075	EUR/100 kg	11,71		L04	EUR/100 kg	5,56
	400	EUR/100 kg	—		075	EUR/100 kg	11,05
0406 10 20 9610	A01	EUR/100 kg	13,78		400	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	13,00
	L04	EUR/100 kg	36,65	0406 30 31 9730	L03	EUR/100 kg	—
	075	EUR/100 kg	38,94		L04	EUR/100 kg	8,14
	400	EUR/100 kg	—		075	EUR/100 kg	16,22
0406 10 20 9620	A01	EUR/100 kg	45,81		400	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9910	A01	EUR/100 kg	19,08
	L04	EUR/100 kg	37,17		L03	EUR/100 kg	—
	075	EUR/100 kg	39,49		L04	EUR/100 kg	5,56
	400	EUR/100 kg	—		075	EUR/100 kg	11,05
0406 10 20 9630	A01	EUR/100 kg	46,46	0406 30 31 9930	400	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	13,00
	L04	EUR/100 kg	41,50		L03	EUR/100 kg	—
	075	EUR/100 kg	44,08		L04	EUR/100 kg	8,14
	400	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9950	075	EUR/100 kg	16,22
0406 10 20 9640	A01	EUR/100 kg	51,86		400	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	19,08
	L04	EUR/100 kg	60,97		L03	EUR/100 kg	—
	075	EUR/100 kg	64,79		L04	EUR/100 kg	11,84
	400	EUR/100 kg	—	0406 30 39 9500	075	EUR/100 kg	23,59
0406 10 20 9650	A01	EUR/100 kg	76,22		400	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	27,75
	L04	EUR/100 kg	50,81		L03	EUR/100 kg	—
	075	EUR/100 kg	53,98		L04	EUR/100 kg	8,14
	400	EUR/100 kg	—	0406 30 39 9700	075	EUR/100 kg	16,22
0406 10 20 9660	A01	EUR/100 kg	63,51		400	EUR/100 kg	—
	A00	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	19,08
0406 10 20 9830	L03	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	18,85	0406 30 39 9930	L04	EUR/100 kg	11,84
	075	EUR/100 kg	20,03		075	EUR/100 kg	23,59
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9850	A01	EUR/100 kg	23,56		A01	EUR/100 kg	27,75
	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 39 9950	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	22,85		L04	EUR/100 kg	13,39
	075	EUR/100 kg	24,28		075	EUR/100 kg	26,67
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9870	A01	EUR/100 kg	28,57	0406 30 90 9000	A01	EUR/100 kg	31,37
	A00	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9900	A00	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	14,04
0406 20 90 9100	A00	EUR/100 kg	—		075	EUR/100 kg	27,97
0406 20 90 9913	L03	EUR/100 kg	—	0406 40 50 9000	400	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	42,13		A01	EUR/100 kg	32,91
	075	EUR/100 kg	44,76		L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	15,39		L04	EUR/100 kg	64,53
0406 20 90 9915	A01	EUR/100 kg	52,67	0406 40 90 9000	075	EUR/100 kg	68,57
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	55,61		A01	EUR/100 kg	80,67
	075	EUR/100 kg	59,09		L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	20,59	0406 90 13 9000	L04	EUR/100 kg	66,27
0406 20 90 9917	A01	EUR/100 kg	69,52		075	EUR/100 kg	70,40
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	59,10		A01	EUR/100 kg	82,83
	075	EUR/100 kg	62,80		L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	21,80		L04	EUR/100 kg	72,87
	A01	EUR/100 kg	73,87		075	EUR/100 kg	88,65
					400	EUR/100 kg	29,31
					A01	EUR/100 kg	104,30

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie	Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie
0406 90 15 9100	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 63 9100	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	75,30		L04	EUR/100 kg	79,89
	075	EUR/100 kg	91,61		075	EUR/100 kg	97,95
	400	EUR/100 kg	30,21		400	EUR/100 kg	31,11
	A01	EUR/100 kg	100,78		A01	EUR/100 kg	115,23
0406 90 17 9100	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 63 9900	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	75,30		L04	EUR/100 kg	76,80
	075	EUR/100 kg	91,61		075	EUR/100 kg	94,61
	400	EUR/100 kg	30,21		400	EUR/100 kg	23,80
	A01	EUR/100 kg	107,78		A01	EUR/100 kg	111,30
0406 90 21 9900	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 69 9100	A00	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	73,79		L03	EUR/100 kg	—
	075	EUR/100 kg	89,56		L04	EUR/100 kg	76,80
	400	EUR/100 kg	21,67		075	EUR/100 kg	94,61
	A01	EUR/100 kg	105,36		400	EUR/100 kg	23,80
0406 90 23 9900	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 73 9900	A01	EUR/100 kg	111,30
	L04	EUR/100 kg	64,80		L03	EUR/100 kg	—
	075	EUR/100 kg	79,17		L04	EUR/100 kg	66,89
	400	EUR/100 kg	—		075	EUR/100 kg	81,45
	A01	EUR/100 kg	93,15		400	EUR/100 kg	25,61
0406 90 25 9900	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 75 9900	A01	EUR/100 kg	95,83
	L04	EUR/100 kg	64,36		L03	EUR/100 kg	—
	075	EUR/100 kg	78,32		L04	EUR/100 kg	67,34
	400	EUR/100 kg	—		075	EUR/100 kg	82,34
	A01	EUR/100 kg	92,14		400	EUR/100 kg	10,81
0406 90 27 9900	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 76 9300	A01	EUR/100 kg	96,86
	L04	EUR/100 kg	58,30		L03	EUR/100 kg	—
	075	EUR/100 kg	70,93		L04	EUR/100 kg	60,72
	400	EUR/100 kg	—		075	EUR/100 kg	73,89
	A01	EUR/100 kg	83,45		400	EUR/100 kg	—
0406 90 31 9119	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 76 9400	A01	EUR/100 kg	86,93
	L04	EUR/100 kg	53,58		L03	EUR/100 kg	—
	075	EUR/100 kg	65,29		L04	EUR/100 kg	68,01
	400	EUR/100 kg	12,43		075	EUR/100 kg	82,75
	A01	EUR/100 kg	76,82		400	EUR/100 kg	11,25
0406 90 33 9119	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 76 9500	A01	EUR/100 kg	97,36
	L04	EUR/100 kg	53,58		L03	EUR/100 kg	—
	075	EUR/100 kg	65,29		L04	EUR/100 kg	64,70
	400	EUR/100 kg	12,43		075	EUR/100 kg	78,05
	A01	EUR/100 kg	76,82		400	EUR/100 kg	11,25
0406 90 33 9919	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 78 9100	A01	EUR/100 kg	91,83
	L04	EUR/100 kg	48,96		L03	EUR/100 kg	—
	075	EUR/100 kg	59,89		L08	EUR/100 kg	62,75
	400	EUR/100 kg	—		075	EUR/100 kg	77,91
	A01	EUR/100 kg	70,45		092	EUR/100 kg	—
0406 90 33 9951	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 78 9300	400	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	49,46		A01	EUR/100 kg	91,66
	075	EUR/100 kg	59,93		L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		L08	EUR/100 kg	66,53
	A01	EUR/100 kg	70,50		075	EUR/100 kg	80,74
0406 90 35 9190	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 78 9500	092	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	75,80		400	EUR/100 kg	—
	075	EUR/100 kg	92,63		A01	EUR/100 kg	94,99
	400	EUR/100 kg	29,89		L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	108,97		L08	EUR/100 kg	65,90
0406 90 35 9990	L03	EUR/100 kg	—		075	EUR/100 kg	79,51
	L04	EUR/100 kg	75,80		092	EUR/100 kg	—
	075	EUR/100 kg	92,63		400	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	19,54		A01	EUR/100 kg	93,54
	A01	EUR/100 kg	108,97				
0406 90 37 9000	L03	EUR/100 kg	—				
	L04	EUR/100 kg	72,87				
	075	EUR/100 kg	88,65				
	400	EUR/100 kg	29,31				
	A01	EUR/100 kg	104,30				
0406 90 61 9000	L03	EUR/100 kg	—				
	L04	EUR/100 kg	80,30				
	075	EUR/100 kg	98,76				
	400	EUR/100 kg	27,82				
	A01	EUR/100 kg	116,19				

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie	Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie
0406 90 79 9900	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9400	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	53,80		L04	EUR/100 kg	59,06
	075	EUR/100 kg	65,72		075	EUR/100 kg	73,39
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	16,76
	A01	EUR/100 kg	77,32		A01	EUR/100 kg	86,34
0406 90 81 9900	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9951	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	68,01		L04	EUR/100 kg	66,79
	075	EUR/100 kg	82,75		075	EUR/100 kg	81,27
	400	EUR/100 kg	23,15		400	EUR/100 kg	23,16
	A01	EUR/100 kg	97,36		A01	EUR/100 kg	95,62
0406 90 85 9930	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9971	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	73,45		L04	EUR/100 kg	66,79
	075	EUR/100 kg	89,82		075	EUR/100 kg	81,27
	400	EUR/100 kg	28,85		400	EUR/100 kg	18,79
	A01	EUR/100 kg	105,68		A01	EUR/100 kg	95,62
0406 90 85 9970	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9972	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	67,34		L04	EUR/100 kg	28,46
	075	EUR/100 kg	82,34		075	EUR/100 kg	34,77
	400	EUR/100 kg	25,24		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	96,86		A01	EUR/100 kg	40,91
0406 90 85 9999	A00	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9973	L03	EUR/100 kg	—
0406 90 86 9100	A00	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	65,59
0406 90 86 9200	L03	EUR/100 kg	—		075	EUR/100 kg	79,80
	L04	EUR/100 kg	61,79		400	EUR/100 kg	13,19
	075	EUR/100 kg	77,90		A01	EUR/100 kg	93,88
0406 90 86 9300	400	EUR/100 kg	15,15	0406 90 87 9974	L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	91,65		L04	EUR/100 kg	71,18
	L03	EUR/100 kg	—		075	EUR/100 kg	86,23
	L04	EUR/100 kg	62,68		400	EUR/100 kg	13,19
	075	EUR/100 kg	78,72		A01	EUR/100 kg	101,45
0406 90 86 9400	400	EUR/100 kg	16,61	0406 90 87 9975	L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	92,61		L04	EUR/100 kg	72,60
	L03	EUR/100 kg	—		075	EUR/100 kg	87,19
	L04	EUR/100 kg	66,59		400	EUR/100 kg	17,48
	075	EUR/100 kg	82,75		A01	EUR/100 kg	102,58
0406 90 86 9900	400	EUR/100 kg	18,79	0406 90 87 9979	L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	97,36		L04	EUR/100 kg	64,80
	L03	EUR/100 kg	—		075	EUR/100 kg	79,17
	L04	EUR/100 kg	73,45		400	EUR/100 kg	13,19
	075	EUR/100 kg	89,82		A01	EUR/100 kg	93,15
0406 90 87 9100	400	EUR/100 kg	22,00	0406 90 88 9100	A00	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	105,68		L03	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	50,84
	L04	EUR/100 kg	51,50		075	EUR/100 kg	63,62
	075	EUR/100 kg	64,89		400	EUR/100 kg	16,61
0406 90 87 9200	400	EUR/100 kg	13,55	0406 90 88 9300	A01	EUR/100 kg	74,85
	A01	EUR/100 kg	76,35				
	L03	EUR/100 kg	—				
	L04	EUR/100 kg	57,55				
	075	EUR/100 kg	72,30				
0406 90 87 9300	400	EUR/100 kg	15,30				
	A01	EUR/100 kg	85,05				

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1), zoals gewijzigd.

De numerieke codes voor de bestemmingen zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 1779/2002 van de Commissie (PB L 269 van 5.10.2002, blz. 6).

De andere bestemmingen worden als volgt vastgesteld:

L03 Ceuta, Melilla, IJsland, Noorwegen, Zwitserland, Liechtenstein, Andorra, Gibraltar, Heilige Stoel (gebruikelijke naam: Vaticaanstad), Malta, Turkije, Estland, Letland, Litouwen, Polen, Tsjechië, Slowakije, Hongarije, Roemenië, Bulgarije, Canada, Cyprus, Australië en Nieuw-Zeeland.

L04 Albanië, Slovenië, Kroatië, Bosnië-Herzegovina, Servië en Montenegro en de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië.

L05 Alle bestemmingen met uitzondering van Polen, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Tsjechië, Slowakije en de Verenigde Staten van Amerika.

L06 Alle bestemmingen met uitzondering van Estland, Letland, Litouwen, Hongarije en de Verenigde Staten van Amerika.

L07 Alle bestemmingen met uitzondering van Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Tsjechië, Slowakije en de Verenigde Staten van Amerika.

L08 Albanië, Slovenië, Bosnië-Herzegovina, Servië en Montenegro en de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië.

„970” omvat de uitvoer zoals bedoeld in artikel 36, lid 1, onder a) en c), en artikel 44, lid 1, onder a) en b), van Verordening (EG) nr. 800/1999 van de Commissie (PB L 102 van 17.4.1999, blz. 11) en de uitvoer op basis van contracten met op het grondgebied van een lidstaat gestationeerde maar niet onder zijn gezag vallende strijdkrachten.

VERORDENING (EG) Nr. 1919/2003 VAN DE COMMISSIE
van 30 oktober 2003

tot vaststelling van de restituties bij uitvoer van op basis van granen en rijst verwerkte producten

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1104/2003 ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 13, lid 3,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 411/2002 van de Commissie ⁽⁴⁾, inzonderheid op artikel 13, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Volgens artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 en artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95 kan het verschil tussen de noteringen of de prijzen op de wereldmarkt voor de in artikel 1 van deze verordeningen genoemde producten en de prijzen van deze producten in de Gemeenschap worden overbrugd door een restitutie bij de uitvoer.
- (2) Krachtens artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95 moeten de restituties worden vastgesteld met inachtneming van de bestaande situatie en de vooruitzichten voor de ontwikkeling, enerzijds van de beschikbare hoeveelheden granen, rijst en breukrijst, evenals van hun prijzen op de markt van de Gemeenschap, en anderzijds van de prijzen van granen, rijst en breukrijst en de producten in de sector granen op de wereldmarkt. Krachtens deze artikelen moeten ook waarborgen worden geschapen dat op de graan- en rijstmarkten een evenwichtige toestand heerst en een natuurlijke ontwikkeling op het gebied van de prijzen en de handel plaatsvindt en moet bovendien rekening worden gehouden met het economische aspect van de bedoelde uitvoer en de noodzaak verstoringen op de markt van de Gemeenschap te vermijden.
- (3) Verordening (EG) nr. 1518/95 van de Commissie ⁽⁵⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2993/95 ⁽⁶⁾, betreffende de regeling voor de invoer en de uitvoer van op basis van granen en rijst verwerkte producten heeft in artikel 4 de specifieke criteria vastgesteld waarmee rekening moet worden gehouden voor de berekening van de restitutie voor deze producten.
- (4) Het is wenselijk de aan bepaalde verwerkte producten toe te kennen restitutie, al naar gelang van het product, hoger of lager vast te stellen volgens het asgehalte, het

gehalte aan ruwe celstof, het gehalte aan doppen, het eiwitgehalte, het vetgehalte of het zetmeelgehalte, daar deze gehalten van bijzondere betekenis zijn voor de hoeveelheid basisproduct die werkelijk voor de vervaardiging van het verwerkte product is gebruikt.

- (5) Ten aanzien van maniokwortel en andere tropische wortels en knollen en het daarvan vervaardigde meel, behoeft het economische aspect van de uitvoeren die zouden kunnen worden overwogen, in het bijzonder gezien de aard en de herkomst van deze producten, op het ogenblik geen vaststelling van een restitutie bij uitvoer. Voor bepaalde verwerkte producten is het, gezien het geringe aandeel van de Gemeenschap aan de wereldhandel, op het ogenblik niet noodzakelijk een restitutie bij uitvoer vast te stellen.
- (6) De situatie op de wereldmarkt of de specifieke eisen van bepaalde markten voor zekere producten kunnen een differentiatie van de restitutie, naar gelang van de bestemming, nodig maken.
- (7) De restitutie moet eenmaal per maand worden vastgesteld. Zij kan in de tussentijd worden gewijzigd.
- (8) Bepaalde verwerkte producten op basis van maïs kunnen een warmtebehandeling ondergaan, waardoor een restitutie zou kunnen worden uitgekeerd die niet overeenstemt met de kwaliteit van het product. Duidelijk moet worden aangegeven dat deze producten, die voorgegelineerd zetmeel bevatten, niet in aanmerking komen voor uitvoerrestituties.
- (9) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bij uitvoer van de in artikel 1, lid 1, onder d), van Verordening (EEG) nr. 1766/92 en in artikel 1, lid 1, onder c), van Verordening (EG) nr. 3072/95 bedoelde producten, waarop Verordening (EG) nr. 1518/95 van toepassing is, worden vastgesteld in overeenstemming met de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 31 oktober 2003.

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 158 van 27.6.2003, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.

⁽⁴⁾ PB L 62 van 5.3.2002, blz. 27.

⁽⁵⁾ PB L 147 van 30.6.1995, blz. 55.

⁽⁶⁾ PB L 312 van 23.12.1995, blz. 25.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 30 oktober 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 30 oktober 2003 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer van op basis van granen en rijst verwerkte producten

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie	Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie
1102 20 10 9200 ⁽¹⁾	C11	EUR/t	29,40	1104 23 10 9300	C14	EUR/t	24,15
1102 20 10 9400 ⁽¹⁾	C11	EUR/t	25,20	1104 29 11 9000	C13	EUR/t	0,00
1102 20 90 9200 ⁽¹⁾	C11	EUR/t	25,20	1104 29 51 9000	C13	EUR/t	0,00
1102 90 10 9100	C17	EUR/t	0,00	1104 29 55 9000	C13	EUR/t	0,00
1102 90 10 9900	C17	EUR/t	0,00	1104 30 10 9000	C13	EUR/t	0,00
1102 90 30 9100	C18	EUR/t	0,00	1104 30 90 9000	C14	EUR/t	5,25
1103 19 40 9100	C16	EUR/t	0,00	1107 10 11 9000	C21	EUR/t	0,00
1103 13 10 9100 ⁽¹⁾	C19	EUR/t	37,80	1107 10 91 9000	C21	EUR/t	0,00
1103 13 10 9300 ⁽¹⁾	C19	EUR/t	29,40	1108 11 00 9200	C10	EUR/t	0,00
1103 13 10 9500 ⁽¹⁾	C19	EUR/t	25,20	1108 11 00 9300	C10	EUR/t	0,00
1103 13 90 9100 ⁽¹⁾	C14	EUR/t	25,20	1108 12 00 9200	C10	EUR/t	33,60
1103 19 10 9000	C16	EUR/t	0,00	1108 12 00 9300	C10	EUR/t	33,60
1103 19 30 9100	C14	EUR/t	0,00	1108 13 00 9200	C10	EUR/t	33,60
1103 20 60 9000	C20	EUR/t	0,00	1108 13 00 9300	C10	EUR/t	33,60
1103 20 20 9000	C17	EUR/t	0,00	1108 19 10 9200	C10	EUR/t	50,16
1104 19 69 9100	C14	EUR/t	0,00	1108 19 10 9300	C10	EUR/t	50,16
1104 12 90 9100	C13	EUR/t	0,00	1109 00 00 9100	C10	EUR/t	0,00
1104 12 90 9300	C13	EUR/t	0,00	1702 30 51 9000 ⁽²⁾	C10	EUR/t	32,92
1104 19 10 9000	C13	EUR/t	0,00	1702 30 59 9000 ⁽²⁾	C10	EUR/t	25,20
1104 19 50 9110	C14	EUR/t	33,60	1702 30 91 9000	C10	EUR/t	32,92
1104 19 50 9130	C14	EUR/t	27,30	1702 30 99 9000	C10	EUR/t	25,20
1104 29 01 9100	C14	EUR/t	0,00	1702 40 90 9000	C10	EUR/t	25,20
1104 29 03 9100	C14	EUR/t	0,00	1702 90 50 9100	C10	EUR/t	32,92
1104 29 05 9100	C14	EUR/t	0,00	1702 90 50 9900	C10	EUR/t	25,20
1104 29 05 9300	C14	EUR/t	0,00	1702 90 75 9000	C10	EUR/t	34,49
1104 22 20 9100	C13	EUR/t	0,00	1702 90 79 9000	C10	EUR/t	23,94
1104 22 30 9100	C13	EUR/t	0,00	2106 90 55 9000	C10	EUR/t	25,20
1104 23 10 9100	C14	EUR/t	31,50				

⁽¹⁾ Er worden geen restituties toegekend voor producten die een warmtebehandeling hebben ondergaan waardoor het zetmeel is voorgegelatineerd.

⁽²⁾ De restituties worden toegekend overeenkomstig de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 2730/75 van de Raad (PB L 281 van 1.11.1975, blz. 20).

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1).

De numerieke codes voor de bestemmingen zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 1779/2002 (PB L 269 van 5.10.2002, blz. 6).

De andere bestemmingen zijn als volgt gedefinieerd:

C10 Alle bestemmingen, uitgezonderd Estland

C11 Alle bestemmingen, uitgezonderd Estland, Hongarije, Polen en Slovenië

C12 Alle bestemmingen, uitgezonderd Estland, Hongarije, Letland en Polen

C13 Alle bestemmingen, uitgezonderd Estland, Hongarije en Litouwen

C14 Alle bestemmingen, uitgezonderd Estland en Hongarije

C15 Alle bestemmingen, uitgezonderd Estland, Hongarije, Letland, Litouwen en Polen

C16 Alle bestemmingen, uitgezonderd Estland, Hongarije, Letland en Litouwen

C17 Alle bestemmingen, uitgezonderd Bulgarije, Estland, Hongarije, Polen en Slovenië

C18 Alle bestemmingen, uitgezonderd Bulgarije, Estland, Hongarije, Letland, Litouwen, Polen en Slovenië

C19 Alle bestemmingen, uitgezonderd Estland, Hongarije en Slovenië

C20 Alle bestemmingen, uitgezonderd Estland, Hongarije, Letland, Litouwen en Roemenië

C21 Alle bestemmingen, uitgezonderd Bulgarije, Estland, Hongarije, Litouwen, Roemenië en Slovenië.

VERORDENING (EG) Nr. 1920/2003 VAN DE COMMISSIE
van 30 oktober 2003
tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor mengvoeders op basis van granen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1104/2003 ⁽²⁾, en met name op artikel 13, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Volgens artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 kan het verschil tussen de noteringen of de prijzen op de wereldmarkt voor de in artikel 1 van die verordening genoemde producten en de prijzen van deze producten in de Gemeenschap worden overbrugd door een restitutie bij de uitvoer.
- (2) Verordening (EG) nr. 1517/95 van de Commissie van 29 juni 1995 houdende bepalingen ter uitvoering van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad ten aanzien van de invoer- en uitvoerregeling voor mengvoeders op basis van granen en houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 1162/95 houdende bijzondere uitvoeringsbepalingen inzake het stelsel van invoer- en uitvoercertificaten in de sector granen en rijst ⁽³⁾ heeft in artikel 2 de specifieke criteria vastgesteld waarmee rekening moet worden gehouden voor de berekening van de restitutie voor deze producten.
- (3) Bij de berekening moet ook rekening worden gehouden met het gehalte aan graanproducten. Gemakshalve zou de restitutie moeten worden betaald voor twee categorieën „graanproducten”, namelijk voor maïs, de meest

gebruikte component van uitgevoerde mengvoeders, en maïsproducten, en voor „andere granen”, dat wil zeggen voor restitutie in aanmerking komende graanproducten, andere dan maïs en maïsproducten. Een restitutie zou moeten worden toegekend voor de hoeveelheid graanproducten in het mengvoeder.

- (4) Anderzijds moet het bedrag van de restitutie eveneens rekening houden met de afzetmogelijkheden en verkoopvoorwaarden voor de betrokken producten op de wereldmarkt, het belang dat men erbij heeft om verstoringen op de markt van de Gemeenschap te voorkomen en het economisch aspect van de uitvoer.
- (5) Op grond van de huidige situatie op de markt voor granen, en met name de vooruitzichten inzake de voorziening, moeten de uitvoerrestituties worden geschrapt.
- (6) Het Comité van beheer voor granen heeft geen advies uitgebracht binnen de door zijn voorzitter bepaalde termijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bij uitvoer voor de in Verordening (EEG) nr. 1766/92 bedoelde mengvoeders waarop Verordening (EG) nr. 1517/95 van toepassing is, worden overeenkomstig de bijlage bij deze verordening vastgesteld.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 31 oktober 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 30 oktober 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 158 van 27.6.2003, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 147 van 30.6.1995, blz. 51.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 30 oktober 2003 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor mengvoeders op basis van granen

Productcodes van de producten die in aanmerking komen voor een restitutie bij uitvoer:

2309 10 11 9000, 2309 10 13 9000, 2309 10 31 9000,
2309 10 33 9000, 2309 10 51 9000, 2309 10 53 9000,
2309 90 31 9000, 2309 90 33 9000, 2309 90 41 9000,
2309 90 43 9000, 2309 90 51 9000, 2309 90 53 9000

Graanproducten	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie
Maïs en maïsproducten GN-codes 0709 90 60, 0712 90 19, 1005, 1102 20, 1103 13, 1103 29 40, 1104 19 50, 1104 23, 1904 10 10	C10	EUR/t	0,00
Graanproducten, met uitzondering van maïs en maïsproducten	C10	EUR/t	0,00

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1), zoals gewijzigd.

C10 Alle bestemmingen uitgezonderd Estland.

VERORDENING (EG) Nr. 1921/2003 VAN DE COMMISSIE
van 30 oktober 2003
tot vaststelling van de restituties bij de productie in de sectoren granen en rijst

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1104/2003 ⁽²⁾, en met name op artikel 7, lid 3,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 411/2002 van de Commissie ⁽⁴⁾, en met name op artikel 7, lid 2,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1722/93 van de Commissie van 30 juni 1993 tot vaststelling van de bepalingen ter uitvoering van de regelingen inzake de productierestituties in de sector granen en rijst ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1786/2001 ⁽⁶⁾, en met name op artikel 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EEG) nr. 1722/93 zijn de voorwaarden voor de toekenning van de productierestitutie vastgesteld. De berekeningsgrondslag van de restitutie is aangegeven in artikel 3 van genoemde verordening. De zo berekende restitutie moet eenmaal per maand worden

vastgesteld en mag slechts gewijzigd worden wanneer de maïs- en/of tarweprijzen een significante verandering te zien geven.

- (2) De in deze verordening te bepalen restituties bij de productie moeten worden aangepast met de in bijlage II van Verordening (EEG) nr. 1722/93 bepaalde coëfficiënten, teneinde het juiste te betalen bedrag te verkrijgen.
- (3) Het Comité van beheer voor granen heeft geen advies uitgebracht binnen de door zijn voorzitter bepaalde termijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 3, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1722/93 bedoelde restitutie wordt vastgesteld op 0,00 EUR/t zetmeel van maïs, tarwe, gerst, haver, aardappelmeel, rijst of breukrijst.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 31 oktober 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 30 oktober 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 158 van 27.6.2003, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.

⁽⁴⁾ PB L 62 van 5.3.2002, blz. 27.

⁽⁵⁾ PB L 159 van 1.7.1993, blz. 112.

⁽⁶⁾ PB L 242 van 12.9.2001, blz. 3.

VERORDENING (EG) Nr. 1922/2003 VAN DE COMMISSIE
van 30 oktober 2003
houdende afwijzing van uitvoercertificaataanvragen voor bepaalde verwerkte producten op basis van granen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1342/2003 van de Commissie van 28 juli 2003 houdende bijzondere uitvoeringsbepalingen inzake het stelsel van invoer- en uitvoercertificaten in de sector granen en rijst ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 8, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

De aanvragen voor certificaten met vaststelling vooraf van de restituties voor aardappelzetmeel en maïsproducten hebben betrekking op aanzienlijke hoeveelheden en vertonen een speculatief karakter. Derhalve is besloten alle op 29 en 30 oktober 2003 ingediende uitvoercertificaataanvragen voor deze producten af te wijzen,

Artikel 1

Overeenkomstig artikel 8, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1342/2003 worden op 29 en 30 oktober 2003 ingediende uitvoercertificaataanvragen met vaststelling vooraf van de restituties voor producten van de GN-codes 1102 20 10, 1102 20 90, 1103 13 10, 1103 13 90, 1104 23 10, 1108 12 00, 1108 13 00, 1702 30 51, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90 en 1702 90 50 afgewezen.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 31 oktober 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 30 oktober 2003.

Voor de Commissie

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1104/2003 (PB L 158 van 27.6.2003, blz. 1).

⁽²⁾ PB L 189 van 29.7.2003, blz. 12.

VERORDENING (EG) Nr. 1923/2003 VAN DE COMMISSIE
van 30 oktober 2003

tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van haver in het kader van de inschrijving
bedoeld in Verordening (EG) nr. 1814/2003

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1104/2003 ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1501/95 van de Commissie van 29 juni 1995 tot vaststelling van enkele toepassingsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad voor wat de toekenning, in de graansector, van uitvoerrestituties en van bij verstoring van de graanmarkt te treffen maatregelen betreft ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1431/2003 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 4,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1814/2003 van de Commissie van 15 oktober 2003 betreffende een bijzondere interventie-maatregel voor granen in Finland en Zweden voor het verkoop-seizoen 2003/2004 ⁽⁵⁾, en met name op artikel 9,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Er is een openbare inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer uit Finland en Zweden van in die landen geproduceerde haver naar alle derde landen, met uitzondering van Bulgarije, Cyprus, Estland, Hongarije, Letland, Litouwen, Malta, Polen, de Tsjechische Republiek, Roemenië, Slowakije en Slovenië, opengesteld bij Verordening (EG) nr. 1814/2003.

- (2) In artikel 9 van Verordening (EG) nr. 1814/2003 is bepaald dat de Commissie, op grond van de meegedeelde offertes, volgens de procedure van artikel 23 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 kan besluiten een maximumrestitutie bij uitvoer vast te stellen, daarbij rekening houdend met de in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1501/95 bedoelde criteria. In dat geval wordt gegund aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte niet hoger is dan de vastgestelde maximumrestitutie.
- (3) De toepassing van de bovenbedoelde criteria op de huidige marktsituatie leidt voor de betrokken graansoort tot de vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer op het in artikel 1 vermelde bedrag.
- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de offertes die van 24 tot en met 30 oktober 2003 in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1814/2003 werden meegedeeld, wordt de maximumrestitutie bij uitvoer van haver vastgesteld op 24,95 EUR/t.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 31 oktober 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 30 oktober 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 158 van 27.6.2003, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 147 van 30.6.1995, blz. 7.

⁽⁴⁾ PB L 203 van 12.8.2003, blz. 16.

⁽⁵⁾ PB L 265 van 16.10.2003, blz. 25.

RICHTLIJN 2003/96/EG VAN DE RAAD**van 27 oktober 2003****tot herstructurering van de communautaire regeling voor de belasting van energieproducten en elektriciteit****(Voor de EER relevante tekst)**

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met name op artikel 93,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De werkingssfeer van de Richtlijnen 92/81/EEG⁽¹⁾ en 92/82/EEG⁽²⁾ van 19 oktober 1992, betreffende respectievelijk de harmonisatie van de structuur van de accijns op minerale oliën en de onderlinge aanpassing van de accijnstarieven voor minerale oliën, is beperkt tot minerale oliën.
- (2) Het ontbreken van communautaire bepalingen om elektriciteit en andere energieproducten dan minerale oliën aan een minimumbelasting te onderwerpen, kan nadelig zijn voor de goede werking van de interne markt.
- (3) Voor de goede werking van de interne markt en de verwezenlijking van de doelstellingen van het communautaire beleid in andere sectoren is het nodig dat op communautair niveau minimumbelastingniveaus worden vastgesteld voor de meeste energieproducten, met inbegrip van elektriciteit, aardgas en kolen.
- (4) Aanmerkelijke verschillen tussen de door de lidstaten toegepaste nationale belastingniveaus kunnen nadelig blijken voor de goede werking van de interne markt.
- (5) Door vaststelling van passende communautaire minimumbelastingniveaus kunnen bestaande verschillen in de nationale belastingniveaus kleiner worden gemaakt.
- (6) Overeenkomstig artikel 6 van het Verdrag moeten de eisen inzake milieubescherming worden geïntegreerd in de omschrijving en uitvoering van het beleid van de Gemeenschap op andere terreinen.
- (7) Als partij bij het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake Klimaatverandering heeft de Gemeenschap het protocol van Kyoto bekrachtigd. De belasting van ener-

gieproducten — en in voorkomend geval van elektriciteit — is een van de beschikbare instrumenten om de doelstellingen van het protocol van Kyoto te verwezenlijken.

- (8) De Raad moet op gezette tijden de vrijstellingen en verlagingen en de minimumbelastingniveaus bestuderen en daarbij aandacht schenken aan de goede werking van de interne markt, de reële waarde van de minimumbelastingniveaus, de concurrentiepositie van het bedrijfsleven van de Gemeenschap in internationaal verband en de bredere doelstellingen van het Verdrag.
- (9) De lidstaten moeten de flexibiliteit krijgen die nodig is om een aan de nationale context aangepast beleid te bepalen en uit te voeren.
- (10) De lidstaten willen verschillende soorten belastingen op energieproducten en elektriciteit invoeren of handhaven. Daartoe moet het de lidstaten toegestaan zijn om voor de naleving van de communautaire minimumbelastingniveaus alle door hen geheven indirecte belastingen (de BTW uitgezonderd) samen te tellen.
- (11) Het staat elke lidstaat vrij te beslissen met welke fiscale regelingen uitvoering wordt gegeven aan dit communautaire kader voor de belasting van energieproducten en elektriciteit. Te dien aanzien zouden lidstaten kunnen beslissen de totale belastingdruk niet te verhogen indien zij van oordeel zijn dat toepassing van dit beginsel van belastingneutraliteit tot herstructurering en modernisering van hun belastingstelsels zou kunnen bijdragen doordat milieubescherming en een betere benutting van de factor arbeid worden aangemoedigd.
- (12) Energieprijzen zijn sleutelementen van het communautaire energie-, vervoer- en milieubeleid.
- (13) Belasting bepaalt voor een deel de prijs van energieproducten en elektriciteit.
- (14) De minimumbelastingniveaus moeten de concurrentiepositie van de verschillende energieproducten en elektriciteit weerspiegelen. In dit verband is het raadzaam de minimumniveaus in de mate van het mogelijke te berekenen op grond van de energie-inhoud van de producten. Deze methode dient evenwel niet te worden toegepast op motorbrandstoffen.

⁽¹⁾ PB L 316 van 31.10.1992, blz. 12. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 94/74/EG (PB L 365 van 31.12.1994, blz. 46).

⁽²⁾ PB L 316 van 31.10.1992, blz. 19. Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 94/74/EG.

- (15) In bepaalde omstandigheden of onder permanente voorwaarden moet het toegestaan zijn om, met inachtneming van de communautaire minimumbelastingniveaus en de regels van de interne markt en de mededinging, op eenzelfde product gedifferentieerde nationale belastingniveaus toe te passen.
- (16) Omdat warmte slechts in zeer geringe mate intracommunautair wordt verhandeld, dient outputbelasting op warmte buiten de werkingssfeer van dit communautaire kader te blijven.
- (17) Er moeten verschillende communautaire minimumbelastingniveaus worden vastgesteld naar gelang van het gebruik van de energieproducten en elektriciteit.
- (18) Energieproducten die worden gebruikt als motorbrandstof voor bepaalde industriële en commerciële doeleinden en energieproducten die worden gebruikt als brandstof voor verwarming, worden gewoonlijk lager belast dan energieproducten die voor de voortbeweging worden gebruikt.
- (19) Om belasting te kunnen heffen op dieselbrandstof die gebruikt wordt door vervoerders met name die met intracommunautaire activiteiten, moet een specifieke behandeling mogelijk zijn, inclusief maatregelen met het oog op de invoering van een systeem van heffingen op het weggebruik, om de concurrentievervalsing die deze vervoerders zouden kunnen ondervinden te beperken.
- (20) De lidstaten hebben wellicht behoefte aan een mogelijkheid om te differentiëren tussen commerciële en niet-commerciële diesel. Zij kunnen die mogelijkheid benutten om het verschil tussen de belastingheffing op niet-commerciële gasolie gebruikt voor voortbeweging en op benzine kleiner te maken.
- (21) Zakelijk en niet-zakelijk gebruik van energieproducten en elektriciteit mogen voor belastingdoeleinden verschillend behandeld worden.
- (22) Op energieproducten moet in wezen een communautair regelgevingskader van toepassing zijn wanneer deze als verwarmingsbrandstof of als motorbrandstof worden gebruikt. In dat opzicht gebiedt de aard en de logica van het belastingstelsel om vormen van duaal gebruik van energieproducten en vormen van gebruik voor andere doeleinden dan als brandstof, alsmede mineralogische procédés, van de werkingssfeer van dit regelgevingskader uit te sluiten. Elektriciteit die op vergelijkbare wijze wordt gebruikt, dient op dezelfde wijze te worden behandeld.
- (23) Gezien de bestaande internationale verplichtingen en het behoud van de concurrentiepositie van het communautaire bedrijfsleven is het raadzaam de vrijstellingen van energieproducten die worden geleverd voor de niet-recreatieve luchtvaart en zeescheepvaart te handhaven, maar de lidstaten moeten de mogelijkheid hebben om deze vrijstellingen te beperken.
- (24) Het moet de lidstaten toegestaan zijn binnen hun grondgebied bepaalde andere vrijstellingen of verlagingen toe te passen, mits dit de goede werking van de interne markt niet schaadt en niet tot concurrentievervalsingen leidt.
- (25) Meer bepaald kunnen warmtekrachtkoppeling en — met het oog op de bevordering van het gebruik van alternatieve energiebronnen — energie uit hernieuwbare bronnen in aanmerking komen voor een bevoorrechte behandeling.
- (26) Het is wenselijk om ter stimulering van biobrandstoffen een communautair regelgevingskader te creëren waarbinnen de lidstaten vrijstelling of verlaging van belastingen kunnen verlenen, zodat wordt bijgedragen tot een betere werking van de interne markt en de lidstaten en de marktdeelnemers een voldoende mate van rechtszekerheid wordt geboden. Het is dienstig concurrentievervalsingen te beperken en de producenten en distributeurs van biobrandstoffen een stimulans in de vorm van een kostprijsverlaging te blijven bieden, onder meer met aanpassingen door de lidstaten waarin wijzigingen van de grondstoffenprijzen verdisconteerd zijn.
- (27) Deze richtlijn doet geen afbreuk aan de toepassing van de toepasselijke bepalingen van Richtlijn 92/12/EEG van de Raad van 25 februari 1992 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop ⁽¹⁾, noch van Richtlijn 92/83/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 betreffende de harmonisatie van de structuur van de accijns op alcohol en alcoholhoudende dranken ⁽²⁾, wanneer het product dat bestemd is voor gebruik, wordt aangeboden voor verkoop of wordt gebruikt als motorbrandstof of als additief in motorbrandstoffen ethylalcohol is volgens de definitie in Richtlijn 92/83/EEG.
- (28) Met name bij gebreke van sterkere harmonisatie op Gemeenschapsniveau of wegens een dreigende verslechtering van de internationale concurrentiepositie of op grond van sociale of milieuoverwegingen, kunnen bepaalde belastingvrijstellingen of belastingverlagingen nodig blijken.
- (29) Bedrijven die overeenkomsten sluiten met het oog op een aanzienlijke verbetering van de milieubescherming en de energie-efficiëntie, verdienen aandacht. Van deze bedrijven verdienen de energie-intensieve een specifieke behandeling.
- (30) Wellicht hebben de lidstaten overgangspannen en -regelingen nodig om zich soepel te kunnen aanpassen aan de nieuwe communautaire belastingniveaus en daardoor negatieve neveneffecten te vermijden.
- (31) Er moet een procedure komen volgens welke de lidstaten voor een bepaalde periode andere belastingvrijstellingen of -verlagingen mogen invoeren. Dergelijke vrijstellingen en verlagingen moeten op gezette tijden geëvalueerd worden.

⁽¹⁾ PB L 76 van 23.3.1992, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2000/47/EG (PB L 193 van 29.7.2000, blz. 73).

⁽²⁾ PB L 316 van 31.10.1992, blz. 21.

- (32) Er moet worden bepaald dat de lidstaten bepaalde nationale maatregelen bij de Commissie moeten aanmelden; die aanmelding ontslaat de lidstaten niet van de in artikel 88, lid 3, van het Verdrag neergelegde verplichting bepaalde nationale maatregelen aan te melden. Deze richtlijn doet geen afbreuk aan het resultaat van enigerlei toekomstige, uit hoofde van de artikelen 87 en 88 van het Verdrag, ingeleide procedure inzake staatssteun.
- (33) De werkingssfeer van Richtlijn 92/12/EEG betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop, moet waar passend worden uitgebreid tot de producten en indirecte belastingen die onder deze richtlijn vallen.
- (34) De voor de uitvoering van deze richtlijn vereiste maatregelen dienen te worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽¹⁾,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

De lidstaten heffen belasting op energieproducten en elektriciteit overeenkomstig deze richtlijn.

Artikel 2

1. Voor de toepassing van deze richtlijn wordt onder 'energieproducten' verstaan de hieronder vermelde producten:

- a) producten van de GN-codes 1507 tot en met 1518, indien deze zijn bestemd om als verwarmings- of motorbrandstof te worden gebruikt;
- b) producten van de GN-codes 2701, 2702 en 2704 tot en met 2715;
- c) producten van de GN-codes 2901 en 2902;
- d) producten van GN-code 2905 11 00 die niet van synthetische oorsprong zijn, indien deze zijn bestemd om als verwarmings- of motorbrandstof te worden gebruikt;
- e) producten van GN-code 3403;
- f) producten van GN-code 3811;
- g) producten van GN-code 3817;
- h) producten van de GN-code 3824 90 99, indien deze zijn bestemd om als verwarmings- of motorbrandstof te worden gebruikt.

2. Deze richtlijn is eveneens van toepassing op:

Elektriciteit van GN-code 2716.

3. De energieproducten waarvoor in deze richtlijn geen belastingniveau is vastgesteld en die bestemd zijn voor gebruik, worden aangeboden voor verkoop of worden gebruikt als motor- of verwarmingsbrandstof, worden belast tegen het belastingniveau van de gelijkwaardige motor- of verwarmingsbrandstof, naar gelang van het gebruik dat ervan gemaakt wordt.

Naast de in lid 1 genoemde belastbare producten wordt tegen het belastingniveau van de gelijkwaardige motorbrandstof belast, elk product dat bestemd is voor gebruik, wordt aangeboden voor verkoop of wordt gebruikt als motorbrandstof of als additief of vulstof in motorbrandstoffen.

Naast de in lid 1 genoemde belastbare producten wordt tegen het belastingniveau van het gelijkwaardige energieproduct belast elke andere koolwaterstof, turf uitgezonderd, die bestemd is voor gebruik, wordt aangeboden voor verkoop of wordt gebruikt als verwarmingsbrandstof.

4. Deze richtlijn is niet van toepassing op:

- a) outputbelasting op warmte en de belasting op producten van de GN-codes 4401 en 4402;
- b) de volgende vormen van gebruik van energieproducten en elektriciteit:

- energieproducten gebruikt voor andere doeleinden dan als motor- of verwarmingsbrandstof
- duaal gebruik van energieproducten

Een energieproduct kent een duaal gebruik wanneer het zowel als verwarmingsbrandstof als voor andere doeleinden dan als motor- of verwarmingsbrandstof wordt gebruikt. Het gebruik van energieproducten voor chemische reductie of elektrolytische en metallurgische procédés wordt als duaal gebruik beschouwd.

- Elektriciteit die voornamelijk wordt gebruikt voor chemische reductie en elektrolytische en metallurgische procédés;
- elektriciteit die meer dan 50 % van de kosten van een product veroorzaakt. De kosten van een product worden gedefinieerd als de som van de totale aankoop van goederen en diensten plus de personeelskosten plus het verbruik van kapitaalgoederen op het niveau van het bedrijf als gedefinieerd in artikel 11. Deze kosten worden berekend op basis van het gemiddelde per eenheid. Onder elektriciteitskosten wordt verstaan de feitelijke aankoopwaarde van de elektriciteit of de productiekosten van de elektriciteit, indien deze in het bedrijf wordt gegenereerd;
- mineralogische procédés.

Onder mineralogische procédés wordt verstaan de procédés die in Verordening (EEG) nr. 3037/90 van de Raad van 9 oktober 1990 betreffende de statistische nomenclatuur van de economische activiteiten in de Europese Gemeenschap zijn ondergebracht onder code DI 26 „Vervaardiging van overige niet-metaalhoudende minerale producten” van de NACE-nomenclatuur ⁽²⁾.

Op deze energieproducten is artikel 20 evenwel van toepassing.

5. De in deze richtlijn vervatte verwijzingen naar codes van de gecombineerde nomenclatuur zijn verwijzingen naar Verordening (EG) nr. 2031/2001 van de Commissie van 6 augustus 2001 tot wijziging van bijlage I van Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad met betrekking tot de tarief- en statistiek-nomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief ⁽³⁾.

⁽²⁾ PB L 293 van 24.10.1990, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 29/2002 van de Commissie (PB L 6 van 10.1.2002, blz. 3).

⁽³⁾ PB L 279 van 23.10.2001, blz. 1.

⁽¹⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

Jaarlijks wordt volgens de procedure van artikel 27 een besluit genomen tot bijwerking van de codes van de gecombineerde nomenclatuur voor de producten, vermeld in deze richtlijn. Het besluit mag niet leiden tot wijzigingen in de minimumbelastingniveaus voor energieproducten en elektriciteit als bedoeld in deze richtlijn, noch tot toevoeging of verwijdering van energieproducten en elektriciteit.

Artikel 3

De verwijzingen naar 'minerale oliën' en 'accijnzen' in Richtlijn 92/12/EEG (voorzover van toepassing op minerale oliën) zijn uit te leggen als verwijzingen naar alle energieproducten, elektriciteit en nationale indirecte belastingen bedoeld in artikel 2, respectievelijk artikel 4, lid 2, van de onderhavige richtlijn.

Artikel 4

1. De belastingniveaus die de lidstaten toepassen op de in artikel 2 genoemde energieproducten en op elektriciteit, mogen niet onder de bij deze richtlijn voorgeschreven minimumbelastingniveaus liggen.

2. Voor de toepassing van deze richtlijn wordt onder 'belastingniveau' verstaan het totaal van alle geheven indirecte belastingen (BTW uitgezonderd), rechtstreeks of niet-rechtstreeks berekend over de hoeveelheid energieproducten en elektriciteit op het tijdstip van uitslag tot verbruik.

Artikel 5

De lidstaten kunnen, onder fiscaal toezicht, gedifferentieerde belastingniveaus toepassen in de volgende gevallen, op voorwaarde dat deze belastingniveaus niet onder de bij deze richtlijn voorgeschreven minimumbelastingniveaus liggen en verenigbaar zijn met het Gemeenschapsrecht:

- wanneer de gedifferentieerde belastingniveaus rechtstreeks gekoppeld zijn aan de kwaliteit van het product;
- wanneer de gedifferentieerde belastingniveaus afhangen van kwantitatieve consumptieniveaus voor elektriciteit en energieproducten die voor verwarming worden gebruikt;
- voor de volgende vormen van gebruik: plaatselijk openbaar personenvervoer (taxi's inbegrepen), afvalinzameling, strijdkrachten en overheidsadministraties, gehandicapten, ziekenauto's;
- om onderscheid te maken tussen zakelijk en niet-zakelijk gebruik voor energieproducten en elektriciteit als bedoeld in de artikelen 9 en 10.

Artikel 6

Het staat de lidstaten vrij aan de bij deze richtlijn voorgeschreven belastingvrijstellingen of -verlagingen uitvoering te geven:

- a) rechtstreeks,
 - b) middels een gedifferentieerd belastingniveau
- of

- c) door het betaalde belastingbedrag geheel of gedeeltelijk terug te geven.

Artikel 7

1. Met ingang van 1 januari 2004 en vanaf 1 januari 2010 worden de minimumbelastingniveaus voor motorbrandstoffen vastgesteld zoals beschreven in bijlage I.A.

Uiterlijk op 1 januari 2012 besluit de Raad aan de hand van een verslag en een voorstel van de Commissie, na raadpleging van het Europees Parlement, met eenparigheid van stemmen over de minimumbelastingniveaus voor gasolie voor een verdere periode beginnende op 1 januari 2013.

2. De lidstaten mogen onderscheid maken tussen commerciële en niet-commerciële aanwending van gasolie gebruikt voor voortbeweging, op voorwaarde dat de communautaire minimumbelastingniveaus gerespecteerd worden en het belastingniveau voor commerciële gasolie gebruikt voor voortbeweging niet onder het op 1 januari 2003 geldende nationale belastingniveau daalt, niettegenstaande de in deze richtlijn bepaalde afwijkingen voor dit gebruik.

3. Onder commerciële gasolie gebruikt voor voortbeweging wordt verstaan gasolie gebruikt voor voortbeweging voor onderstaande doeleinden:

- a) het vervoer van goederen voor eigen rekening of voor rekening van derden met een motorvoertuig of een samenstel van voertuigen dat uitsluitend bestemd is voor het goederenvervoer over de weg met een maximum toegelaten laadvermogen van 7,5 ton of meer bedraagt;
- b) het vervoer van personen, geregeld of occasioneel, met een motorvoertuig van de categorieën M2 en M3 zoals omschreven in Richtlijn 70/156/EEG van de Raad van 6 februari 1970 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten betreffende de goedkeuring van motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan ⁽¹⁾.

4. Niettegenstaande lid 2 kunnen lidstaten die een systeem van heffingen op het weggebruik invoeren voor motorvoertuigen of samenstellen van voertuigen die uitsluitend bestemd zijn voor het goederenvervoer over de weg, op door dergelijke voertuigen gebruikte gasolie een verlaagd belastingniveau toepassen dat lager is dan het op 1 januari 2003 geldende nationale belastingniveau, zolang de totale belastingdruk grotendeels gelijk blijft, de communautaire minimumbelastingniveaus gerespecteerd worden, en het op 1 januari 2003 geldende nationale belastingniveau voor gasolie gebruikt voor voortbeweging ten minste twee maal zo hoog is als het op 1 januari 2004 geldende minimumbelastingniveau.

Artikel 8

1. Niettegenstaande artikel 7 worden de minimumbelastingniveaus voor producten die als motorbrandstof worden gebruikt voor de doeleinden van lid 2, met ingang van 1 januari 2004 vastgesteld zoals beschreven in bijlage I.B.

⁽¹⁾ PB L 42 van 23.2.1970, blz. 1.

2. Dit artikel is van toepassing voor de volgende industriële en commerciële doeleinden:

- a) landbouw, tuinbouw, visteelt of bosbouw;
- b) stationaire motoren;
- c) installaties en machines die worden gebruikt in de bouw, de weg- en waterbouw en voor openbare werken;
- d) voertuigen bestemd om buiten de openbare weg te worden gebruikt of waarvoor geen vergunning is verleend voor overwegend gebruik op de openbare weg.

Artikel 9

1. Met ingang van 1 januari 2004 worden de minimumbelastingniveaus voor verwarmingsbrandstoffen vastgesteld zoals beschreven in bijlage I.C.

2. De lidstaten die op 1 januari 2003 gemachtigd zijn om voor gasolie voor verwarming een controleretractie te heffen, mogen op dat product een verlaagd belastingniveau van 10 euro per 1000 liter blijven toepassen. Deze machtiging wordt op 1 januari 2007 ingetrokken indien de Raad, op basis van een verslag en een voorstel van de Commissie, daartoe met eenparigheid van stemmen besluit, na te hebben vastgesteld dat het verlaagde belastingniveau te laag is om problemen van handelsverstoring tussen de lidstaten te vermijden.

Artikel 10

1. Met ingang van 1 januari 2004 worden de minimumbelastingniveaus voor elektriciteit vastgesteld zoals beschreven in bijlage I.C.

2. Boven de in lid 1 bedoelde minimumbelastingniveaus kunnen de lidstaten de toepasselijke belastinggrondslag bepalen mits zij het bepaalde in Richtlijn 92/12/EEG in acht nemen.

Artikel 11

1. In deze richtlijn wordt onder zakelijk gebruik verstaan het gebruik door een zakelijke eenheid, als zodanig geïdentificeerd overeenkomstig het tweede lid, dat zelfstandig, ongeacht op welke plaats, leveringen van goederen en diensten verricht, ongeacht het oogmerk of het resultaat van die economische activiteiten.

De economische activiteiten omvatten alle werkzaamheden van een fabrikant, handelaar of dienstverrichter, met inbegrip van de winning van delfstoffen, de landbouw en de uitoefening van vrije beroepen.

Staten, lokale en regionale overheden en andere publiekrechtelijke lichamen worden niet als zakelijke eenheid aangemerkt voor de werkzaamheden of handelingen die zij als overheid verrichten. Wanneer deze lichamen evenwel zodanige werkzaamheden of handelingen verrichten, worden zij daarvoor als zakelijke eenheid aangemerkt, indien een behandeling als niet-zakelijke eenheid tot concurrentievervalsingen van enige betekenis zou leiden.

2. Voor de toepassing van deze richtlijn kan een zakelijke eenheid niet worden beschouwd als kleiner dan een afdeling van een zakelijke eenheid of een juridische entiteit die uit organisatorisch oogpunt een onafhankelijke exploitatie vormt, dat wil zeggen een eenheid die op eigen kracht kan functioneren.

3. Waar gemengd gebruik plaatsvindt, wordt de belasting geheven naar evenredigheid van elk type gebruik; indien het zakelijk of het niet-zakelijk gebruik van weinig belang is, kan het evenwel als nihil worden behandeld.

4. De lidstaten kunnen het toepassingsgebied van het verlaagde belastingniveau voor zakelijk gebruik beperken.

Artikel 12

1. De lidstaten kunnen hun nationale belastingniveaus uitdrukken in andere dan de in de artikelen 7 tot en met 10 vermelde eenheden, op voorwaarde dat de overeenkomstige belastingniveau na omrekening in die eenheden niet onder de in deze richtlijn vastgestelde minimumniveaus liggen.

2. Voor energieproducten als bedoeld in de artikelen 7, 8 en 9 met belastingniveaus op grond van volumes, wordt het volume gemeten bij een temperatuur van 15 °C.

Artikel 13

1. Voor de lidstaten die de euro niet hebben ingevoerd wordt de op de waarde van de belastingniveaus toe te passen tegenwaarde van de euro in nationale valuta eenmaal per jaar vastgesteld. De voor deze omrekening toe te passen koersen zijn de in het *Publicatieblad van de Europese Unie* bekendgemaakte koersen van de eerste werkdag van oktober. Ze worden toegepast vanaf 1 januari van het volgende kalenderjaar.

2. De lidstaten kunnen bij de in lid 1 bedoelde jaarlijkse aanpassing de geldende belastingbedragen onveranderd laten, indien de omrekening van de in euro uitgedrukte belastingniveaus een verhoging van de in nationale valuta uitgedrukte belastingniveaus geeft van minder dan 5 %, of van minder dan 5 euro indien dat bedrag lager is dan het vorengenoemde percentage.

Artikel 14

1. Naast de algemene bepalingen van Richtlijn 92/12/EEG inzake vrijgesteld gebruik van belastbare producten, en onverminderd andere communautaire bepalingen, verlenen de lidstaten voor onderstaande producten vrijstelling van belasting, op voorwaarden die zij vaststellen met het doel een juiste en eenvoudige toepassing van deze vrijstelling te verzekeren en fraude, ontwijing of misbruik te voorkomen:

- a) energieproducten en elektriciteit die worden gebruikt voor de productie van elektriciteit en elektriciteit die wordt gebruikt tot instandhouding van het vermogen elektriciteit te produceren. De lidstaten kunnen deze producten echter uit milieubeleidsoverwegingen aan belasting onderwerpen zonder inachtneming van de in deze richtlijn vastgestelde minimumbelastingniveaus. In dat geval wordt de op deze producten geheven belasting niet in aanmerking genomen voor de inachtneming van het minimumbelastingniveau voor elektriciteit zoals vastgesteld in artikel 10;

- b) energieproducten die worden geleverd voor gebruik als brandstof voor andere luchtvaart dan particuliere plezierluchtvaart.

Voor de toepassing van deze richtlijn wordt onder „particuliere plezierluchtvaart” verstaan het gebruik van een luchtvaartuig door de eigenaar daarvan of door de natuurlijke of rechtspersoon die het gebruik daarvan geniet door huur of anderszins, voor andere dan commerciële doeleinden en met name voor andere doeleinden dan voor het vervoer van personen of goederen of voor het verrichten van diensten onder bezwarende titel, dan wel ten behoeve van overheidsinstanties.

De lidstaten kunnen deze vrijstelling beperken tot leveringen van reactiemotorbrandstof (GN-code 2710 19 21);

- c) energieproducten die worden geleverd voor gebruik als brandstof voor de vaart op communautaire wateren (met inbegrip van visserij) en niet voor gebruik aan boord van particuliere pleziervaartuigen, en aan boord van een vaartuig opgewekte elektriciteit.

Voor de toepassing van deze richtlijn wordt onder „particuliere pleziervaartuigen” verstaan vaartuigen die worden gebruikt door de eigenaar daarvan of door de natuurlijke of rechtspersoon die het gebruik daarvan geniet door huur of anderszins, voor andere dan commerciële doeleinden en met name voor andere doeleinden dan voor het vervoer van personen of goederen of voor het verrichten van diensten onder bezwarende titel, dan wel ten behoeve van overheidsinstanties.

2. De lidstaten kunnen de in lid 1, onder b) en c), bedoelde vrijstellingen beperken tot het internationale en het intracommunautaire vervoer. Daarnaast kan een lidstaat die met een andere lidstaat een bilaterale overeenkomst heeft gesloten, de in lid 1, onder b) en c), bedoelde vrijstellingen opschorten. In dergelijke gevallen kunnen de lidstaten een lager belastingniveau dan het in deze richtlijn vastgestelde minimumniveau toepassen.

Artikel 15

1. Onverminderd andere communautaire bepalingen, kunnen de lidstaten onder fiscaal toezicht gehele of gedeeltelijke belastingvrijstellingen of -verlagingen toepassen op:

- a) belastbare producten die onder fiscaal toezicht worden gebruikt bij proefprojecten voor de technologische ontwikkeling van milieuvriendelijker producten of met betrekking tot brandstoffen uit hernieuwbare bronnen;
- b) elektriciteit:
- afkomstig van zon, wind, golven, getijden of aardwarmte;
 - afkomstig van waterkracht, welke wordt opgewekt in waterkrachtcentrales;
 - opgewekt uit biomassa of uit van biomassa afkomstige producten;
 - opgewekt uit methaan dat vrijkomt in verlaten kolenmijnen;

— opgewekt uit brandstofcellen;

- c) energieproducten en elektriciteit die worden gebruikt voor warmtekrachtkoppeling;
- d) elektriciteit, opgewekt uit warmtekrachtkoppeling, op voorwaarde dat de installaties voor warmtekrachtkoppeling milieuvriendelijk zijn. De lidstaten mogen nationale definities van „milieuvriendelijke” warmtekrachtkoppeling (of warmtekrachtkoppeling met hoog rendement) toepassen totdat de Raad op basis van een verslag en een voorstel van de Commissie met eenparigheid van stemmen een gemeenschappelijke definitie aanneemt;
- e) energieproducten en elektriciteit die worden gebruikt voor het vervoer van goederen en personen per spoor, metro, tram en trolleybus;
- f) energieproducten die worden geleverd voor gebruik als brandstof voor de vaart op binnenwateren (met inbegrip van visserij) en niet voor gebruik aan boord van particuliere pleziervaartuigen, en aan boord van een vaartuig opgewekte elektriciteit;
- g) aardgas in lidstaten waar het aandeel van aardgas in 2000 minder dan 15 % van het finale energieverbruik bedroeg.

De gehele of gedeeltelijke vrijstellingen of verlagingen kunnen van toepassing zijn gedurende een periode van ten hoogste tien jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn, of totdat het nationale aandeel van aardgas 25 % van het finale energieverbruik bedraagt, indien dat zich het eerst voordoet. Zodra het nationale aandeel van aardgas evenwel 20 % van het finale energieverbruik bedraagt, hanteren de betrokken lidstaten een strikt positief belastingniveau, dat jaarlijks wordt verhoogd zodat het aan het einde van bovengenoemde periode ten minste het minimumbelastingniveau bereikt.

Het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland mag de gehele of gedeeltelijke vrijstellingen of verlagingen voor aardgas afzonderlijk toepassen voor Noord-Ierland;

- h) elektriciteit, aardgas, kolen en vaste brandstoffen die worden gebruikt door huishoudens en/of door organisaties welke door de betrokken lidstaat als liefdadige instellingen worden erkend. Wanneer het gaat om liefdadige organisaties worden de lidstaten de vrijstelling of verlaging beperken tot het niet-zakelijk gebruik. Indien gemengd gebruik plaatsvindt, wordt de belasting geheven naar evenredigheid van elk type gebruik. Wanneer een gebruik van weinig belang is, kan het als nihil worden behandeld;
- i) aardgas en LPG die worden gebruikt voor voortbeweging;
- j) motorbrandstoffen die worden gebruikt bij de vervaardiging, de ontwikkeling, het testen en het onderhoud van luchtvaartuigen en schepen;
- k) motorbrandstoffen die worden gebruikt bij baggerwerken in bevaarbare waterlopen en in havens;
- l) producten van GN-code 2705 die worden gebruikt voor verwarmingsdoeleinden.

2. De lidstaten kunnen het belastingbedrag dat de verbruiker heeft betaald voor de elektriciteit die wordt opgewekt met de in lid 1, onder b), bedoelde producten, volledig of gedeeltelijk aan de producent teruggeven.

3. De lidstaten kunnen een tot een nultarief verlaagd belastingniveau toepassen op energieproducten en elektriciteit die worden gebruikt voor de landbouw, de tuinbouw, de visteelt en de bosbouw.

De Raad beziet, op basis van een voorstel van de Commissie vóór 1 januari 2008 of de toepassing van een tot een nultarief verlaagd belastingniveau wordt ingetrokken.

Artikel 16

1. Onverminderd lid 5, kunnen de lidstaten, onder fiscaal toezicht, belastingvrijstelling verlenen of een verlaagd belastingniveau hanteren voor de in artikel 2 bedoelde belastbare producten die zijn samengesteld uit een of meer van onderstaande producten, of deze bevatten:

- producten van de GN-codes 1507 tot en met 1518;
- producten van de GN-codes 3824 90 55 en 3824 90 80 tot en met 3824 90 99, wat hun van biomassa afkomstige bestanddelen betreft;
- producten van de GN-codes 2207 20 00 en 2905 11 00 die niet van synthetische oorsprong zijn;
- producten afkomstig van biomassa, inclusief de producten van de GN-codes 4401 en 4402.

De lidstaten kunnen, onder fiscaal toezicht, eveneens een verlaagd belastingtarief hanteren voor de in artikel 2 bedoelde belastbare producten die water bevatten (GN-codes 2201 en 2851 00 10).

Onder „biomassa” wordt verstaan de biologisch afbreekbare fractie van producten, afvalstoffen en residuen uit de landbouw (met inbegrip van plantaardige en dierlijke stoffen), de bosbouw en aanverwante bedrijfstakken, alsmede de biologisch afbreekbare fractie van industrieel en stedelijk afval.

2. De belastingvrijstelling of -verlaging als gevolg van de toepassing van het in lid 1 bedoelde verlaagde belastingniveau mag niet hoger zijn dan het bedrag dat aan belasting verschuldigd zou zijn op het volume van de in lid 1 bedoelde producten aanwezig in de voor genoemde verlaging in aanmerking komende producten.

De door de lidstaten gehanteerde belastingniveaus voor de producten die uit de in lid 1 bedoelde producten zijn samengesteld of deze bevatten, kunnen onder de in artikel 4 vastgestelde minimumniveaus liggen.

3. De door de lidstaten toegepaste belastingvrijstelling of -verlaging wordt aangepast naar gelang van de ontwikkeling van de grondstofprijzen op de markt, teneinde overcompensatie van de hogere productiekosten van de in lid 1 bedoelde producten te vermijden.

4. Tot en met 31 december 2003 kunnen de lidstaten vrijstelling verlenen of blijven verlenen voor uitsluitend of vrijwel uitsluitend uit de in lid 1 bedoelde producten bestaande producten.

5. De vrijstelling of verlaging voor de in lid 1 bedoelde producten kan in het kader van een meerjarenprogramma door een overheidsinstantie aan een marktdeelnemer worden toegekend door middel van een vergunning die langer dan één kalenderjaar geldig is. De toegestane vrijstelling of verlaging mag niet langer dan zes opeenvolgende jaren worden toegepast. Deze termijn kan worden verlengd.

In het kader van een meerjarenprogramma waarvoor een overheidsinstantie vóór 31 december 2012 toestemming heeft verleend, kunnen de lidstaten de in lid 1 bedoelde vrijstelling of verlaging na 31 december 2012 blijven toepassen tot dit meerjarenprogramma afloopt. De vrijstelling of verjaring kan niet meer worden verlengd.

6. Indien de lidstaten op grond van het Gemeenschapsrecht gedwongen worden tot nakoming van juridisch bindende verplichtingen om een minimumaandeel van de in lid 1 bedoelde producten in de handel te brengen, is het bepaalde in de leden 1 tot en met 5 niet meer van toepassing vanaf de datum waarop die verplichtingen voor de lidstaten bindend worden.

7. De lidstaten zenden de Commissie uiterlijk 31 december 2004 en vervolgens om de twaalf maanden een lijst toe van de overeenkomstig dit artikel toegepaste belastingvrijstellingen of -verlagingen.

8. Uiterlijk 31 december 2009 brengt de Commissie de Raad verslag uit over de fiscale, economische, landbouw-, energie-, industriële en milieuaspecten van de overeenkomstig dit artikel toegekende verlagingen.

Artikel 17

1. Op voorwaarde dat de in deze richtlijn voorgeschreven minimumbelastingniveaus gemiddeld voor elk bedrijf worden gerespecteerd kunnen de lidstaten in de volgende gevallen belastingverlagingen toepassen op het verbruik van energieproducten die worden gebruikt voor verwarming of voor de doeleinden van artikel 8, lid 2, onder b) en c), en op elektriciteit:

- a) ten voordele van energie-intensieve bedrijven;

Onder een energie-intensief bedrijf wordt verstaan een bedrijf in de zin van artikel 11 waar de aankoop van energieproducten en elektriciteit ten minste 3,0 % van de productiewaarde uitmaakt, of de verschuldigde nationale energiebelasting ten minste 0,5 % van de toegevoegde waarde bedraagt. Binnen deze definitie kunnen de lidstaten restrictievere concepten toepassen, waaronder definities van omzetwaarde, proces en sector.

Onder de kosten van de aankoop van energieproducten en elektriciteit wordt verstaan de feitelijke kosten van de door het bedrijf aangekochte of gegenereerde energie. Hieronder vallen alleen de kosten van elektriciteit, verwarming en de energieproducten die worden gebruikt voor verwarmingsdoeleinden of voor de doeleinden van artikel 8, lid 2, onder b) en c). De kosten omvatten alle belastingen, uitgezonderd aftrekbare BTW.

Onder productiewaarde wordt verstaan de omzet inclusief rechtstreeks aan de prijs van het product gekoppelde subsidies, vermeerderd of verminderd met de veranderingen in voorraden gereed product, onderhanden werk en goederen en diensten, ingekocht voor wederverkoop, en verminderd met de aankoop van goederen en diensten voor wederverkoop.

Onder toegevoegde waarde wordt verstaan de totale aan BTW onderworpen omzet inclusief uitvoer, verminderd met de totale aan BTW onderworpen inkoop inclusief invoer.

De lidstaten die momenteel nationale energiebelastingssystemen hebben waarbij energie-intensieve bedrijven worden gedefinieerd aan de hand van andere criteria dan de energiekosten in vergelijking met de productiewaarde en de verschuldigde nationale energiebelasting in vergelijking met de toegevoegde waarde, wordt een overgangperiode tot uiterlijk 1 januari 2007 toegestaan om zich aan te passen aan de definitie in punt a), eerste alinea;

b) indien overeenkomsten zijn aangegaan met ondernemingen of ondernemersverenigingen, of indien regelingen inzake verhandelbare vergunningen of gelijkwaardige regelingen worden toegepast, voorzover deze leiden tot de verwezenlijking van milieubeschermingsdoelstellingen of verbeteringen in energie-efficiëntie.

2. Niettegenstaande artikel 4, lid 1, kunnen de lidstaten een tot een nultarief verlaagd belastingniveau toepassen op energieproducten en elektriciteit als gedefinieerd in artikel 2 die worden gebruikt door energie-intensieve bedrijven als gedefinieerd in lid 1.

3. Niettegenstaande artikel 4, lid 1, kunnen de lidstaten een tot 50 % van de minimumniveaus in deze richtlijn verlaagd belastingniveau toepassen op energieproducten en elektriciteit als gedefinieerd in artikel 2 die worden gebruikt door bedrijven als gedefinieerd in artikel 11 welke geen energie-intensieve bedrijven als gedefinieerd in lid 1 zijn.

4. Bedrijven die gebruik maken van de in de leden 2 en 3 bedoelde mogelijkheden, gaan overeenkomsten, regelingen inzake verhandelbare vergunningen of gelijkwaardige regelingen aan als bedoeld in lid 1, onder b). De overeenkomsten, regelingen inzake verhandelbare vergunningen of gelijkwaardige regelingen moeten bijdragen tot de verwezenlijking van milieubeschermingsdoelstellingen of een grotere energie-efficiëntie die grosso modo gelijkwaardig zijn aan wat zou zijn bereikt indien de communautaire minimumbelastingniveaus gehanteerd waren.

Artikel 18

1. In afwijking van de bepalingen van deze richtlijn worden de lidstaten hierbij gemachtigd de in bijlage II vermelde belastingverlagingen of -vrijstellingen te blijven toepassen.

Onder voorbehoud van een voorafgaand onderzoek door de Raad op voorstel van de Commissie, verstrijkt deze machtiging op 31 december 2006 of op de in bijlage II vermelde datum.

2. Niettegenstaande de in de leden 3 tot en met 12 bepaalde perioden en op voorwaarde dat de mededinging hierdoor niet significant wordt verstoord, krijgen lidstaten die moeilijkheden ondervinden met de toepassing van de nieuwe minimumbelastingniveaus een overgangperiode tot 1 januari 2007, meer bepaald om te vermijden dat de prijsstabiliteit in gevaar wordt gebracht.

3. Het Koninkrijk Spanje mag tot 1 januari 2007 een overgangperiode toepassen om het nationale belastingniveau voor gasolie gebruikt voor voortbeweging aan te passen aan het nieuwe minimumbelastingniveau van 302 EUR en tot 1 januari 2012 om tot 330 EUR te komen. Tot 31 december 2009 mag het voorts een speciaal verlaagd belastingniveau hanteren voor de commerciële aanwending van gasolie gebruikt voor voortbeweging, mits dit niet leidt tot een belastingniveau van minder dan 287 EUR per 1 000 liter en de op 1 januari 2003 geldende nationale belastingniveaus niet worden verlaagd. Van 1 januari 2010 tot 1 januari 2012 mag het een gedifferentieerd tarief hanteren voor de commerciële aanwending van gasolie gebruikt voor voortbeweging, mits dit niet leidt tot een belastingniveau van minder dan 302 EUR per 1 000 liter en de op 1 januari 2010 geldende nationale belastingniveaus niet worden verlaagd. Het speciale verlaagde belastingniveau voor de commerciële aanwending van gasolie gebruikt voor voortbeweging mag ook worden toegepast voor taxi's tot 1 januari 2012. Met betrekking tot artikel 7, lid 3, onder a), mag het tot 1 januari 2008 een maximum toegelaten laadvermogen van 3,5 ton of meer toepassen voor het definiëren van commerciële doeleinden.

4. De Republiek Oostenrijk mag tot 1 januari 2007 een overgangperiode toepassen om het nationale belastingniveau voor gasolie gebruikt voor voortbeweging aan te passen aan het nieuwe minimum belastingniveau van 302 EUR en tot 1 januari 2012 om tot 330 EUR te komen. Tot 31 december 2009 mag het voorts een speciaal verlaagd belastingniveau hanteren voor de commerciële aanwending van gasolie gebruikt voor voortbeweging, mits dit niet leidt tot een belastingniveau van minder dan 287 EUR per 1 000 liter en de op 1 januari 2003 geldende nationale belastingniveaus niet worden verlaagd. Van 1 januari 2010 tot 1 januari 2012 mag het een gedifferentieerd belastingniveau hanteren voor de commerciële aanwending van gasolie gebruikt voor voortbeweging, mits dit niet leidt tot een belastingniveau van minder dan 302 EUR per 1 000 liter en de op 1 januari 2010 geldende nationale belastingniveaus niet worden verlaagd.

5. Het Koninkrijk België mag tot 1 januari 2007 een overgangperiode toepassen om het nationale belastingniveau voor gasolie gebruikt voor voortbeweging aan te passen aan het nieuwe minimumbelastingniveau van 302 EUR en tot 1 januari 2012 om tot 330 EUR te komen. Tot 31 december 2009 mag het voorts een speciaal verlaagd belastingniveau hanteren voor de commerciële aanwending van gasolie gebruikt voor voortbeweging, mits dit niet leidt tot een belastingniveau van minder dan 287 EUR per 1 000 liter en de op 1 januari 2003 geldende nationale belastingniveaus niet worden verlaagd. Van 1 januari 2010 tot 1 januari 2012 mag het een gedifferentieerd belastingniveau hanteren voor de commerciële aanwending van gasolie gebruikt voor voortbeweging, mits dit niet leidt tot een belastingniveau van minder dan 302 EUR per 1 000 liter en de op 1 januari 2010 geldende nationale belastingniveaus niet worden verlaagd.

6. Het Groothertogdom Luxemburg mag tot 1 januari 2009 een overgangperiode toepassen om het nationale belastingniveau voor gasolie gebruikt voor voortbeweging aan te passen aan het nieuwe minimumbelastingniveau van 302 euro en tot 1 januari 2012 om tot 330 EUR te komen. Tot 31 december 2009 mag het voorts een speciaal verlaagd belastingniveau hanteren voor de commerciële aanwending van gasolie gebruikt voor voortbeweging, mits dit niet leidt tot een belastingniveau van minder dan 272 EUR per 1 000 liter en de op 1 januari 2003 geldende nationale belastingniveaus niet worden verlaagd. Van 1 januari 2010 tot 1 januari 2012 mag het een gedifferentieerd belastingniveau hanteren voor de commerciële aanwending van gasolie gebruikt voor voortbeweging, mits dit niet leidt tot een belastingniveau van minder dan 302 EUR per 1 000 liter en de op 1 januari 2010 geldende nationale belastingniveaus niet worden verlaagd.

7. De Portugese Republiek mag op in het autonome gebied der Azoren en het autonome gebied Madeira verbruikte energieproducten en elektriciteit lagere belastingniveaus toepassen dan de bij deze richtlijn vastgestelde minimumbelastingniveaus, als compensatie voor de vervoerskosten die uit het insulaire karakter en de geografische versnippering van deze gebieden voortvloeien.

De Portugese Republiek mag tot 1 januari 2009 een overgangperiode toepassen om het nationale belastingniveau voor gasolie gebruikt voor voortbeweging aan te passen aan het nieuwe minimumbelastingniveau van 302 EUR en tot 1 januari 2012 om tot 330 EUR te komen. Tot 31 december 2009 mag zij voorts een gedifferentieerd belastingniveau hanteren voor de commerciële aanwending van gasolie gebruikt voor voortbeweging, mits dit niet leidt tot een belastingniveau van minder dan 272 EUR per 1 000 liter en de op 1 januari 2003 geldende nationale belastingniveaus niet worden verlaagd. Van 1 januari 2010 tot 1 januari 2012 mag het een gedifferentieerd belastingniveau hanteren voor de commerciële aanwending van gasolie gebruikt voor voortbeweging, mits dit niet leidt tot een belastingniveau van minder dan 302 EUR per 1 000 liter en de op 1 januari 2010 geldende nationale belastingniveaus niet

worden verlaagd. Het gedifferentieerde belastingniveau voor de commerciële aanwending van gasolie gebruikt voor voortbeweging mag ook worden toegepast voor taxi's tot 1 januari 2012. Met betrekking tot artikel 7, lid 3, onder a), mag het tot 1 januari 2008 een maximum toegelaten laadvermogen van 3,5 ton of meer toepassen voor het definiëren van commerciële doeleinden.

De Portugese Republiek mag tot 1 januari 2010 volledige of gedeeltelijke belastingvrijstellingen voor elektriciteit toepassen.

8. De Helleense Republiek mag op gasolie gebruikt voor voortbeweging en op benzine die worden verbruikt in de departementen Lesbos, Chios, Samos, de Dodekanesos en de Cycladen, alsmede op de volgende eilanden in de Egeïsche Zee: Thassos, de noordelijke Sporaden, Samothraki en Skiros, belastingniveaus toepassen die tot 22 EUR per 1 000 liter lager mogen zijn dan de bij deze richtlijn vastgestelde minimumtarieven.

De Helleense Republiek mag tot 1 januari 2010 een overgangperiode toepassen om zijn huidige stelsel van inputelektriciteitsbelasting te veranderen in een outputbelastingstelsel en het nieuwe minimumbelastingniveau voor benzine te bereiken.

De Helleense Republiek mag tot 1 januari 2010 een overgangperiode toepassen om het nationale belastingniveau voor gasolie gebruikt voor voortbeweging aan te passen aan het nieuwe minimumbelastingniveau van 302 EUR per 1 000 liter en tot 1 januari 2012 om te komen tot 330 EUR. Tot 31 december 2009 mag zij voorts een gedifferentieerd belastingniveau hanteren voor de commerciële aanwending van gasolie gebruikt voor voortbeweging, mits dit niet leidt tot een belastingniveau van minder dan 264 EUR per 1 000 liter en de op 1 januari 2003 geldende nationale belastingniveaus niet worden verlaagd. Van 1 januari 2010 tot 1 januari 2012 mag het een gedifferentieerd belastingniveau hanteren voor de commerciële aanwending van gasolie gebruikt voor voortbeweging, mits dit niet leidt tot een belastingniveau van minder dan 302 EUR per 1 000 liter en de op 1 januari 2010 geldende nationale belastingniveaus niet worden verlaagd. Het gedifferentieerde belastingniveau voor de commerciële aanwending van gasolie gebruikt voor voortbeweging mag ook worden toegepast voor taxi's tot 1 januari 2012. Met betrekking tot artikel 7, lid 3, onder a), mag het tot 1 januari 2008 een maximum toegelaten laadvermogen van 3,5 ton of meer toepassen voor het definiëren van commerciële doeleinden.

9. Ierland mag tot 1 januari 2008 volledige of gedeeltelijke belastingvrijstellingen of -verlagingen voor elektriciteit toepassen.

10. De Franse Republiek mag tot 1 januari 2009 volledige of gedeeltelijke belastingvrijstellingen of -verlagingen toepassen voor energieproducten en elektriciteit gebruikt door de Staat, territoriale en lokale lichamen of andere publiekrechtelijke lichamen voor de werkzaamheden of handelingen die zij als overheid verrichten.

De Franse Republiek mag tot 1 januari 2009 een overgangspe-riode toepassen om haar huidige stelsel voor de belasting van elektriciteit aan de bepalingen van deze richtlijn aan te passen. Gedurende deze periode wordt het algemene gemiddelde van het huidige plaatselijke belastingniveau voor elektriciteit in aanmerking genomen ter beoordeling van het naleven van de in deze richtlijn vastgestelde minimumbelastingniveaus.

11. De Italiaanse Republiek mag tot 1 januari 2008 een maximum toegelaten laadvermogen van 3,5 ton of meer toepassen voor het definiëren van commerciële doeleinden als bedoeld in artikel 7, lid 3, onder a).

12. De Bondsrepubliek Duitsland mag tot 1 januari 2008 een maximum toegelaten laadvermogen van 12 ton toepassen voor het definiëren van commerciële doeleinden als bedoeld in artikel 7, lid 3, onder a).

13. Het Koninkrijk der Nederlanden mag tot 1 januari 2008 een maximum toegelaten laadvermogen van 12 ton toepassen voor het definiëren van commerciële doeleinden als bedoeld in artikel 7, lid 3, onder a).

14. Binnen de vastgestelde overgangperiodes verkleinen de lidstaten geleidelijk hun respectieve verschillen ten opzichte van de nieuwe minimumbelastingniveaus. Wanneer het verschil tussen het nationale niveau en het minimumniveau niet meer dan 3 % van dat minimumniveau bedraagt, kan de lidstaat in kwestie de aanpassing van zijn nationale niveau evenwel tot het einde van de overgangperiode uitstellen.

Artikel 19

1. Naast de bepalingen van de voorgaande artikelen, met name de artikelen 5, 15 en 17, kan de Raad op voorstel van de Commissie met eenparigheid van stemmen besluiten dat een lidstaat uit specifieke beleidsoverwegingen wordt gemachtigd verdere vrijstellingen of verlagingen in te voeren.

Een lidstaat die een dergelijke maatregel wenst in te voeren, stelt de Commissie daarvan in kennis en verstrekt haar tevens alle relevante en benodigde gegevens.

De Commissie onderzoekt het verzoek met inachtneming van, onder andere, de goede werking van de interne markt, de noodzaak eerlijke mededinging te verzekeren en het communautair gezondheids-, milieu-, energie- en vervoersbeleid.

Binnen drie maanden nadat de Commissie alle relevante en benodigde gegevens heeft ontvangen dient zij een voorstel in voor een beschikking waarbij de Raad de lidstaat in kwestie tot het nemen van een dergelijke maatregel machtigt of deelt zij de Raad de redenen mee waarom zij een dergelijke beschikking niet heeft voorgesteld.

2. De in lid 1 bedoelde machtigingen worden voor ten hoogste zes jaar verleend, met de mogelijkheid tot verlenging volgens de in lid 1 omschreven procedure.

3. Indien de Commissie van oordeel is dat de in lid 1 bedoelde vrijstellingen of verlagingen niet langer aanvaardbaar zijn, met name uit het oogpunt van eerlijke mededinging, verstoring van de werking van de interne markt, of het communautaire gezondheids-, milieu-, energie- en vervoersbeleid, dient zij bij de Raad passende voorstellen in. De Raad besluit daarover met eenparigheid van stemmen.

Artikel 20

1. De bepalingen inzake controles en verkeer van Richtlijn 92/12/EEG zijn uitsluitend van toepassing op de volgende energieproducten:

- a) producten van de GN-codes 1507 tot en met 1518, indien deze zijn bestemd om als verwarmings- of motorbrandstof te worden gebruikt;
- b) producten van de GN-codes 2707 10, 2707 20, 2707 30 en 2707 50;
- c) producten van de GN-codes 2710 11 tot en met 2710 19 69. Voor producten van de GN-codes 2710 11 21, 2710 11 25 en 2710 19 29 echter zijn de bepalingen inzake controles en verkeer uitsluitend van toepassing op commercieel bulkverkeer;
- d) producten van GN-code 2711 (met uitzondering van 2711 11, 2711 21 en 2711 29);
- e) producten van GN-code 2901 10;
- f) producten van de GN-codes 2902 20, 2902 30, 2902 41, 2902 42, 2902 43 en 2902 44;
- g) producten van GN-code 2905 11 00 die niet van synthetische oorsprong zijn, indien deze zijn bestemd voor gebruik als verwarmings- of motorbrandstof;
- h) producten van de GN-code 3824 90 99, indien deze zijn bestemd voor gebruik als verwarmings- of motorbrandstof.

2. Indien een lidstaat constateert dat andere dan de in lid 1 bedoelde energieproducten zijn bestemd voor gebruik, worden aangeboden voor verkoop of worden gebruikt als verwarmings- of motorbrandstof, dan wel anderszins aanleiding geven tot fraude, ontwijking of misbruik, stelt hij de Commissie daarvan onverwijld in kennis. Deze bepaling geldt ook voor elektriciteit. De Commissie zendt de kennisgeving binnen één maand na ontvangst aan de andere lidstaten toe. Vervolgens wordt volgens de procedure van artikel 27, lid 2, beslist of de betrokken producten moeten vallen onder de bepalingen inzake controles en verkeer van Richtlijn 92/12/EEG.

3. De lidstaten kunnen uit hoofde van bilaterale overeenkomsten voor sommige of alle in lid 1 bedoelde producten afzien van sommige of alle in Richtlijn 92/12/EEG genoemde controlemaatregelen, voor zover deze producten niet onder de artikelen 7 tot en met 9 vallen. Dergelijke overeenkomsten hebben geen gevolgen voor de lidstaten die er geen partij bij zijn. Al deze bilaterale overeenkomsten worden gemeld aan de Commissie, die de andere lidstaten op de hoogte stelt.

Artikel 21

1. Naast de algemene bepalingen tot omschrijving van het belastbare feit en de bepalingen van Richtlijn 92/12/EEG die betrekking hebben op de betaling, wordt op energieproducten eveneens belasting verschuldigd wanneer één van de in artikel 2, lid 3, van deze richtlijn genoemde belastbare feiten zich voordoet.

2. Voor de toepassing van deze richtlijn wordt onder de term 'productie' in Richtlijn 92/12/EEG, artikel 4 punt c), en artikel 5, lid 1, in voorkomend geval tevens 'winning' verstaan.

3. Het verbruik van energieproducten binnen een bedrijf dat energieproducten produceert, wordt niet beschouwd als een belastbaar feit waardoor belasting verschuldigd wordt, indien dat verbruik bestaat uit binnen het bedrijf geproduceerde energieproducten. De lidstaten kunnen ook het verbruik van elektriciteit en andere energieproducten die niet binnen een dergelijk bedrijf worden geproduceerd en het verbruik van energieproducten en elektriciteit binnen een bedrijf dat voor het opwekken van elektriciteit te gebruiken brandstoffen produceert, niet als een belastbaar feit behandelen. Verbruik voor doeleinden die geen verband houden met die productie en met name voor de voortbeweging van motorvoertuigen, wordt beschouwd als een belastbaar feit waardoor belasting verschuldigd wordt.

4. De lidstaten kunnen ook bepalen dat op energieproducten en elektriciteit belasting verschuldigd wordt, wanneer wordt aangetoond dat aan een voorwaarde betreffende het eindverbruik die in de nationale regeling is gesteld voor de toepassing van een verlaagd belastingniveau of het verlenen van vrijstelling, niet of niet langer wordt voldaan.

5. Voor de toepassing van de artikelen 5 en 6 van Richtlijn 92/12/EEG worden elektriciteit en aardgas aan belasting onderworpen en wordt de belasting verschuldigd op het tijdstip van levering door de distributeur of herdistributeur. Wanneer de levering tot verbruik plaatsvindt in een lidstaat waar de distributeur of herdistributeur niet is gevestigd, wordt de belasting van de lidstaten van levering verschuldigd door een bedrijf dat op het tijdstip van levering in de lidstaat van levering geregistreerd moet zijn. De belasting wordt in alle gevallen geheven en geïnd volgens de procedure van iedere lidstaat.

Niettegenstaande de eerste alinea hebben lidstaten het recht het belastbare feit vast te stellen ingeval er geen verbinding is tussen hun gaspijpleidingen en die van andere lidstaten.

Een entiteit die voor eigen gebruik elektriciteit produceert, wordt beschouwd als distributeur. Niettegenstaande artikel 14, lid 1, punt a), kunnen de lidstaten kleine elektriciteitsproducten vrijstelling verlenen mits zij belasting heffen op de voor de productie van die elektriciteit gebruikte energieproducten.

Voor de toepassing van de artikelen 5 en 6 van Richtlijn 92/12/EEG worden kolen, cokes en bruinkool aan belasting onderworpen en wordt de belasting verschuldigd op het tijdstip van levering door bedrijven die door de betrokken autoriteiten voor dat doel zijn geregistreerd. Die autoriteiten kunnen de producent, de handelaar, de importeur of een fiscaal vertegenwoordiger toestaan in de plaats te treden van het geregistreerde bedrijf voor de op haar rustende belastingverplichtingen. De belasting wordt geheven en geïnd volgens de procedure van iedere lidstaat.

6. Als productie van energieproducten hoeven de lidstaten niet te beschouwen:

- a) handelingen waarbij kleine hoeveelheden energieproduct als bijproduct worden verkregen;
- b) handelingen waardoor de gebruiker van een energieproduct hergebruik daarvan in zijn eigen onderneming mogelijk maakt, mits de op dat product reeds betaalde belasting niet lager is dan de belasting die verschuldigd zou zijn indien het hergebruikte energieproduct opnieuw aan belasting werd onderworpen;
- c) een handeling die bestaat in het mengen, buiten een productiebedrijf of een belastingentrepot, van energieproducten met andere energieproducten of andere stoffen, mits:
 - i) tevoren op de bestanddelen belasting is betaald; en
 - ii) het betaalde bedrag niet lager is dan het bedrag aan belasting dat op het mengsel verschuldigd ware.

De onder i) bedoelde voorwaarde is niet van toepassing wanneer het mengsel voor een specifiek gebruik is vrijgesteld.

Artikel 22

Bij wijziging van één of meer belastingniveaus kunnen reeds tot verbruik uitgeslagen voorraden energieproducten aan een belastingverhoging of -verlaging worden onderworpen.

Artikel 23

Voor verontreinigde of bij toeval vermengde energieproducten die ter verwerking in een belastingentrepot worden aangeboden, kunnen de lidstaten reeds voldane belastingbedragen teruggeven.

Artikel 24

1. De in een lidstaat tot verbruik uitgeslagen energieproducten die zich bevinden in de normale reservoirs van bedrijfsvoertuigen en bestemd zijn om te worden gebruikt als brandstof voor deze voertuigen, of die zich bevinden in bijzondere containers en bestemd zijn om te worden gebruikt voor de werking, tijdens het vervoer, van systemen waarmee deze containers zijn uitgerust, worden niet in een andere lidstaat belast.

2. Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder

„normale reservoirs”:

- de door de fabrikant blijvend in of aan alle voertuigen van hetzelfde type als het betrokken voertuig aangebrachte reservoirs, waarvan de blijvende inrichting het rechtstreeks verbruik van brandstof mogelijk maakt, zowel voor de voortbeweging van het voertuig als, in voorkomend geval, de werking van koelsystemen en andere systemen tijdens het vervoer. Als normale reservoirs gelden ook gasreservoirs die zijn aangepast voor gebruik in voertuigen en die het rechtstreeks verbruik van gas als brandstof mogelijk maken, alsmede de reservoirs die zijn aangesloten op andere systemen waarmee die voertuigen eventueel zijn uitgerust;

— de door de fabrikant blijvend in of aan alle containers van hetzelfde type als de betrokken container aangebrachte reservoirs, waarvan de blijvende inrichting het rechtstreeks verbruik van brandstof mogelijk maakt voor de werking tijdens het vervoer van koelsystemen en andere systemen waarmee containers voor speciale doeleinden zijn uitgerust.

Onder „container voor speciale doeleinden” wordt verstaan elke container die is uitgerust met aangepaste koelsystemen, systemen voor zuurstoftoevoer, thermische isolatiesystemen of andere systemen.

Artikel 25

1. Op 1 januari van elk jaar en na elke wijziging van de nationale wetgeving stellen de lidstaten de Commissie in kennis van de belastingniveaus die zij toepassen op de in artikel 2 genoemde producten.

2. Indien de door de lidstaten toegepaste belastingniveaus zijn uitgedrukt in andere meeteenheden dan die welke in de artikelen 7 tot en met 10 voor elk product nader worden omschreven, delen de lidstaten ook de overeenkomstige belastingniveaus na omrekening in deze eenheden mee.

Artikel 26

1. De lidstaten stellen de Commissie in kennis van de maatregelen die zij uit hoofde van artikel 5, artikel 14, lid 2, en de artikelen 15 en 17 hebben genomen.

2. Maatregelen als belastingvrijstelling, -verlaging, -differentiatie en -teruggaaf in de zin van deze richtlijn kunnen staatssteun inhouden en moeten in dat geval uit hoofde van artikel 88, lid 3, van het Verdrag bij de Commissie worden aangemeld.

Het verstrekken van informatie aan de Commissie op basis van deze richtlijn ontslaat de lidstaten niet van de meldingsplicht uit hoofde van artikel 88, lid 3, van het Verdrag.

3. De verplichting om de Commissie uit hoofde van lid 1 in kennis te stellen van de uit hoofde van artikel 5 genomen maatregelen, ontslaat de lidstaten niet van hun meldingsverplichtingen uit hoofde van Richtlijn 83/189/EEG.

Artikel 27

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij artikel 24, lid 1, van Richtlijn 92/12/EEG ingestelde Accijnscomité.

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 5 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing.

De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bepaalde termijn wordt vastgesteld op drie maanden.

3. Het Comité stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 28

1. De lidstaten dienen vóór 31 december 2003 de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen en bekend te maken die nodig zijn om aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

2. Zij passen deze bepalingen toe met ingang van 1 januari 2004, met uitzondering van de bepalingen in artikel 16 en in artikel 18, lid 1, die de lidstaten met ingang van 1 januari 2003 kunnen toepassen.

3. Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in de bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor de verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

4. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijke bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 29

De Raad bestudeert de in deze richtlijn vastgestelde vrijstellingen, verlagingen en minimumbelastingniveaus op gezette tijden aan de hand van een verslag en, in voorkomend geval, een voorstel van de Commissie, en stelt na raadpleging van het Europees Parlement met eenparigheid van stemmen de nodige maatregelen vast. In het verslag van de Commissie en bij de beraadslaging in de Raad wordt rekening gehouden met de goede werking van de interne markt, de reële waarde van de minimumbelastingniveaus en de bredere doelstellingen van het Verdrag.

Artikel 30

Niettegenstaande artikel 28, lid 2, worden de Richtlijnen 92/81/EEG en 92/82/EEG met ingang van 31 december 2003 ingetrokken.

Artikel 31

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 32

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Luxemburg, 27 oktober 2003.

Voor de Raad

De voorzitter

A. MATTEOLI

BIJLAGE I

A. — Minimumbelastingniveaus voor motorbrandstoffen

	1 januari 2004	1 januari 2010;
Gelode benzine (euro per 1 000 l) GN-codes 2710 11 31, 2710 11 51 en 2710 11 59	421	421
Loodvrije benzine (euro per 1 000 l) GN-codes 2710 11 31, 2710 11 41, 2710 11 45 en 2710 11 49	359	359
Gasolie (euro per 1 000 l) GN-codes 2710 19 41 tot en met 2710 19 49	302	330
Kerosine (euro per 1 000 l) GN-codes 2710 19 21 en 2710 19 25	302	330
LPG (euro per 1 000 kg) GN-codes 2711 12 11 tot en met 2711 19 00	125	125
Aardgas (euro per gigajoule bovenste verbrandingswaarde) GN-code 2711 11 00 en 2711 21 00	2,6	2,6

B. — Minimumbelastingniveaus voor motorbrandstoffen gebruikt voor de in artikel 8, lid 2, genoemde doeleinden

Gasolie (euro per 1 000 l) GN-codes 2710 19 41 tot en met 2710 19 49	21
Kerosine (euro per 1 000 l) GN-codes 2710 19 21 en 2710 19 25	21
LPG (euro per 1 000 kg) GN-codes 2711 12 11 tot en met 2711 19 00	41
Aardgas (euro per gigajoule bovenste verbrandingswaarde) GN-code 2711 11 00 en 2711 21 00	0,3

C. — Minimumbelastingniveaus voor verwarmingsbrandstoffen en elektriciteit

	Zakelijk gebruik	niet-zakelijk gebruik
Gasolie (euro per 1 000 l) GN-codes 2710 19 41 tot en met 2710 19 49	21	21
Zware stookolie (euro per 1 000 kg) GN-codes 2710 19 61 tot en met 2710 19 69	15	15
Kerosine (euro per 1 000 l) GN-codes 2710 19 21 en 2710 19 25	0	0
LPG (euro per 1 000 kg) GN-codes 2711 12 11 tot en met 2711 19 00	0	0
Aardgas (euro per gigajoule bovenste verbrandingswaarde) GN-code 2711 11 00 en 2711 21 00	0,15	0,3
Kolen en cokes (euro per gigajoule) GN-codes 2701, 2702 en 2704	0,15	0,3
Elektriciteit (euro per MWh) GN-code 2716	0,5	1,0

BIJLAGE II

Verlaagde belastingniveaus en belastingvrijstellingen bedoeld in artikel 18, lid 1

1. BELGIË:

- voor vloeibaar petroleumgas (LPG), aardgas en methaan;
- voor voertuigen voor het plaatselijk openbaar personenvervoer;
- voor andere luchtvaart dan bedoeld in artikel 14, lid 1, onder b);
- voor de particuliere pleziervaart;
- voor een verlaagd belastingniveau voor zware stookolie om het gebruik van milieuvriendelijker brandstoffen aan te moedigen; een dergelijke verlaging wordt specifiek gekoppeld aan het zwavelgehalte, en het verlaagde belastingniveau mag in geen geval onder de 6,5 EUR per ton liggen;
- voor afgewerkte olie die wordt hergebruikt als brandstof, hetzij direct na terugwinning, hetzij na recycling van de afgewerkte olie, op het hergebruik waarvan rechten kunnen worden geheven;
- voor de toepassing van een gedifferentieerd belastingniveau op ongelode benzine met een laag zwavelgehalte (50 ppm) en een laag aromaatgehalte (35 %);
- voor de toepassing van een gedifferentieerd belastingniveau op laagzwavelige dieselolie (50 ppm).

2. DENEMARKEN:

- voor de toepassing van een gedifferentieerd accijnstarief, van 1 februari 2002 tot en met 31 januari 2008, op zware stookolie en huisbrandolie die worden gebruikt door ondernemingen die veel energie verbruiken voor verwarming en warmwaterproductie. Het toegestane accijnsverschil bedraagt ten hoogste 0,0095 EUR per kg voor zware stookolie en 0,008 EUR per liter voor huisbrandolie. De accijnsverlagingen moeten in overeenstemming zijn met de bepalingen van deze richtlijn, met name de minimumtarieven;
- voor een verlaagd accijnstarief voor diesel om het gebruik van milieuvriendelijker brandstoffen aan te moedigen, op voorwaarde dat dergelijke stimulansen onderworpen zijn aan welbepaalde technische kenmerken, zoals densiteit, zwavelgehalte, distillatiepunt en cetaangetal, en op voorwaarde dat deze tarieven in overeenstemming zijn met de verplichtingen uit hoofde van deze richtlijn;
- voor de toepassing van gedifferentieerde accijnstarieven naargelang de benzine verkocht wordt in benzinestations die zijn uitgerust met een terugvloeisysteem voor benzinedampen dan wel in de overige benzinestations, op voorwaarde dat deze gedifferentieerde accijnstarieven in overeenstemming zijn met de verplichtingen uit hoofde van deze richtlijn, met name de minimumaccijnstarieven;
- voor de toepassing van gedifferentieerde accijnstarieven voor benzine, op voorwaarde dat de gedifferentieerde tarieven in overeenstemming zijn met de verplichtingen uit hoofde van deze richtlijn, met name de in de artikel 7 bedoelde minimumbelastingniveaus;
- voor voertuigen voor het plaatselijk openbaar personenvervoer;
- voor de toepassing van gedifferentieerde accijnstarieven voor gasolie, op voorwaarde dat de gedifferentieerde tarieven in overeenstemming zijn met de verplichtingen uit hoofde van deze richtlijn, met name de in artikel 7 van deze richtlijn bedoelde minimumbelastingniveaus;
- voor gedeeltelijke teruggave aan de commerciële sector, op voorwaarde dat de heffingen in overeenstemming zijn met het Gemeenschapsrecht en het bedrag van de betaalde en niet teruggegeven heffingen nooit onder de in de Gemeenschapswetgeving vastgestelde minimumtarieven van de accijnzen of controleretribsuties op minerale oliën ligt;
- voor andere luchtvaart dan bedoeld in artikel 14, lid 1, onder b), van deze richtlijn;
- voor de toepassing van een accijnsverlaging van maximaal 0,03 Deense kroon per liter op benzine die wordt verkocht door tankstations die aan strengere installatie- en exploitatienormen ter beperking van de insijpeling van methyl-tertiair-butylether in het grondwater voldoen, op voorwaarde dat deze gedifferentieerde accijnstarieven in overeenstemming zijn met de verplichtingen uit hoofde van deze richtlijn, met name de minimumaccijnstarieven.

3. DUITSLAND:

- voor de toepassing van een gedifferentieerd accijnstarief, van 1 januari 2003 tot en met 31 december 2005, voor brandstof met een zwavelgehalte van meer dan 10 ppm;
- voor het gebruik van koolwaterstofrestgassen als brandstof voor verwarming;

- voor de toepassing van een gedifferentieerd accijnstarief voor minerale oliën die worden gebruikt als brandstof voor voertuigen voor het plaatselijk openbaar vervoer, op voorwaarde dat een en ander in overeenstemming is met de verplichtingen uit hoofde van Richtlijn 92/82/EEG;
- voor monsters van minerale oliën die bestemd zijn voor onderzoek, productietests of andere wetenschappelijke doeleinden;
- voor de toepassing van gedifferentieerde accijnstarieven voor brandstoffen voor verwarming die worden gebruikt door ondernemingen in de be- en verwerkende industrie, op voorwaarde dat de gedifferentieerde tarieven in overeenstemming zijn met de verplichtingen uit hoofde van deze richtlijn;
- voor afgewerkte olie die wordt hergebruikt als brandstof, hetzij direct na terugwinning, hetzij na recycling van de afgewerkte olie, op het hergebruik waarvan rechten kunnen worden geheven.

4. GRIEKENLAND:

- voor gebruik door de nationale strijdkrachten;
- voor vrijstelling van de accijns op minerale oliën die als motorbrandstof worden gebruikt voor de officiële voertuigen van het kabinet van de president en van de rijkspolitie;
- voor voertuigen voor het plaatselijk openbaar personenvervoer;
- voor naar milieucategorie gedifferentieerde accijnstarieven voor ongelode benzine, op voorwaarde dat de gedifferentieerde tarieven in overeenstemming zijn met de verplichtingen uit hoofde van deze richtlijn, met name de in artikel 7 van deze richtlijn bedoelde minimumaccijnstarieven;
- voor vloeibaar petroleumgas (LPG) en methaan die voor industriële doeleinden worden gebruikt.

5. SPANJE:

- voor vloeibaar petroleumgas (LPG) dat wordt gebruikt als motorbrandstof voor voertuigen voor het plaatselijk openbaar personenvervoer;
- voor vloeibaar petroleumgas dat als motorbrandstof in taxi's wordt gebruikt;
- voor naar milieucategorie gedifferentieerde accijnstarieven voor ongelode benzine, op voorwaarde dat de gedifferentieerde tarieven in overeenstemming zijn met de verplichtingen uit hoofde van deze richtlijn, met name de in artikel 7 van deze richtlijn bedoelde minimumbelastingniveaus;
- voor afgewerkte olie die wordt hergebruikt als brandstof, hetzij direct na terugwinning, hetzij na recycling van de afgewerkte olie, op het hergebruik waarvan rechten kunnen worden geheven.

6. FRANKRIJK:

- voor de toepassing van gedifferentieerde accijnstarieven op diesel die wordt gebruikt in bedrijfsvoertuigen, tot 1 januari 2005, die vanaf 1 maart 2003 niet lager mogen zijn dan 380 EUR per 1 000 l;
- in het kader van bepaalde beleidsmaatregelen ter ondersteuning van regio's die te maken hebben met ontvolking;
- voor verbruik op het eiland Corsica, op voorwaarde dat de verlaagde accijnstarieven nooit onder de in de Gemeenschapswetgeving vastgestelde minimumtarieven voor minerale oliën liggen;
- voor de toepassing van gedifferentieerde accijnstarieven voor een nieuwe brandstof, bestaande uit een emulsie van water/antivries en diesel, die gestabiliseerd wordt door oppervlakte-actieve stoffen, op voorwaarde dat de gedifferentieerde tarieven in overeenstemming zijn met de verplichtingen uit hoofde van deze richtlijn, met name de minimumaccijnstarieven;
- voor de toepassing van gedifferentieerde accijnstarieven voor ongelode superbenzine die een additief op basis van kalium bevat dat de kleppen beter tegen corrosie beschermt (dan wel een ander additief dat een brandstof van vergelijkbare kwaliteit oplevert);
- voor motorbrandstof die in taxi's wordt gebruikt, binnen de grenzen van een jaarlijks quotum;
- voor vrijstelling van de accijns op gas dat wordt gebruikt als motorbrandstof voor voertuigen voor het openbaar vervoer, binnen de grenzen van een jaarlijks quotum;
- voor vrijstelling van de accijns op gas dat wordt gebruikt als motorbrandstof voor vuilniswagens;
- voor een verlaagd accijnstarief voor zware stookolie om het gebruik van milieuvriendelijker brandstoffen aan te moedigen; deze verlaging wordt specifiek gekoppeld aan het zwavelgehalte en de accijns mag niet lager zijn dan het minimumbelastingtarief voor zware stookolie dat in de Gemeenschapswetgeving is vastgesteld;
- voor vrijstelling van de accijns op zware stookolie die wordt gebruikt als brandstof bij de productie van aluminiumoxide in de Gardanne;
- voor andere luchtvaart dan bedoeld in artikel 14, lid 1, onder b);
- voor de verkoop van benzine voor pleziervaartuigen in de havens van Corsica;

- voor afgewerkte olie die wordt hergebruikt als brandstof, hetzij direct na terugwinning, hetzij na recycling van de afgewerkte olie, op het hergebruik waarvan rechten kunnen worden geheven.
- voor voertuigen voor het plaatselijk openbaar personenvervoer tot en met 31 december 2005;
- voor het verlenen van vergunningen waarmee een gedifferentieerde accijns kan worden toegepast op het mengsel van „benzine/derivaten van ethylalcohol waarvan het alcoholbestanddeel van agrarische oorsprong is (DEAs)” en op het mengsel van „gasolie/methylesters van plantaardige oliën (MEPO's)”. Om in aanmerking te komen voor een accijnsverlaging op de mengsels waaraan MEPO's en DEA's zijn toegevoegd die in de zin van deze richtlijn als motorbrandstof worden gebruikt, moeten de betrokken productie-units van biobrandstoffen uiterlijk op 31 december 2003 een vergunning van de Franse autoriteiten krijgen. Deze niet-vernieuwbare vergunningen zijn geldig voor een periode van maximaal zes jaar, te rekenen vanaf de datum van afgifte van de vergunning. De toegestane verlaging kan blijven gelden na 31 december 2003 tot op de datum waarop de vergunning vervalt. De accijnsverlagingen bedragen niet meer dan 35,06 EUR/hl of 396,64 EUR/ton voor de MEPO's en 50,23 EUR/hl of 297,35 EUR/ton voor de DEA's die aan de genoemde mengsels worden toegevoegd. De accijnsverlagingen worden aan de ontwikkeling van de grondstofprijzen op de markt gekoppeld, teneinde te vermijden dat zij tot een overcompensatie van de extra kosten voor de productie van biobrandstoffen zouden leiden. Deze beschikking is van toepassing vanaf 1 november 1997. Zij loopt af op 31 december 2003;
- voor het verlenen van vergunningen waarmee een gedifferentieerde accijns kan worden toegepast op het mengsel van „huisbrandolie/methylesters van plantaardige oliën”. Om in aanmerking te komen voor een accijnsverlaging op de mengsels waaraan methylesters van plantaardige oliën zijn toegevoegd en die in de zin van deze richtlijn als verwarmingsbrandstof worden gebruikt, moeten de betrokken productie-units van biobrandstoffen uiterlijk op 31 december 2003 een vergunning van de Franse autoriteiten krijgen. Deze niet-vernieuwbare vergunningen zijn geldig voor een periode van maximaal zes jaar, te rekenen vanaf de datum van afgifte van de vergunning. De toegestane verlaging kan blijven gelden na 31 december 2003 tot op de datum waarop de vergunning vervalt, zonder dat deze kan worden vernieuwd. De accijnsverlagingen bedragen niet meer dan 35,06 EUR/hl of 396,64 EUR/ton voor de methylesters van plantaardige oliën die aan de genoemde mengsels worden toegevoegd. De accijnsverlagingen worden aan de ontwikkeling van de grondstofprijzen op de markt gekoppeld, teneinde te vermijden dat zij tot een overcompensatie van de extra kosten voor de productie van biobrandstoffen zouden leiden. Deze beschikking is van toepassing vanaf 1 november 1997. Zij loopt af op 31 december 2003;

7. IERLAND:

- voor vloeibaar petroleumgas (LPG), aardgas en methaan die worden gebruikt als motorbrandstof;
- voor motorvoertuigen die door gehandicapten worden gebruikt;
- voor voertuigen voor het plaatselijk openbaar personenvervoer;
- voor naar milieucategorie gedifferentieerde accijnstarieven voor ongelode benzine, op voorwaarde dat de gedifferentieerde tarieven in overeenstemming zijn met de verplichtingen uit hoofde van deze richtlijn, met name de in artikel 7 van deze richtlijn bedoelde minimumbelastingniveaus;
- voor de toepassing van een gedifferentieerd accijnstarief op laagzwavelige dieselolie;
- voor de productie van aluminiumoxide in Shannon;
- voor andere luchtvaart dan bedoeld in artikel 14, lid 1, onder b);
- voor de particuliere pleziervaart;
- voor afgewerkte olie die wordt hergebruikt als brandstof, hetzij direct na terugwinning, hetzij na recycling van de afgewerkte olie, op het hergebruik waarvan rechten kunnen worden geheven.

8. ITALIË:

- voor gedifferentieerde accijnstarieven op als brandstof gebruikte mengsels met een biodieselgehalte van 5 % of 25 %, tot en met 30 juni 2004. De accijnsverlaging mag niet hoger zijn dan het accijnsbedrag dat verschuldigd zou zijn voor het volume aan biobrandstoffen dat in de door belastingverlaging begunstigde producten aanwezig is. De accijnsverlagingen moeten jaarlijks aan de ontwikkeling van de grondstoffenprijzen worden aangepast, om overcompensatie van de meerkosten voor de vervaardiging van biobrandstoffen te vermijden;
- voor een verlaagd accijnstarief op diesel die door ondernemers van het wegvervoer wordt gebruikt, tot 1 januari 2005, dat vanaf 1 januari 2004 niet lager mag zijn dan 370 EUR per 1 000 l;
- voor koolwaterstofrestgassen die als brandstof worden gebruikt;
- voor een verlaagd accijnstarief op water/dielemulsies en water/zware stookolie-emulsies van 1 oktober 2000 tot en met 31 december 2005 mits het verlaagde tarief in overeenstemming is met de verplichtingen uit hoofde van deze richtlijn, met name de minimumaccijnstarieven;

- voor methaan dat als brandstof in motorvoertuigen wordt gebruikt;
- voor gebruik door de nationale strijdkrachten;
- voor gebruik in ziekenwagens;
- voor voertuigen voor het plaatselijk openbaar personenvervoer;
- voor brandstof die in taxi's wordt gebruikt;
- voor een verlaagd accijnstarief dat in bepaalde geografisch bijzonder benadeelde gebieden wordt toegepast op huisbrandolie en vloeibaar petroleumgas voor verwarming, die via netwerken in die gebieden worden verkocht, op voorwaarde dat de tarieven in overeenstemming zijn met de verplichtingen uit hoofde van deze richtlijn, met name de minimumaccijnstarieven;
- voor het verbruik in de regio's Val d'Aosta en Gorizia;
- voor een verlaagd accijnstarief voor benzine die wordt gebruikt op het grondgebied van Friuli-Venezia Giulia, op voorwaarde dat de tarieven in overeenstemming zijn met de verplichtingen uit hoofde van deze richtlijn, met name de minimumbelastingniveaus;
- voor een verlaagd accijnstarief voor minerale oliën die worden gebruikt in de regio's Udine en Triëste, op voorwaarde dat de tarieven in overeenstemming zijn met de verplichtingen uit hoofde van deze richtlijn;
- voor vrijstelling van de accijns op minerale oliën die als brandstof worden gebruikt bij de productie van aluminiumoxide op Sardinië;
- voor een verlaagd accijnstarief voor stookolie voor de productie van stoom, en voor gasolie die wordt gebruikt in ovens voor het drogen en „activeren” van moleculaire zeven in Calabrië, op voorwaarde dat de tarieven in overeenstemming zijn met de verplichtingen uit hoofde van deze richtlijn;
- voor andere luchtvaart dan bedoeld in artikel 14, lid 1, onder b);
- voor afgewerkte olie die wordt hergebruikt als brandstof, hetzij direct na terugwinning, hetzij na recycling van de afgewerkte olie, op het hergebruik waarvan rechten kunnen worden geheven.

9. LUXEMBURG:

- voor vloeibaar petroleumgas (LPG), aardgas en methaan;
- voor voertuigen voor het plaatselijk openbaar personenvervoer;
- voor een verlaagd accijnstarief voor zware stookolie om het gebruik van milieuvriendelijker brandstoffen aan te moedigen; een dergelijke verlaging wordt specifiek gekoppeld aan het zwavelgehalte, en het verlaagde tarief mag in geen geval onder de 6,5 EUR per ton liggen;
- voor afgewerkte olie die wordt hergebruikt als brandstof, hetzij direct na terugwinning, hetzij na recycling van de afgewerkte olie, op het hergebruik waarvan rechten kunnen worden geheven.

10. NEDERLAND:

- voor vloeibaar petroleumgas (LPG), aardgas en methaan;
- voor monsters van minerale oliën die bestemd zijn voor onderzoek, productietests of andere wetenschappelijke doeleinden;
- voor gebruik door de nationale strijdkrachten;
- voor de toepassing van gedifferentieerde accijnstarieven voor vloeibaar petroleumgas (LPG) dat wordt gebruikt als motorbrandstof voor voertuigen voor het openbaar vervoer;
- voor de toepassing van gedifferentieerde accijnstarieven voor vloeibaar petroleumgas (LPG) dat wordt gebruikt als motorbrandstof voor vuilniswagens, kolkenzuigers en straatveegwagens;
- voor een gedifferentieerd accijnstarief op laagzwavelige dieselolie (50 ppm) tot en met 31 december 2004;
- voor een gedifferentieerd accijnstarief op laagzwavelige benzine (50 ppm) tot en met 31 december 2004.

11. OOSTENRIJK:

- voor aardgas en methaan;
- voor vloeibaar petroleumgas (LPG) dat wordt gebruikt als motorbrandstof voor voertuigen voor het plaatselijk openbaar personenvervoer;
- voor afgewerkte olie die wordt hergebruikt als brandstof, hetzij direct na terugwinning, hetzij na recycling van de afgewerkte olie, op het hergebruik waarvan rechten kunnen worden geheven.

12. PORTUGAL:

- voor de toepassing van naar milieucategorie gedifferentieerde accijnstarieven voor ongelode benzine, op voorwaarde dat de gedifferentieerde tarieven in overeenstemming zijn met de verplichtingen die zijn vastgesteld bij deze richtlijn, met name de in artikel 7 bedoelde minimumbelastingniveaus;
- voor vrijstelling van de accijns op vloeibaar petroleumgas (LPG), aardgas en methaan die worden gebruikt als motorbrandstof voor het plaatselijk openbaar personenvervoer;
- voor een verlaagd accijnstarief voor stookolie die wordt verbruikt in de autonome regio Madeira, op voorwaarde dat deze verlaging niet verder gaat dan de extra kosten die het vervoer van de stookolie naar die regio met zich brengt;
- voor een verlaagd accijnstarief voor zware stookolie om het gebruik van milieuvriendelijker brandstoffen aan te moedigen; deze verlaging wordt specifiek gekoppeld aan het zwavelgehalte en de accijns mag niet lager zijn dan het minimumbelastingtarief voor zware stookolie dat in de Gemeenschapswetgeving is vastgesteld;
- voor andere luchtvaart dan bedoeld in artikel 14, lid 1, onder b);
- voor afgewerkte olie die wordt hergebruikt als brandstof, hetzij direct na terugwinning, hetzij na recycling van de afgewerkte olie, op het hergebruik waarvan rechten kunnen worden geheven.

13. FINLAND:

- voor aardgas dat wordt gebruikt als brandstof;
- voor vrijstelling van de accijns op methaan en vloeibaar petroleumgas (LPG) voor alle doeleinden;
- voor verlaagde accijnstarieven voor diesel en stookolie, op voorwaarde dat de tarieven in overeenstemming zijn met de verplichtingen uit hoofde van deze richtlijn, met name de in de artikelen 7, 8 en 9 bedoelde minimumbelastingniveaus;
- voor verlaging van de accijnstarieven voor gelode en ongelode „reformulated” benzine, op voorwaarde dat de tarieven in overeenstemming zijn met de verplichtingen uit hoofde van deze richtlijn, met name de in artikel 7 bedoelde minimumbelastingniveaus;
- voor andere luchtvaart dan bedoeld in artikel 14, lid 1, onder b);
- voor de particuliere pleziervaart;
- voor afgewerkte olie die wordt hergebruikt als brandstof, hetzij direct na terugwinning, hetzij na recycling van de afgewerkte olie, op het hergebruik waarvan rechten kunnen worden geheven.

14. ZWEDEN:

- voor een verlaging van de accijns op diesel naargelang de milieucategorie;
- voor de toepassing van naar milieucategorie gedifferentieerde belastingtarieven voor ongelode benzine, op voorwaarde dat de gedifferentieerde tarieven in overeenstemming zijn met de in deze richtlijn vastgestelde verplichtingen, met name de minimumaccijnstarieven;
- voor de toepassing, tot en met 30 juni 2008, van een gedifferentieerd tarief voor zijn energieheffing op alkylaatz benzine voor tweetaktmotoren, op voorwaarde dat het totale toepasselijke accijnstarief in overeenstemming is met de bepalingen van deze richtlijn;

- voor vrijstelling van de accijns op biologisch vervaardigd methaan en andere restgassen;
- voor een verlaagd accijnstarief voor minerale oliën die voor industriële doeleinden worden gebruikt, op voorwaarde dat de tarieven in overeenstemming zijn met de verplichtingen uit hoofde van deze richtlijn;
- voor een verlaagd accijnstarief voor minerale oliën die voor industriële doeleinden worden gebruikt door gelijktijdige toepassing van een onder het standaardtarief liggend tarief en een verlaagd tarief voor energie-intensieve ondernemingen, op voorwaarde dat de tarieven in overeenstemming zijn met de verplichtingen uit hoofde van deze richtlijn en de concurrentie niet verstoren;
- voor andere luchtvaart dan bedoeld in artikel 14, lid 1, onder b).

15. VERENIGD KONINKRIJK:

- voor de toepassing van een gedifferentieerde accijnstarief op motorbrandstof die biodiesel bevat en op als zuivere motorbrandstof gebruikte biodiesel, tot 31 maart 2007. De communautaire minimumtarieven moeten in acht worden genomen en er mag geen overcompensatie in verband met de extra kosten voor de productie van biobrandstoffen plaatsvinden;
 - voor vloeibaar petroleumgas (LPG), aardgas en methaan die worden gebruikt als motorbrandstof;
 - voor een verlaging van de accijns op diesel om het gebruik van milieuvriendelijker brandstof aan te moedigen;
 - voor de toepassing van naar milieucategorie gedifferentieerde accijnstarieven voor ongelode benzine, op voorwaarde dat de gedifferentieerde tarieven in overeenstemming zijn met de verplichtingen uit hoofde van deze richtlijn, met name de in artikel 7 bedoelde minimumbelastingniveaus;
 - voor voertuigen voor het plaatselijk openbaar personenvervoer;
 - voor gedifferentieerde accijnstarieven voor water-dieselemulsies, op voorwaarde dat deze gedifferentieerde tarieven in overeenstemming zijn met de verplichtingen uit hoofde van deze richtlijn, met name de minimumaccijnstarieven;
 - voor andere luchtvaart dan bedoeld in artikel 14, lid 1, onder b);
 - voor de particuliere pleziervaart;
 - voor afgewerkte olie die wordt hergebruikt als brandstof, hetzij direct na terugwinning, hetzij na recycling van de afgewerkte olie, op het hergebruik waarvan rechten kunnen worden geheven.
-

RICHTLIJN 2003/95/EG VAN DE COMMISSIE**van 27 oktober 2003****tot wijziging van Richtlijn 96/77/EG tot vaststelling van specifieke zuiverheidseisen voor levensmiddelenadditieven met uitzondering van kleurstoffen en zoetstoffen****(Voor de EER relevante tekst)**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 89/107/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake levensmiddelenadditieven die in voor menselijke voeding bestemde waren mogen worden gebruikt ⁽¹⁾, gewijzigd bij Richtlijn 94/34/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾, en met name op artikel 3, lid 3, onder a),

Na raadpleging van het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Richtlijn 95/2/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 februari 1995 betreffende levensmiddelenadditieven met uitzondering van kleurstoffen en zoetstoffen ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2001/5/EG ⁽⁴⁾, is een lijst van stoffen vastgesteld die als andere additieven dan kleurstoffen en zoetstoffen in levensmiddelen mogen worden gebruikt.
- (2) Bij Richtlijn 96/77/EG van de Commissie ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2002/82/EG ⁽⁶⁾, zijn de zuiverheidseisen vastgesteld voor de in Richtlijn 95/2/EG opgenomen levensmiddelenadditieven.
- (3) Het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding heeft in zijn advies van 6 mei 2002 geconcludeerd dat de aanwezigheid van ethyleenoxide tot onder de aantoonbaarheidsgrens moet worden teruggebracht. Daarom moet het desbetreffende criterium in de huidige zuiverheidscriteria van Richtlijn 96/77/EG worden aangepast.
- (4) De huidige criteria voor E 251 natriumnitraat en E 459 bèta-cyclodextrine moeten aan de technische vooruitgang worden aangepast.
- (5) Er dient rekening te worden gehouden met de specificaties en analysetechnieken voor additieven zoals die in het kader van de Codex Alimentarius door het Gezamenlijk Comité van deskundigen voor levensmiddelenadditieven van de FAO/WHO (JECFA) zijn opgesteld.
- (6) Richtlijn 96/77/EG moet dus dienovereenkomstig worden gewijzigd.

- (7) De in deze richtlijn vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

De bijlage bij Richtlijn 96/77/EG wordt gewijzigd overeenkomstig de bijlage bij deze richtlijn.

Artikel 2

De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 1 november 2004 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in de bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

Artikel 3

Producten die vóór 1 november 2004 in de handel zijn gebracht of zijn geëtiketteerd en die niet aan deze richtlijn voldoen, mogen worden verkocht zolang de voorraad strekt.

*Artikel 4*Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.*Artikel 5*

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 27 oktober 2003.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 40 van 11.2.1989, blz. 27.⁽²⁾ PB L 237 van 10.9.1994, blz. 1.⁽³⁾ PB L 61 van 18.3.1995, blz. 1.⁽⁴⁾ PB L 55 van 24.2.2001, blz. 59.⁽⁵⁾ PB L 339 van 30.12.1996, blz. 1.⁽⁶⁾ PB L 292 van 28.10.2002, blz. 1.

BIJLAGE

De bijlage bij Richtlijn 96/77/EG wordt als volgt gewijzigd:

1. De tekst met betrekking tot E 251 natriumnitraat wordt vervangen door:

„E 251 NATRIUMNITRAAT

1. NATRIUMNITRAAT, IN VASTE VORM

Synoniemen

Chilisalpeter
Natronsalpeter

Definitie

Chemische naam
Einecs-nummer
Brutoformule
Molecuulgewicht
Gehalte
Beschrijving

Natriumnitraat
231-554-3
 NaNO_3
85,00
Minimaal 99 % na drogen
Wit, kristallijn, licht hygroscopisch poeder

Eigenschappen

- A. Positieve test op nitraat en op natrium
- B. pH van een 5 %-oplossing

5,5-8,3

Zuiverheid

Gewichtsverlies bij drogen
Nitriet
Arseen
Lood
Kwik

Maximaal 2 % na drogen gedurende 4 uur bij 105 °C
Maximaal 30 mg/kg, uitgedrukt als NaNO_2
Maximaal 3 mg/kg
Maximaal 5 mg/kg
Maximaal 1 mg/kg

E 251 NATRIUMNITRAAT

2. NATRIUMNITRAAT, IN VLOEIBARE VORM

Definitie

Natriumnitraat in vloeibare vorm is een waterige oplossing van natriumnitraat die het rechtstreekse product is van de chemische reactie tussen natriumhydroxide en salpeterzuur in stoichiometrische verhouding, zonder daaropvolgende kristallisatie. Gestandaardiseerde vormen van natriumnitraat in vloeibare vorm die aan deze specificaties voldoen, mogen een overmaat salpeterzuur bevatten indien dit duidelijk vermeld of op het etiket aangegeven wordt

Chemische naam
Einecs-nummer
Brutoformule
Molecuulgewicht
Gehalte
Beschrijving

Natriumnitraat
231-554-3
 NaNO_3
85,00
Tussen 33,5 % en 40,0 % NaNO_3
Heldere kleurloze vloeistof

Eigenschappen

- A. Positieve test op nitraat en op natrium
- B. pH

Minimaal 1,5 en maximaal 3,5

Zuiverheid

Vrij salpeterzuur
Nitriet
Arseen
Lood
Kwik

Maximaal 0,01 %
Maximaal 10 mg/kg, uitgedrukt als NaNO_2
Maximaal 1 mg/kg
Maximaal 1 mg/kg
Maximaal 0,3 mg/kg

Deze specificatie heeft betrekking op een 35 %-oplossing in water.”

2. De tekst met betrekking tot E 431 polyoxyethyleen(40)stearaat, E 432 polyoxyethyleensorbitaanmonolauraat (polysorbaat 20), E 433 polyoxyethyleensorbitaanmonooleaat (polysorbaat 80), E 434 polyoxyethyleensorbitaanmonopalmitaat (polysorbaat 40), E 435 polyoxyethyleensorbitaanmonostearaat (polysorbaat 60) en E 436 polyoxyethyleensorbitaantristearaat (polysorbaat 65) wordt vervangen door de volgende tekst:

„E 431 POLYOXYETHYLEEN(40)STEARAAT

Synoniemen

Polyoxyl-40-stearaat

Definitie

Polyoxyethyleen(40)monostearaat

Een mengsel van de mono- en diësters van voor de consumptie geschikt stearinezuur in handelskwaliteit en verschillende polyoxyethyleendiolen (met een gemiddelde polymeerlengte van ongeveer 40 oxyethyleeneenheden) alsmede vrije polyolen

Gehalte

Minimaal 97,5 % op basis van de watervrije stof

Beschrijving

Roomkleurige vlokken of wasachtige vaste stof bij 25 °C met een zwakke geur

Eigenschappen

A. Oplosbaarheid

Oplosbaar in water, ethanol, methanol en ethylacetaat. Onoplosbaar in minerale olie

B. Stollingstraject

39-44 °C

C. Infraroodabsorptiespectrum

Kenmerkend voor een partiële vetzuurester van een polyoxyethyl-polyol

Zuiverheid

Water

Maximaal 3 % (Karl Fischer-methode)

Zuurgetal

Maximaal 1

Verzepingsgetal

Minimaal 25 en maximaal 35

Hydroxylgetal

Minimaal 27 en maximaal 40

1,4-Dioxaan

Maximaal 5 mg/kg

Ethyleenoxide

Maximaal 0,2 mg/kg

Ethyleenglycolen (mono- en di-)

Maximaal 0,25 %

Arseen

Maximaal 3 mg/kg

Lood

Maximaal 5 mg/kg

Kwik

Maximaal 1 mg/kg

Cadmium

Maximaal 1 mg/kg

E 432 POLYOXYETHYLEENSORBITAANMONOLAURAAT (POLYSORBAAT 20)

Synoniemen

Polysorbaat 20

Definitie

Polyoxyethyleen(20)sorbitaanmonolauraat

Een mengsel van de partiële esters van sorbitol en zijn mono- en dianhydriden met voor de consumptie geschikt laurinezuur in handelskwaliteit, gecondenseerd met ongeveer 20 mol ethyleenoxide per mol sorbitol en anhydriden

Gehalte

Minimaal 70 % oxyethyleengroepen, hetgeen overeenkomt met minimaal 97,3 % polyoxyethyleen(20)sorbitaanmonolauraat op basis van de watervrije stof

Beschrijving

Citroen- tot amberkleurige olieachtige vloeistof bij 25 °C met een zwakke kenmerkende geur

Eigenschappen

A. Oplosbaarheid

Oplosbaar in water, ethanol, methanol, ethylacetaat en dioxaan. Onoplosbaar in minerale olie en petroleumether

B. Infraroodabsorptiespectrum

Kenmerkend voor een partiële vetzuurester van een polyoxyethyl-polyol

Zuiverheid

Water	Maximaal 3 % (Karl Fischer-methode)
Zuurgetal	Maximaal 2
Verzepingsgetal	Minimaal 40 en maximaal 50
Hydroxylgetal	Minimaal 96 en maximaal 108
1,4-Dioxaan	Maximaal 5 mg/kg
Ethyleenoxide	Maximaal 0,2 mg/kg
Ethyleenglycolen (mono- en di-)	Maximaal 0,25 %
Arseen	Maximaal 3 mg/kg
Lood	Maximaal 5 mg/kg
Kwik	Maximaal 1 mg/kg
Cadmium	Maximaal 1 mg/kg

E 433 POLYOXYETHYLEENSORBITAANMONOOLEAAT (POLYSORBAAT 80)**Synoniemen**

Polysorbaat 80

Definitie

Polyoxyethyleen(20)sorbitaanmonooleaat

Een mengsel van de partiële esters van sorbitol en zijn mono- en dianhydriden met voor de consumptie geschikt oliezuur in handelskwaliteit, gecondenseerd met ongeveer 20 mol ethyleenoxide per mol sorbitol en anhydriden

Gehalte

Minimaal 65 % oxyethyleengroepen, hetgeen overeenkomt met minimaal 96,5 % polyoxyethyleen(20)sorbitaanmonooleaat op basis van de watervrije stof

Beschrijving

Citroen- tot amberkleurige olieachtige vloeistof bij 25 °C met een zwakke kenmerkende geur

Eigenschappen

A. Oplosbaarheid	Oplosbaar in water, ethanol, methanol, ethylacetaat en toluen. Onoplosbaar in minerale olie en petroleumether
B. Infraroodabsorptiespectrum	Kenmerkend voor een partiële vetzuurester van een polyoxyethyl-polyol

Zuiverheid

Water	Maximaal 3 % (Karl Fischer-methode)
Zuurgetal	Maximaal 2
Verzepingsgetal	Minimaal 45 en maximaal 55
Hydroxylgetal	Minimaal 65 en maximaal 80
1,4-Dioxaan	Maximaal 5 mg/kg
Ethyleenoxide	Maximaal 0,2 mg/kg
Ethyleenglycolen (mono- en di-)	Maximaal 0,25 %
Arseen	Maximaal 3 mg/kg
Lood	Maximaal 5 mg/kg
Kwik	Maximaal 1 mg/kg
Cadmium	Maximaal 1 mg/kg

E 434 POLYOXYETHYLEENSORBITAANMONOPALMITAAT (POLYSORBAAT 40)

Synoniemen	Polysorbaat 40 Polyoxyethyleen(20)sorbitaanmonopalmitaat
Definitie	Een mengsel van de partiële esters van sorbitol en zijn mono- en dianhydriden met voor de consumptie geschikt palmitinezuur in handelskwaliteit, gecondenseerd met ongeveer 20 mol ethyleenoxide per mol sorbitol en anhydriden
<i>Gehalte</i>	Minimaal 66 % oxyethyleengroepen, hetgeen overeenkomt met minimaal 97 % polyoxyethyleen(20)sorbitaanmonopalmitaat op basis van de watervrije stof
<i>Beschrijving</i>	Citroen- tot oranjekeurige olieachtige vloeistof of semi-gel bij 25 °C met een zwakke kenmerkende geur
Eigenschappen	
A. Oplosbaarheid	Oplosbaar in water, ethanol, methanol, ethylacetaat en aceton. Onoplosbaar in minerale olie
B. Infraroodabsorptiespectrum	Kenmerkend voor een partiële vetzuurester van een polyoxyethyl-polyol
Zuiverheid	
Water	Maximaal 3 % (Karl Fischer-methode)
Zuurgetal	Maximaal 2
Verzepingsgetal	Minimaal 41 en maximaal 52
Hydroxylgetal	Minimaal 90 en maximaal 107
1,4-Dioxaan	Maximaal 5 mg/kg
Ethyleenoxide	Maximaal 0,2 mg/kg
Ethyleenglycolen (mono- en di-)	Maximaal 0,25 %
Arseen	Maximaal 3 mg/kg
Lood	Maximaal 5 mg/kg
Kwik	Maximaal 1 mg/kg
Cadmium	Maximaal 1 mg/kg

E 435 POLYOXYETHYLEENSORBITAANMONOSTEARAAT (POLYSORBAAT 60)

Synoniemen	Polysorbaat 60 Polyoxyethyleen(20)sorbitaanmonostearaat
Definitie	Een mengsel van de partiële esters van sorbitol en zijn mono- en dianhydriden met voor de consumptie geschikt stearinezuur in handelskwaliteit, gecondenseerd met ongeveer 20 mol ethyleenoxide per mol sorbitol en anhydriden
<i>Gehalte</i>	Minimaal 65 % oxyethyleengroepen, hetgeen overeenkomt met minimaal 97 % polyoxyethyleen(20)sorbitaanmonostearaat op basis van de watervrije stof
<i>Beschrijving</i>	Citroen- tot oranjekeurige olieachtige vloeistof of semi-gel bij 25 °C met een zwakke kenmerkende geur
Eigenschappen	
A. Oplosbaarheid	Oplosbaar in water, ethylacetaat en toluen. Onoplosbaar in minerale olie en plantaardige olie
B. Infraroodabsorptiespectrum	Kenmerkend voor een partiële vetzuurester van een polyoxyethyl-polyol

Zuiverheid

Water	Maximaal 3 % (Karl Fischer-methode)
Zuurgetal	Maximaal 2
Verzepingsgetal	Minimaal 45 en maximaal 55
Hydroxylgetal	Minimaal 81 en maximaal 96
1,4-Dioxaan	Maximaal 5 mg/kg
Ethyleenoxide	Maximaal 0,2 mg/kg
Ethyleenglycolen (mono- en di-)	Maximaal 0,25 %
Arseen	Maximaal 3 mg/kg
Lood	Maximaal 5 mg/kg
Kwik	Maximaal 1 mg/kg
Cadmium	Maximaal 1 mg/kg

E 436 POLYOXYETHYLEENSORBITAANTRISTEARAAT (POLYSORBAAT 65)**Synoniemen**

Polysorbaat 65

Definitie

Polyoxyethyleen(20)sorbitaantristearaat

Een mengsel van de partiële esters van sorbitol en zijn mono- en dianhydriden met voor de consumptie geschikt stearinezuur in handelskwaliteit, gecondenseerd met ongeveer 20 mol ethyleenoxide per mol sorbitol en anhydriden

Gehalte

Minimaal 46 % oxyethyleengroepen, hetgeen overeenkomt met minimaal 96 % polyoxyethyleen(20)sorbitaantristearaat op basis van de watervrije stof

Beschrijving

Geelbruine wasachtige vaste stof bij 25 °C met een zwakke kenmerkende geur

Eigenschappen

A. Oplosbaarheid

Dispergeerbaar in water. Oplosbaar in minerale olie, plantaardige olie, petroleumether, aceton, ether, dioxaan, ethanol en methanol

B. Stollingstraject

29-33 °C

C. Infraroodabsorptiespectrum

Kenmerkend voor een partiële vetzuurester van een polyoxyethyl-polyol

Zuiverheid

Water	Maximaal 3 % (Karl Fischer-methode)
Zuurgetal	Maximaal 2
Verzepingsgetal	Minimaal 88 en maximaal 98
Hydroxylgetal	Minimaal 40 en maximaal 60
1,4-Dioxaan	Maximaal 5 mg/kg
Ethyleenoxide	Maximaal 0,2 mg/kg
Ethyleenglycolen (mono- en di-)	Maximaal 0,25 %
Arseen	Maximaal 3 mg/kg
Lood	Maximaal 5 mg/kg
Kwik	Maximaal 1 mg/kg
Cadmium	Maximaal 1 mg/kg

3. De tekst met betrekking tot E 459 bèta-cyclodextrine wordt vervangen door:

„E 459 BÈTA-CYCLODEXTRINE

Definitie

Chemische naam

Einecs-nummer

Brutoformule

Molecuulgewicht

Gehalte

Beschrijving

Bèta-cyclodextrine is een niet-reducerend cyclisch sacharide bestaande uit zeven a-1,4-gekoppelde D-glucopyranosyl-eenheden. Het product wordt verkregen door de inwerking van het enzym cycloglycosyltransferase (CGTase) uit *Bacillus circulans*, *Paenibacillus macerans* of recombinant *Bacillus licheniformis* strain SJ1608 op gedeeltelijk gehydrolyseerd zetmeel

Cycloheptapentylose

231-493-2

(C₆H₁₀O₅)₇

1135

Minimaal 98,0 % (C₆H₁₀O₅)₇ (watervrij)

Vrijwel reukloze witte of bijna witte kristallijne vaste stof

Eigenschappen

A. Oplosbaarheid

Nauwelijks oplosbaar in water; goed oplosbaar in heet water; slecht oplosbaar in ethanol

B. Specifieke draaiing

[α]_D²⁵: +160° tot +164° (1 %-oplossing)

Zuiverheid

Water

Maximaal 14 % (Karl Fischer-methode)

Andere cyclodextrines

Maximaal 2 % (watervrij)

Oplosmiddelresten (tolueen en trichlooretheen)

Maximaal 1 mg/kg voor elk oplosmiddel

Sulfaatas

Maximaal 0,1 %

Arseen

Maximaal 1 mg/kg

Lood

Maximaal 1 mg/kg"

4. De tekst met betrekking tot polyethyleenglycol 6000 wordt vervangen door de volgende tekst:

„POLYETHYLEENGLYCOL 6000

Synoniemen

PEG 6000

Macrogol 6000

Definitie

Brutoformule

Polyethyleenglycol 6000 is een mengsel van polymeren met als algemene formule H-(OCH₂-CH)-OH met een gemiddelde relatieve molecuulmassa van ongeveer 6 000

Molecuulgewicht

(C₂H₄O)_n H₂O (n = aantal ethyleenoxide-eenheden dat overeenkomt met een molecuulgewicht van ongeveer 6 000, ongeveer 140)

Gehalte

5 600 — 7 000

Beschrijving

Minimaal 90,0 % en maximaal 110,0 %

Witte of bijna witte vaste stof met een wasachtig of paraffine-achtig uiterlijk

Eigenschappen

A. Oplosbaarheid

Zeer goed oplosbaar in water en in methyleenchloride. Vrijwel onoplosbaar in alcohol, in ether en in vette en minerale olie

B. Smelttraject

Tussen 55 en 61 °C

Zuiverheid

Viscositeit

Tussen 0,220 en 0,275 kgm⁻¹s⁻¹ bij 20 °C

Hydroxylgetal

Tussen 16 en 22

Sulfaatas

Maximaal 0,2 %

Ethyleenoxide

Maximaal 0,2 mg/kg

Arseen

Maximaal 3 mg/kg

Lood

Maximaal 5 mg/kg"

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 30 oktober 2003

houdende goedkeuring van behandelingen om de ontwikkeling van pathogene micro-organismen bij tweekleppige weekdieren en zeeslakken te verhinderen

(kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 3984)

(Voor de EER relevante tekst)

(2003/774/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 91/493/EEG van de Raad van 22 juli 1991 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften voor de productie en het in de handel brengen van visserijproducten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 806/2003 ⁽²⁾, en met name op hoofdstuk IV, punt IV, onder 2, van de bijlage daarbij,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Beschikking 93/25/EEG van de Commissie van 11 december 1992 houdende goedkeuring van behandelingen om de ontwikkeling van pathogene micro-organismen bij tweekleppige weekdieren en zeeslakken te verhinderen ⁽³⁾ is ingrijpend gewijzigd ⁽⁴⁾. Ter wille van de duidelijkheid en een rationele ordening van de tekst dient tot codificatie van deze beschikking te worden overgegaan.
- (2) Tweekleppige weekdieren en zeeslakken die zijn gevangen in de gebieden bedoeld in hoofdstuk I, punt 1, onder b) en c), van de bijlage bij Richtlijn 91/492/EEG van de Raad van 15 juli 1991 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften voor de productie en het in de handel brengen van levende tweekleppige weekdieren ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 806/2003, vormen een potentieel gevaar voor de consument, als zij niet adequaat worden behandeld.
- (3) Spanje, het Verenigd Koninkrijk en Nederland hebben behandelingen voorgesteld om de ontwikkeling van ziektekiemen bij tweekleppige weekdieren en zeeslakken te verhinderen.

- (4) Deze behandelingen zijn toereikend om te waarborgen dat de betrokken producten niet schadelijk zijn voor de gezondheid. Derhalve is niet eerst een behandeling in een zuiveringscentrum of heruitzetting nodig.

- (5) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De in bijlage I bij deze beschikking vermelde behandelingen worden goedgekeurd als behandelingen die verhinderen dat pathogene micro-organismen tot ontwikkeling komen bij tweekleppige weekdieren en zeeslakken die zijn gevangen in de gebieden bedoeld in hoofdstuk I, punt 1, onder b) en c), van de bijlage bij Richtlijn 91/492/EEG en die niet opnieuw zijn uitgezet of een zuiveringsbehandeling hebben ondergaan voordat zij in de handel worden gebracht.

Artikel 2

Beschikking 93/25/EEG wordt ingetrokken.

Verwijzingen naar de ingetrokken beschikking gelden als verwijzingen naar de onderhavige beschikking en worden gelezen volgens de concordantietabel in bijlage III.

⁽¹⁾ PB L 268 van 24.9.1991, blz. 15.

⁽²⁾ PB L 122 van 16.5.2003, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 16 van 25.1.1993, blz. 22.

⁽⁴⁾ Zie bijlage II van deze beschikking.

⁽⁵⁾ PB L 268 van 24.9.1991, blz. 1.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 30 oktober 2003.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

*BIJLAGE I***BEHANDELINGEN****A. Sterilisatie**

Tweekleppige weekdieren en zeeslakken mogen in hermetisch afgesloten recipiënten worden gesteriliseerd volgens de bepalingen van hoofdstuk IV, punt IV, onder 4, van de bijlage bij Richtlijn 91/493/EEG.

B. Andere warmtebehandelingen

Niet van de schelp ontdane en niet-diepgevroren tweekleppige weekdieren en zeeslakken mogen volgens een van de onderstaande methodes worden behandeld:

1. onderdompeling in kokend water zolang als nodig is om ervoor te zorgen dat de kerntemperatuur van het vlees van de weekdieren ten minste 90 °C bedraagt en handhaving van deze minimale kerntemperatuur gedurende ten minste 90 seconden;
2. koken gedurende 3 tot 5 minuten in een gesloten recipiënt waarin de temperatuur ligt tussen 120 en 160 °C en de druk ligt tussen 2 en 5 kg/cm², gevolgd door verwijdering van de schelpen en diepvriezen van het vlees tot een kerntemperatuur van - 20 °C;
3. koken met stoom onder druk in een gesloten recipiënt waarbij ten minste wordt voldaan aan de in punt 1 bedoelde eisen inzake kooktijd en kerntemperatuur van het vlees van de weekdieren en de toepassing van een onder de eigen controle gevalideerde methode garandeert dat de warmte in de gesloten recipiënt gelijkmatig wordt verdeeld.

*BIJLAGE II***Ingetrokken beschikking en de wijziging ervan**

Beschikking 93/25/EEG (PB L 16 van 25.1.1993, blz. 22)

Beschikking 97/275/EG (PB L 108 van 25.4.1997, blz. 52)

*BIJLAGE III***Concordantietabel**

Beschikking 93/25/EEG	De onderhavige beschikking
Artikel 1	Artikel 1
—	Artikel 2
Artikel 2	Artikel 3
Bijlage	Bijlage I
—	Bijlage II
—	Bijlage III

EUROPESE CENTRALE BANK

RICHTSNOER VAN DE EUROPESE CENTRALE BANK

van 23 oktober 2003

voor transacties van deelnemende lidstaten met hun werksaldi in buitenlandse valuta's ingevolge artikel 31.3 van de Statuten van het Europees Stelsel van centrale banken en van de Europese Centrale Bank

(ECB/2003/12)

(2003/775/EG)

DE RAAD VAN BESTUUR VAN DE EUROPESE CENTRALE BANK,

Gelet op de Statuten van het Europees Stelsel van centrale banken en van de Europese Centrale Bank, inzonderheid op artikel 31.2, artikel 31.3 en artikel 43.1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De transacties van deelnemende lidstaten met hun werksaldi in buitenlandse valuta's boven een in het kader van artikel 31.3 van de statuten vast te stellen grens behoeven de goedkeuring van de Europese Centrale Bank (ECB) teneinde overeenstemming met het wisselkoersbeleid en het monetair beleid van de Gemeenschap te verzekeren.
- (2) Ingevolge artikel 31.3 van de statuten, vaardigt de Raad van bestuur richtsnoeren uit teneinde dergelijke transacties te vergemakkelijken.
- (3) Transacties die worden verricht door de nationale centrale banken als agenten van deelnemende lidstaten en die niet worden opgenomen in de financiële rekeningen van de nationale centrale banken, worden bestreken door dit richtsnoer, terwijl transacties door de nationale centrale banken in eigen naam en voor eigen risico worden bestreken door het richtsnoer inzake transacties van de nationale centrale banken ingevolge artikel 31.3 van de statuten,

— „nationale centrale banken”: de nationale centrale banken van de deelnemende lidstaten;

— „transacties”: alle transacties die zijn opgesomd in artikel 23, tweede en derde streepje, van de statuten, op de deviezenmarkt worden verricht en de ruil betreffen van niet in euro luidende activa voor euro's of voor andere niet in euro luidende activa door deelnemende lidstaten, met inbegrip van maar niet beperkt tot transacties die namens deelnemende lidstaten worden verricht door de nationale centrale banken en die niet worden opgenomen in de financiële rekeningen van de nationale centrale banken;

— „werksaldi in buitenlandse valuta's”: activa die luiden in een andere rekeneenheid of valuta dan de euro en die door overheden van deelnemende lidstaten direct of via hun agenten worden aangehouden;

— „niet in euro luidende activa”: effecten en alle andere activa in de valuta van een land buiten het eurogebied of rekeneenheden die in enigerlei vorm worden gehouden;

HEEFT HET VOLGENDE RICHTSNOER VASTGESTELD:

Artikel 1

Definities

In dit richtsnoer wordt bedoeld met:

— „deelnemende lidstaten”: alle lidstaten die overeenkomstig het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap de gemeenschappelijke munt hebben aangenomen;

— „off-market” (buiten de deviezenmarkt om): deviezentransacties waarbij geen van de contractpartijen een deelnemer is op de interbancaire deviezenmarkt. Deze interbancaire markt bestaat uitsluitend uit commerciële financiële instellingen. Centrale banken, internationale organisaties, commerciële niet-financiële organisaties, deelnemende lidstaten en de Europese Commissie worden geacht geen deel uit te maken van de interbancaire markt.

*Artikel 2***Toepassingsgebied**

Dit richtsnoer is van toepassing op de modaliteiten van transacties die door alle overheden van deelnemende lidstaten worden verricht met hun werksaldi in buitenlandse valuta's. De procedures die zijn vastgesteld voor ex ante en ex post rapportage door centrale regeringen verschillen van de voor andere overheden vastgestelde procedures.

*Artikel 3***Drempels voor voorafgaande kennisgeving**

1. In bijlage I zijn de drempels vastgelegd waarop of waar beneden overheden van deelnemende lidstaten op enigerlei handelsdag transacties mogen verrichten met hun werksaldi in buitenlandse valuta's zonder voorafgaande kennisgeving aan de ECB, en waarboven op enigerlei handelsdag bepaalde soorten transacties met hun werksaldi in buitenlandse valuta's niet mogen worden verricht zonder voorafgaande kennisgeving aan de ECB.
2. Voor de volgende deviezentransacties geldt geen procedure van voorafgaande kennisgeving:
 - transacties die aan beide kanten deviezen in dezelfde valuta betreffen (bijvoorbeeld substitutie van schatkistpapier in USD voor ander schatkistpapier in USD),
 - deviezenswaps,
 - transacties die verricht worden met de nationale centrale banken.

*Artikel 4***Organisatiekwesties**

1. Deelnemende lidstaten treffen passende regelingen om te verzekeren dat transacties boven de in bijlage I vastgelegde drempels met werksaldi in buitenlandse valuta's die verricht worden door alle overheden van deelnemende lidstaten, met inbegrip van de transacties die verricht worden via de nationale centrale banken die optreden als agenten namens deelnemende lidstaten, aan de ECB worden doorgegeven overeenkomstig de in dit richtsnoer vastgelegde procedures.
2. De centrale regeringen van deelnemende lidstaten verstrekken de ECB maandelijks ramingen van alle door hen te verrichten transacties met werksaldi in buitenlandse valuta's, met inbegrip van de transacties die verricht worden via de nationale centrale banken die optreden als agenten namens deelnemende lidstaten. De standaardvorm voor de rapportage van dergelijke ramingen is vastgelegd in bijlage II.
3. Alle andere overheden verstrekken de ECB ramingen van alle komende transacties, met inbegrip van de transacties die verricht worden via de nationale centrale banken die optreden als agenten namens deelnemende lidstaten, met werksaldi in buitenlandse valuta's boven de door de ECB vastgestelde drempels zoals vastgelegd in bijlage III.

4. De verantwoordelijkheid voor de in de artikelen 4 en 6 vastgelegde rapportagevereisten berust bij de deelnemende lidstaten die alle relevante gegevens verzamelen en aan de ECB doorgeven via hun respectieve nationale centrale banken.

*Artikel 5***Procedure van voorafgaande kennisgeving en goedkeuring door de ECB van de manier waarop transacties worden verricht**

1. De overheden van deelnemende lidstaten, met inbegrip van de nationale centrale banken die optreden als agenten namens lidstaten, stellen de ECB in een zo vroeg mogelijk stadium in kennis van alle transacties met hun werksaldi in buitenlandse valuta's boven de in artikel 3 vastgelegde drempels. De ECB dient dergelijke kennisgevingen uiterlijk om 11.30 uur ECB-tijd op de transactiedatum te ontvangen. De standaardvorm voor een dergelijke kennisgeving is vastgelegd in bijlage IV en wordt via de respectieve nationale centrale banken van de deelnemende lidstaten aan de ECB verstrekt.
2. De ECB reageert zo snel mogelijk op conform lid 1 verstrekte voorafgaande kennisgevingen en in ieder geval uiterlijk om 13.00 uur ECB-tijd op de voorziene transactiedatum. Indien tegen die tijd geen reactie van de ECB is ontvangen, wordt de transactie geacht te zijn toegestaan volgens de door de overheid van de betreffende deelnemende lidstaat vastgestelde voorwaarden.
3. Indien een kennisgeving na 11.30 uur ECB-tijd door de ECB wordt ontvangen, is de in lid 5 beschreven overlegprocedure van toepassing.
4. De ECB beoordeelt voorafgaande kennisgevingen teneinde transacties door overheden van deelnemende lidstaten zoveel mogelijk te vergemakkelijken. De ECB beoordeelt dergelijke transacties teneinde overeenstemming met het monetair beleid en het wisselkoersbeleid van de Gemeenschap te verzekeren, gelet op het effect van de transacties op de liquiditeit van het bankwezen van het eurogebied. In het licht van deze overwegingen beslist de ECB of een transactie mag worden verricht volgens het tijdschema en op de wijze zoals door de betreffende deelnemende lidstaat voorzien.
5. In uitzonderlijke omstandigheden, verbandhoudend met politieke overwegingen, ongunstige marktomstandigheden, of verlate kennisgeving door deelnemende lidstaten, kan de ECB adviseren het tijdstip van een transactie of de manier waarop een transactie wordt verricht, te wijzigen. In dergelijke omstandigheden neemt de ECB het initiatief tot een overlegprocedure met de betrokken partijen, namelijk de betrokken nationale overheid en de nationale centrale bank van de betreffende deelnemende lidstaat. De ECB kan verzoeken de transactie off-market via het Europees Stelsel van centrale banken (ESCB) te verrichten, in welk geval de ECB kan verzoeken dat de transactie hetzij met de betrokken nationale centrale bank, hetzij met de ECB wordt verricht. De ECB kan ook verzoeken het totale bedrag van een dergelijke transactie te verdelen over twee of meer transacties. De ECB kan ook verzoeken de transactie gedeeltelijk off-market via het ESCB te verrichten, zoals hierboven is gesteld, en gedeeltelijk in twee of meer transacties zoals hierboven eveneens is gesteld.

6. In zeer uitzonderlijke omstandigheden kan de ECB verzoeken om opschorting van een transactie, in welk geval het voorgeschreven uitstel zo kort mogelijk dient te zijn en het uitstel in geen geval voor onbepaalde tijd mag gelden of aan de nakoming van de voorwaarden van vervallende verplichtingen in de weg mag staan.

Artikel 6

Rapportage van werksaldi

1. Om te verzekeren dat de ECB een adequaat overzicht heeft van de werksaldi in buitenlandse valuta's van de deelnemende lidstaten, rapporteren de deelnemende lidstaten hun werksaldi in buitenlandse valuta's maandelijks ex post.
2. De standaardvorm voor de ex post rapportage van werksaldi in buitenlandse valuta's aan de ECB door de centrale regeringen van deelnemende lidstaten is vastgelegd in bijlage V.
3. Alle andere overheden van de deelnemende lidstaten rapporteren hun werksaldi in buitenlandse valuta's boven een door de ECB vastgestelde drempel, zoals vastgelegd in bijlage VI.

Artikel 7

Vertrouwelijkheid

Alle informatie en gegevens die in het kader van de in dit richtsnoer vastgelegde procedures worden uitgewisseld, worden vertrouwelijk behandeld.

Artikel 8

Intrekking van Richtsnoer ECB/2001/9

Richtsnoer ECB/2001/9 wordt hierbij ingetrokken.

Artikel 9

Slotbepalingen

1. Dit richtsnoer is gericht tot de deelnemende lidstaten.
2. Dit richtsnoer treedt op 1 november 2003 in werking.
3. Dit richtsnoer wordt gepubliceerd in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Gedaan te Frankfurt am Main, 23 oktober 2003.

Namens de Raad van bestuur van de ECB

De voorzitter

Willem F. DUISENBERG

BIJLAGE I

Drempels voor voorafgaande kennisgeving aan de ECB van deviezentransacties van lidstaten ingevolge artikel 3, lid 1

Soorten transacties		Toepasselijke drempel (referentie: transactiedatum)
Rechtstreekse aan- of verkopen van deviezen, contant en op termijn	Tegen de euro	— 500 miljoen EUR (bruto totaalbedrag van transacties)
	Tegen andere deviezen („cross-currency transacties”)	— 500 miljoen EUR equivalent (bruto totaalbedrag van transacties per valutapaar)

Een bruto totaalbedrag van transacties is het totaalbedrag van de aankopen en het totaalbedrag van de verkopen van deviezen op een gegeven handelsdag.

Deze drempels gelden ook voor transacties die worden verricht door de nationale centrale banken als agenten namens deelnemende lidstaten en die niet worden opgenomen in de financiële rekeningen van de nationale centrale banken.

BIJLAGE II

Standaardvorm voor ex ante rapportage van geraamde komende deviezentransacties door deelnemende lidstaten ingevolge artikel 4, lid 2, en artikel 4, lid 3

De centrale regeringen van deelnemende lidstaten verstrekken maandelijks ramingen van hun komende deviezentransacties aan de ECB. Deze ramingen hebben betrekking op alle door centrale regeringen verrichte transacties. Alle andere overheden verstrekken ramingen van hun komende deviezentransacties boven de in bijlage III vastgelegde drempels. De rapportages met de geraamde komende deviezentransacties van deelnemende lidstaten dienen de volgende gegevens te bevatten:

<i>Uitsplitsing:</i>	naar valutaparen.
<i>Frequentie:</i>	maandelijks.
<i>Inleveringstermijn:</i>	18.00 uur ECB-tijd op de laatste werkdag van de voorafgaande maand.
<i>Interpretatie:</i>	totale aan- en verkopen in transacties tegen de euro of in cross-currency transacties. De aan te kopen valuta dient in de eerste kolom/cel te worden aangegeven en de te verkopen valuta in de tweede kolom/cel. Voor significante transacties moeten de transactie- en valutadatum worden vermeld.
<i>Waardering:</i>	de referentiekosten van 14.15 uur op de rapportagedag dienen te worden gebruikt voor de bepaling van het niet-vastgestelde bedrag.
<i>Afronding:</i>	tot op het dichtstbijzijnde miljoen euro equivalent.

Het tijdschema van deze rapportages is één kalendermaand. De drempels zijn dag-specifiek, hetgeen betekent dat indien verwacht wordt dat de drempels op een of meer dagen in de komende maand worden overschreden, vóór de laatste, aan deze maand voorafgaande werkdag een ex ante rapport moet worden verstuurd. Het maandelijks ex ante rapport dient de dagen te bestrijken waarop naar verwachting de drempels worden overschreden.

BIJLAGE III

**Drempels voor ex ante rapportage door andere overheden dan centrale regeringen van deelnemende lidstaten
ingevolge artikel 4, lid 3**

Andere overheden dan centrale regeringen van deelnemende lidstaten verstrekken de ECB maandelijks ramingen van alle komende transacties met hun werksaldi in buitenlandse valuta's die de volgende drempels te boven gaan:

Soorten transacties		Toepasselijke drempel (referentie: transactiedatum)
Rechtstreekse aan- of verkopen van deviezen, contant en op termijn	Tegen de euro	— 100 miljoen EUR (bruto totaalbedrag van transacties)
	Tegen andere deviezen („cross-currency transacties“)	— 500 miljoen EUR equivalent (bruto totaalbedrag van transacties per valutapaar)

Een bruto totaalbedrag van transacties is het totaalbedrag van de aankopen en het totaalbedrag van de verkopen van deviezen op een gegeven handelsdag.

BIJLAGE IV

**Verzoeken inzake voorafgaande kennisgevingen door deelnemende lidstaten ⁽¹⁾ en de antwoorden van de ECB
ingevolge artikel 5, lid 1**

Voorafgaande kennisgevingen dienen de volgende informatie te bevatten:

- de deelnemende lidstaat die kennis geeft van transacties,
- de overheid die verantwoordelijk is voor de transactie,
- datum en tijd van de kennisgeving,
- transactiedatum,
- valutadatum,
- omvang van de transacties (in miljoen euro of miljoen euro equivalent),
- de betreffende valuta (ISO-codes),
- transactiecategorie,
- vervallende contractuele verplichting (J/N).

Het antwoord van de ECB op de voorafgaande kennisgevingen bevat naast de bovengenoemde tevens de volgende gegevens:

- datum, tijd en inhoud van het antwoord van de ECB.

NB: Deelnemende lidstaten wordt verzocht hun kennisgevingen aan de ECB via hun respectieve nationale centrale bank te versturen.

⁽¹⁾ Men dient te bedenken dat voorafgaande kennisgeving alleen nodig is voor transacties die door de lidstaten op de deviezenmarkt worden verricht, d.w.z. niet met hun respectieve centrale banken als wederpartij. Voor transacties van lidstaten die worden verricht met hun respectieve nationale centrale bank als wederpartij gelden de voorafgaande goedkeurings- en rapportageprocedures die van toepassing zijn op transacties van nationale centrale banken.

BIJLAGE V

Standaardvorm voor ex post rapportage aan de ECB van werksaldi in buitenlandse valuta's aangehouden door deelnemende lidstaten ingevolge artikel 6, lid 2

De centrale regeringen van deelnemende lidstaten zijn verplicht hun uitstaande werksaldi in buitenlandse valuta's maandelijks te rapporteren. Andere overheden zijn alleen verplicht te rapporteren indien het hoogste van hetzij het gemiddelde aangehouden werksaldo in een maand, hetzij het aangehouden saldo op het eind van de maand de in bijlage VI vastgelegde drempel overschrijdt.

- Uitsplitsing:** alle werksaldi in buitenlandse valuta's, geen opsplitsing naar valuta. Maandelijks gemiddelde, hoogste van de maand, saldo op het eind van de maand en laagste van de maand.
- Frequentie:** maandelijks.
- Inleveringstermijn:** 18.00 uur ECB-tijd op de vijfde werkdag na de rapportageperiode.
- Interpretatie:** het totaal aan buitenlandse valuta's dat door deelnemende lidstaten buiten het ESCB wordt aangehouden. Termijnposities dienen ook in de gegevens te worden opgenomen (d.w.z. termijnposities dienen bij de actuele aangehouden buitenlandse valuta te worden opgeteld en per post dient slechts één cijfer te worden gerapporteerd). Bovendien dienen contante transacties waarvoor contracten zijn afgesloten, maar die nog niet zijn afgewikkeld, in de gegevens te worden opgenomen (d.w.z. de gegevens dienen op basis van de transactiedatum te worden samengesteld).
- Waardering:** de nationale centrale banken dienen de referentievoets van 14.15 uur te gebruiken om de van deelnemende lidstaten ontvangen informatie om te rekenen in euro (d.w.z. indien de deelnemende lidstaten feitelijk aangehouden buitenlandse valuta's rapporteren). Effecten dienen te worden gewaardeerd tegen marktprijzen, maar om praktische redenen is het niet verplicht één referentiebron voor koersinformatie aan te houden. Omdat het grootste deel van de werksaldi waarschijnlijk wordt aangehouden in de vorm van deposito's, is het effect van het gebruik van enigszins verschillende bronnen voor koersinformatie om effecten te waarderen waarschijnlijk zeer beperkt.
- Afronding:** tot op het dichtstbijzijnde miljoen euro equivalent.

Opgemerkt dient te worden dat andere overheden alleen verplicht zijn te rapporteren indien het hoogste van hetzij het gemiddelde door hen aangehouden werksaldo in een maand, hetzij het saldo op het eind van de maand de drempel voor rapportage overschrijdt. Echter, indien de rapportagedrempel wordt overschreden, dienen zij de gegevens in dezelfde vorm aan te leveren als centrale regeringen (d.w.z. maandelijks gemiddelde, hoogste van de maand, saldo op het eind van de maand en laagste van de maand).

De in deze bijlage vastgelegde ex post rapportageverplichting geldt ook voor alle deviezentransacties die worden verricht door de nationale centrale banken als agenten namens overheden van deelnemende lidstaten.

BIJLAGE VI

Drempel voor ex post rapportage door andere overheden van deelnemende lidstaten dan centrale regeringen ingevolge artikel 6, lid 3

Andere overheden van deelnemende lidstaten dan centrale regeringen rapporteren hun werksaldi in buitenlandse valuta's aan de ECB boven de volgende drempels:

Soorten activa	Toepasselijke drempel (referentie: transactiedatum)
Aangehouden deviezen (het totaal van alle valuta's, in miljoen euro equivalent): het te rapporteren cijfer is het hoogste van de volgende: — gemiddelde van de maand; — saldo op het einde van de maand.	— 50 miljoen EUR equivalent

BESCHIKKING VAN DE EUROPESE CENTRALE BANK

van 23 oktober 2003

tot wijziging van Beschikking ECB/2002/12 van 19 december 2002 inzake de goedkeuring met betrekking tot de omvang van de muntenuitgifte in 2003

(ECB/2003/13)

(2003/776/EG)

DE RAAD VAN BESTUUR VAN DE EUROPESE CENTRALE BANK,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 106, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Europese Centrale Bank (ECB) heeft sedert 1 januari 1999 het alleenrecht de omvang van de uitgifte van euromunten die mogen worden uitgegeven door de lidstaten die de euro hebben aangenomen (hierna de „deelnemende lidstaten” genoemd), goed te keuren.
- (2) Uitgaande van door de deelnemende lidstaten aan de ECB voorgelegde schattingen van de ontwikkeling van de vraag naar euromunten in 2003, heeft de ECB de totale omvang van euromunten bestemd voor circulatie en euromunten voor verzamelaars niet bestemd voor circulatie in 2003 goedgekeurd in Beschikking 2002/1011/EG van 19 december 2002 inzake de goedkeuring met betrekking tot de omvang van de muntenuitgifte in 2003 (ECB/2002/12) ⁽¹⁾.
- (3) In een aantal deelnemende lidstaten waren de aan Beschikking 2002/1011/EG (ECB/2002/12) ten grondslag liggende schattingen ontoereikend vanwege een onstabiele vraag naar euromunten na de overschakeling op de chartale euro in 2002, alsook vanwege onvoorziene economische ontwikkelingen. Dientengevolge dienen deze deelnemende lidstaten thans de goedkeuring van de ECB te verkrijgen voor de uitgifte van extra euromunten in 2003.
- (4) Op 3 september 2003 verzocht het Franse ministerie van Economische Zaken, Financiën en Industrie de ECB om goedkeuring van een verhoging van 600 miljoen EUR van de omvang van euromunten bestemd voor circulatie, die Frankrijk in 2003 mag uitgeven.
- (5) Op 11 september 2003 verzocht de Central Bank and Financial Services Authority of Ireland, als de door het Ierse ministerie van Financiën benoemde agent, de ECB om goedkeuring van een verhoging van 40 miljoen EUR van de omvang van euromunten bestemd voor circulatie, die Ierland in 2003 mag uitgeven.
- (6) Op 23 september 2003 verzocht het Italiaanse ministerie van Economische Zaken en Financiën de ECB om goedkeuring van een verhoging van 40 miljoen EUR van de omvang van euromunten bestemd voor circulatie, die Italië in 2003 mag uitgeven.

(7) Op 17 september 2003 verzocht de Österreichische Nationalbank de ECB om goedkeuring van een verhoging van 40 miljoen EUR van de omvang van euromunten bestemd voor circulatie, die Oostenrijk in 2003 mag uitgeven.

(8) De ECB keurt de bovengenoemde verzoeken voor een verhoging van de omvang van euromunten bestemd voor circulatie die Frankrijk, Ierland, Italië en Oostenrijk in 2003 mogen uitgeven, goed. Dientengevolge dient de tabel in artikel 1 van Beschikking 2002/1011/EG (ECB/2002/12) te worden vervangen,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING VASTGESTELD:

Artikel 1

Beschikking 2002/1011/EG (ECB/2002/12) wordt als volgt gewijzigd:

De tabel in artikel 1 wordt door de volgende tabel vervangen:

„(in miljoen EUR)	
	Uitgifte van munten bestemd voor de circulatie en uitgifte van munten voor verzamelaars (niet bestemd voor de circulatie) in 2003
België	246,9
Duitsland	1 475,0
Griekenland	116,4
Spanje	939,0
Frankrijk	667,5
Ierland	140,6
Italië	155,6
Luxemburg	150,0
Nederland	85,0
Oostenrijk	156,0
Portugal	278,0
Finland	300,0 ^o

⁽¹⁾ PB L 358 van 31.12.2002, blz. 144.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de deelnemende lidstaten.

Deze beschikking wordt gepubliceerd in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Gedaan te Frankfurt am Main, 23 oktober 2003.

De president van de ECB

Willem F. DUISENBERG
